

A8-0178/2018

22.5.2018

PRANEŠIMAS

dėl maisto ir ūkininkavimo ateities
(2018/2037(INI))

Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetas

Pranešėjas: Herbert Dorfmann

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	35
VYSTYMO SI KOMITETO NUOMONĖ	38
TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ.....	45
BIUDŽETO KOMITETO NUOMONĖ.....	51
APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ	57
PRIEDAS. BIUDŽETO KONTROLĖS KOMITETO LAIŠKAS.....	73
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	77
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE.....	78

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl maisto ir ūkininkavimo ateities (2018/2037(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2017 m. lapkričio 29 d. Komisijos komunikatą „Maisto ir ūkininkavimo ateitis“ (COM(2017)0713),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 38 ir 39 straipsnius, kuriais nustatoma bendra žemės ūkio politika (BŽŪP) ir jos tikslai,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 40 ir 42 straipsnius, kuriais nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir tai, koku mastu konkurencijos taisyklės taikomos žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais,
- atsižvelgdamas į SESV 13 straipsnį,
- atsižvelgdamas į ES sutarties 349 straipsnį, kuriame nustatomas atokiausių regionų statusas ir Sutarčių taikymo šiems regionams sąlygos,
- atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio 13 d. reglamentą (EB) Nr. 2017/2393, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės, (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas, ir (ES) Nr. 652/2014, kuriuo nustatomos išlaidų, susijusių su maisto grandine, gyvūnų sveikata ir gerove bei augalų sveikata ir augalų dauginamąja medžiaga, valdymo nuostatos¹ („Omnibus“ reglamentas),
- atsižvelgdamas į 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvą 98/58/EB dėl ūkinės paskirties gyvūnų apsaugos²,
- atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 19 d. Europos Audito Rūmų paskelbtą informacinį pranešimą dėl BŽŪP ateities,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/128/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo³, ir į 2017 m. spalio 10 d. Komisijos ataskaitą dėl valstybių narių nacionalinių veiksmų planų ir Direktyvos 2009/128/EB dėl tausiojo pesticidų naudojimo įgyvendinimo pažangos (COM(2017)0587),
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. vasario 6 d. sprendimą dėl Specialiojo komiteto Sąjungos pesticidų autorizacijos procedūros klausimais sudarymo, įgaliojimų, narių

¹ OL L 350, 2017 12 29, p. 15.

² OL L 221, 1998 8 8, p. 23.

³ OL L 309, 2009 11 24, p. 71.

skaičiaus ir įgaliojimų trukmės¹,

- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąsias ataskaitas Nr. 16/2017 „Kaimo plėtros programavimas: reikia mažinti sudėtingumą ir daugiau dėmesio skirti rezultatams“ ir Nr. 21/2017 „Žalinimas – sudėtingesnė pajamų rėmimo sistema, aplinkosaugos požiūriu dar neveiksminga“,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 28 d. Komisijos diskusijoms skirtą dokumentą dėl ES finansų ateities (COM(2017)0358),
- atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 14 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungai, veiksmingai siekiančiai savo prioritetų po 2020 m., skirta nauja, moderni daugiametė finansinė programa“ (COM(2018)0098),
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 6 d. Korso 2.0 deklaratiją „Geresnis gyvenimas kaimo vietovėse“, paskelbtą Europos konferencijoje kaimo plėtros tema,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. gegužės 3 d. rezoliuciją dėl dabartinės avininkystės ir ožkininkystės sektorių padėties ir ateities perspektyvų Sąjungoje²,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. balandžio 17 d. rezoliuciją „Europos baltyminių augalų propagavimo strategija. Baltyminių ir ankštinių augalų auginimo Europos žemės ūkio sektoriuje skatinimas“³,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. kovo 14 d. rezoliuciją „Kita DFP: Parlamento pozicijos dėl DFP po 2020 m. rengimas“⁴,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. kovo 1 d. rezoliuciją dėl ES bitininkystės sektoriaus perspektyvų ir problemų⁵,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. balandžio 27 d. rezoliuciją „Žemės ūkio paskirties žemės koncentracijos Europos Sąjungoje padėtis. Kaip padėti ūkininkams įgyti galimybę naudotis žeme“⁶,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. balandžio 4 d. rezoliuciją dėl moterų ir jų vaidmens kaimo vietovėse⁷,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl BŽŪP priemonių kainų svyravimams žemės ūkio produktų rinkose mažinti⁸,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 27 d. rezoliuciją „Kaip įgyvendinant bendrą

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0022.

² Priimti tekstai, P8_TA(2018)0203.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0095.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0075.

⁵ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0057.

⁶ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0197.

⁷ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0099.

⁸ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0504.

- žemės ūkio politiką (BŽŪP) galima pagerinti darbo vietų kūrimą kaimo vietovėse?¹,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 7 d. rezoliuciją dėl inovacijų skatinimo ir ekonomikos plėtros būsimo Europos ūkių valdymo srityje²,
 - atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 7 d. rezoliuciją „ES pieno sektoriaus perspektyvos. Pieno sektoriaus aktų rinkinio įgyvendinimo peržiūra“³,
 - atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Galimas bendros žemės ūkio politikos pertvarkymas“⁴,
 - atsižvelgdamas į Europos regionų komiteto nuomonę „BŽŪP po 2020 m.“⁵,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus, kurių dauguma yra susiję su bendra žemės ūkio politika,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio mėn. Žemės ūkio rinkų darbo grupės ataskaitą ir išvadas „Rinkos rodiklių gerinimas. Ūkininkų padėties gerinimas tiekimo grandinėje“,
 - atsižvelgdamas į 2015 m. Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijoje (COP 21) sudarytą Paryžiaus susitarimą, ypač į Europos Sąjungos priimtus įsipareigojimus vykdyti „nacionaliniu lygmeniu nustatytus įpareigojančius veiksmus“, kad būtų pasiekti pasauliniai susitarimo tikslai,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio 15 d. Komisijos ataskaitą dėl specialių žemės ūkio priemonių programos (POSEI), skirtos atokiausiems Sąjungos regionams, įgyvendinimo (COM(2016)0797),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. paskelbtą aplinkos nuostatų įgyvendinimo peržiūrą (COM(2016)0316), kuri yra priemonė, padedanti užtikrinti, kad ES aplinkos apsaugos teisės aktai ir politika teiktų naudos įmonėms ir piliečiams, užtikrinant geresnį jų įgyvendinimą,
 - atsižvelgdamas į Biudžeto kontrolės komiteto laišką,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto, Biudžeto komiteto bei Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomones (A8-0178/2018),
- A. kadangi Komisijos komunikate „Maisto ir ūkininkavimo ateitis“ pripažįstama, kad bendra žemės ūkio politika (BŽŪP) yra viena seniausių ir labiausiai integruotų visuotinės strateginės svarbos ES politikos sričių ir turėtų būti suformuota taip, kad sudarytų sąlygas ES ūkininkavimo ir miškininkystės sektoriui tenkinti teisėtus piliečių

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0427.

² Priimti tekstai, P8_TA(2016)0252.

³ OL C 265, 2017 8 11, p. 7.

⁴ OL C 288, 2017 8 31, p. 10.

⁵ OL C 342, 2017 10 12, p. 10.

poreikius, susijusius ne tik su aprūpinimu maistu, maisto sauga, kokybe ir tvarumu, bet ir su aplinkos apsauga, biologinės įvairovės ir gamtos išteklių apsauga, klimato politikos veiksmais, kaimo plėtra, sveikata, aukštais gyvūnų gerovės standartais ir užimtumu;

- B. kadangi šiuo metu tenka konstatuoti, kad BŽŪP turi būti reformuota, kad geriau atitiktų tiek pagrindinių subjektų, kuriems ji yra skirta, t. y. ūkininkų, tiek visų piliečių poreikius;
- C. kadangi BŽŪP yra nepaprastai svarbi visoje Europoje ir apima apytiksliai 12 mln. žemės ūkio valdų;
- D. kadangi žemės ūkio paskirties žemė sudaro apie 47 proc. Europos teritorijos ir Europos Sąjungoje yra 22 milijonai ūkininkų ir žemės ūkio darbuotojų;
- E. kadangi BŽŪP tikslai turėtų būti maisto saugos ir apsirūpinimo maistu savarankiškumo, ES žemės ūkio sistemų ir teritorijų atsparumo ir tvarumo užtikrinimas;
- F. kadangi bendras ES tikslas, t. y. daugiafunkcis ir diversifikuotas žemės ūkis ir miškininkystės sektorius, kuriuose kuriamos darbo vietos, kurie yra teisingi ir kurių varomoji jėga – darni žemės ūkio praktika, kurie sudaro sąlygas išsaugoti gyvybingus nedidelius ir šeimos ūkius, kuriuos galima įsigyti ir perduoti iš kartos į kartą, tebėra svarbiausias tikslas, siekiant užtikrinti teigiamą poveikį visai visuomenei ir viešąsias gėrybes (maisto ir ne maisto produktus bei paslaugas), kurių reikia ES piliečiams;
- G. kadangi labai svarbu sustabdyti ir pakeisti dabartinę galios koncentraciją didžiųjų mažmenininkų sektoriaus ir stambių įmonių rankose;
- H. kadangi dabartinės BŽŪP pokyčiai turi būti grindžiami strateginiais tikslais, siekiant didinti konkurencingumą ir užtikrinti patikimą ir saugų maistą;
- I. kadangi daugiau nei 25 metų BŽŪP buvo nuolat reformuojama, o šios reformos buvo reikalingos dėl Europos žemės ūkio atvėrimo tarptautinėms rinkoms ir naujų iššūkių, iškilusių tokiose srityse kaip aplinkosauga ir klimato kaita; kadangi dabar reikia žengti dar vieną žingsnį šiame nuolatiniam koregavimo procese siekiant supaprastinti, modernizuoti ir pertvarkyti BŽŪP, kad būtų užtikrinamos ūkininkų pajamos ir būtų veiksmingiau tenkinami visos visuomenės lūkesčiai, ypač susiję su maisto kokybe ir saugumu, kova su klimato kaita, visuomenės sveikata ir užimtumu, sykiu užtikrinant politikos pastovumą ir sektoriui skiriamo finansavimo saugumą, kad būtų užtikrintas kaimo vietovių tvarumas, išspręstas apsirūpinimo maistu saugumo klausimas, užtikrinta, kad Europos kovos su klimato kaita ir aplinkos apsaugos tikslai būtų pasiekti, ir padidinta ES pridėtinė vertė;
- J. kadangi, nors Komisija savo komunikatą dėl vykstančios BŽŪP reformos pavadino „Maisto ir ūkininkavimo ateitis“, nėra garantijų, kad bus išlaikytas toks pat BŽŪP biudžetas, ir kadangi itin svarbu, kad šis klausimas būtų išspręstas dar prieš pateikiant teisės aktų pasiūlymus; kadangi tie pasiūlymai turi užtikrinti, kad BŽŪP nebūtų vėl nacionalizuota, kad tinkamas bendrosios rinkos veikimas nebūtų sutrikdytas, kad būtų užtikrintas tikras, paramos gavėjams juntamas supaprastinimas ne tik ES, bet ir valstybių narių, regionų, vietos bei ūkių lygmeniu, taip pat lankstumas ir teisinis saugumas ūkininkams ir miškų savininkams, tuo pat metu siekiant plataus užmojo

aplinkosaugos tikslų ir sykiu užtikrinant, kad naujosios BŽŪP tikslai būtų pasiekti nenustatant papildomų suvaržymų valstybėms narėms, taigi nesukuriant naujų sudėtingų procesų, dėl kurių būtų vėluojama įgyvendinti nacionalines strategijas;

- K. kadangi naujas tikslų įgyvendinimo modelis turėtų užtikrinti tiesioginį ES ir Europos ūkininkų ryšį;
- L. kadangi BŽŪP turi atlikti svarbų vaidmenį stiprinant ilgalaikį sektoriaus našumą ir konkurencingumą ir padėti išvengti sąstingio ir ūkininkų pajamų svyravimo – pajamos žemės ūkyje, nepaisant gamybos koncentracijos bei intensyvėjimo ir didėjančio produktyvumo, vis dar bendrai paėmus yra mažesnės nei kituose ekonomikos sektoriuose;
- M. kadangi tiesioginės išmokos yra pirmas esminis stabilumo pamatas ir ūkių pajamų apsaugos priemonė, nes jos sudaro pakankamai didelę metinių ūkio pajamų dalį – tam tikruose regionuose ši dalis gali siekti 100 proc. ūkių pajamų; kadangi šios išmokos turėtų būti ir toliau mokamos, siekiant padėti ūkininkams konkuruoti vienodomis sąlygomis su trečiosiomis valstybėmis;
- N. kadangi naujos kaimo vertės grandinės bioekonomikoje gali suteikti gerų ekonomikos augimo ir darbo perspektyvų kaimo vietovėms;
- O. kadangi tiesioginės išmokos turi būti tikslingiau skiriamos ūkininkams, nes būtent jie prisideda prie mūsų kaimo regionų stabilumo ir ateities ir susiduria su ekonomine rinkos rizika;
- P. kadangi per pastaruosius kelerius metus ūkininkai susiduria su didėjančiais kainų svyravimais, susijusiais su kainų svyravimais pasaulio rinkose ir netikrumu, kuriuos sukelia makroekonominiai pokyčiai, išorės politika, pvz., prekybos, politiniai ir diplomatiniai veiksniai, sanitarijos krizės, pasigamintas perteklinis kiekis kai kuriuose Europos sektoriuose, klimato kaita ir vis dažniau pasitaikančios ekstremalios oro sąlygos Europos Sąjungoje;
- Q. kadangi specialios priemonės, skirtos Viduržemio jūros regiono sektoriams, turėtų likti I ramstyje;
- R. kadangi labai svarbu suteikti lanksčias ir operatyvias priemones, kurios padėtų neatspariems ir strateginiams sektoriams įveikti struktūrinius pokyčius, pvz., galimą „Brexit“ arba patvirtintų dvišalių prekybos susitarimų su pagrindiniais ES partneriais poveikį;
- S. kadangi vaisių ir daržovių, vyno ir bitininkystės sektorių strategijos turėtų ir toliau būti privalomos šalims gamintojoms, ir reikėtų išsaugoti šių priemonių ir taisyklių ypatybes;
- T. kadangi labai svarbu užtikrinti vienodas sąlygas, sąžiningas kainas ir deramą gyvenimo lygį visiems ūkininkams visuose regionuose ir visose ES valstybėse narėse, taip piliečiams ir vartotojams užtikrinant prieinamas kainas ir tai, kad visoje Sąjungoje, be kita ko, vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių, būtų vykdoma žemės ūkio veikla; kadangi būtina skatinti kokybiško maisto vartojimą, užtikrinti galimybę jo gauti ir sveikai bei tausiai maitintis, sykiu įgyvendinant socialinio ir aplinkosauginio tvarumo,

veiksmų klimato kaitos, sveikatos, gyvūnų bei augalų sveikatos ir gerovės, taip pat subalansuotos kaimo vietovių plėtros įsipareigojimus;

- U. kadangi vanduo ir žemės ūkis yra iš esmės susiję ir darni vandentvarka žemės ūkio sektoriuje yra būtina siekiant užtikrinti gerą kokybę, pakankamą maisto gamybą ir vandens išteklių išsaugojimą;
- V. kadangi įgyvendinant BŽŪP reikalingos tinkamos priemonės, kuriomis būtų galima spręsti žemės ūkio neatsparumo klimato kaitai problemą ir sykiu mažinti sektoriaus naudojamą gėlo vandens atsargų kiekį, nes Europos Sąjungoje šiame sektoriuje sunaudojama 50 proc. gėlo vandens;
- W. kadangi būtina atnaujinta, paprastesnė ir teisingesnė mokėjimų sistema siekiant didesnio lygiateisiškumo ir teisėtumo;
- X. kadangi dabartinėje BŽŪP trūksta priemonių, kurios reikalingos siekiant užtikrinti deramas pajamas, padedančias vyresnio amžiaus ūkininkams oriai gyventi;
- Y. kadangi nėra tinkamų priemonių, kuriomis būtų galima skatinti perduoti verslą iš vyresnės kartos ūkininkų jaunesnei kartai;
- Z. kadangi, remiantis 2018 m. kovo mėn. Europos Audito Rūmų informaciniu dokumentu „BŽŪP ateitis“, 2010 m. 100-ai vyresnių kaip 55 metų ūkių valdytojų teko 14 jaunesnių kaip 35 metų ūkių valdytojų (2013 m. pastarasis skaičius sumažėjo iki 10,8 ūkių valdytojų); kadangi vidutinis ES ūkininkų amžius per 2004–2013 m. laikotarpį nuo 49,2 metų išaugo iki 51,4 metų; kadangi mažiausių ūkių savininkai dažniausiai yra vyresnio amžiaus ūkininkai;
- Aa. kadangi didėjanti pasaulinė prekyba teikia galimybių ir kartu kelia iššūkių, be kita ko, susijusių su aplinka, klimato kaita, vandens apsauga, žemės ūkio paskirties žemės stoka ir dirvožemio degradacija, ir todėl būtina koreguoti tarptautinės prekybos taisykles, kad būtų galima sukurti vienodas sąlygas, grindžiamas aukštais standartais ir sąžiningomis bei tvariomis sąlygomis prekių ir paslaugų mainams, taip pat nustatyti atnaujintus ir veiksmingus prekybos apsaugos mechanizmus, laikantis galiojančių ES socialinių, ekonominių, aplinkosaugos, sveikatos, sanitarijos, fitosanitarijos ir gyvūnų gerovės standartų;
- Ab. kadangi šiuos aukštus standartus reikia palaikyti ir toliau skatinti visame pasaulyje, visu pirma Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) sistemoje, ginant Europos gamintojų ir vartotojų interesus ir užtikrinant Europos standartus prekybos susitarimuose dėl importo;
- Ac. kadangi ES apie 80 proc. reikalingų baltymų importuoja iš trečiųjų valstybių ir kol kas BŽŪP srityje nesiimta pakankamai priemonių įgyvendinti baltymų strategiją;
- Ad. kadangi dėmesys moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai plėtojant tiek išteklius taupančių produktų, tiek procesų inovacijas yra vertintinas teigiamai, tačiau turi būti padaryta daugiau, kad būtų išplėtoti mokslinių tyrimų pajėgumai ir infrastruktūra, reikalingi siekiant mokslinių tyrimų rezultatus paversti maisto, ūkininkavimo ir darnia žemės ūkio ir miškininkystės praktika, teikiant tinkamą paramą, ir turi būti

propaguojamas požiūris, kad būtina įtraukti daug dalyvių, pagrindinį dėmesį skiriant ūkininkams, sykiu vykdant nepriklausomą, skaidrią, pakankamai finansuojamą ES masto žemės ūkio žinių sklaidą visose valstybėse narėse ir regionuose ir keičiantis žiniomis bei teikiant mokymo paslaugas valstybių narių lygmeniu;

- Ae. kadangi parama tiesioginėms investicijoms turėtų būti teikiama tikslingiau, atsižvelgiant į dvejopų (ekonominių ir aplinkosaugos) rezultatų reikalavimus ir į pačių ūkių poreikius;
- Af. kadangi Europos Sąjunga yra parengusi kelias kosmoso tyrimų programas (EGNOS ir GALILEO) ir Žemės stebėjimo programą („Copernicus“) ir reikia maksimaliai išnaudoti jų potencialą prižiūrint BŽŪP įgyvendinimą ir ES žemės ūkio sektoriuje pereinant prie tiksliojo ūkininkavimo ir dvejopų (ekonominių ir aplinkosaugos) ūkių rezultatų siekių;
- Ag. kadangi dauguma biotechnologijų tyrimų šiuo metu yra vykdoma ne ES šalyse ir jose paprastai daugiausia dėmesio skiriama žemės ūkio ekonomikos klausimams, kurie nėra aktualūs ES sektoriui, todėl gali būti prarastos investicijos ir dėmesys joms;
- Ah. kadangi, kaip rodo pastarojo meto patirtis, pasinaudojant gamtinių procesų privalumais ir juos skatinant, kad būtų padidintas derlingumas ir atsparumas, galima sumažinti gamybos sąnaudas;
- Ai. kadangi konkurencingi žemės ūkio, maisto ir miškininkystės sektoriai turi ir toliau atlikti svarbų vaidmenį siekiant ES aplinkos apsaugos ir klimato politikos tikslų, nustatytų tarptautiniuose susitarimuose, pvz., COP 21 ir Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų programoje: ūkininkams turi būti teikiamos paskatos, atlyginama už jų indėlį ir padedama, sumažinant nereikalingą jų vykdomų priemonių reguliavimo ir administracinę našta;
- Aj. kadangi dėl vidutinės pasaulio oro temperatūros prie žemės paviršiaus padidėjimo, numatyto XXI a., ir tiesioginių jo padarinių klimato sąlygoms masto reikia sukurti aplinką tausojančią maisto sistemą, kuri užtikrintų saugią ir gausią gamybą, ir sykiu užtikrinti, kad Sąjunga nebūtų priklausoma nuo kitų rinkų;
- Ak. kadangi svarbu, kad būsima BŽŪP atitiktų Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus, Paryžiaus susitarimą ir ES politiką, visų pirma tvarumo, aplinkos, klimato, visuomenės sveikatos ir maisto srityse;
- Al. kadangi žemės ūkis – vienas iš ekonomikos sektorių, kuris turėtų prisidėti prie 2030 m. tikslo sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 30 proc., palyginti su 2005 m. lygiu, pagal Pastangų pasidalijimo reglamentą;
- Am. kadangi smulkieji ūkininkai sudaro apie 40 proc. ES ūkių, tačiau jiems tenka tik 8 proc. BŽŪP subsidijų;
- An. kadangi 17 darnaus vystymosi tikslų yra nustatyti nauji aiškūs uždaviniai BŽŪP po 2020 m.;
- Ao. kadangi į BŽŪP buvo laipsniškai integruoti aplinkosaugos tikslai, siekiant užtikrinti,

kad jos taisyklės būtų suderinamos su Sąjungos teisės aktuose nustatytais aplinkosaugos reikalavimais ir kad ūkininkai laikytųsi šių reikalavimų, ir skatinti darnaus ūkininkavimo praktiką, kuri padėtų apsaugoti aplinką ir biologinę įvairovę;

- Ap. kadangi Sąjungoje suvartojamas sočiųjų riebalų ir raudonos mėsos kiekis gerokai viršija rekomenduojamas mitybos vertes, o maisto pramonė ir toliau išmeta labai didelį šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir azoto kiekį;
- Aq. kadangi uždariais gamybos ciklais, kai gamybos, perdirbimo ir pakavimo procesai vykdomi tame pačiame regione, išlaikoma pridėtinė vertė tame regione, taigi užtikrinama daugiau darbo vietų atitinkamoje teritorijoje ir kaimo vietovės gali atgyti;
- Ar. kadangi BŽŪP siekiama neatskiriamų ekonominių ir aplinkosaugos tikslų, siekiant pereiti prie darnaus ir veiksmingo ES žemės ūkio modelio, vykdam pirmojo ramsčio ir žalinimo priemonės reformą šį dvejetainį krypties principą reikia išsaugoti ir netgi labiau įtvirtinti;
- As. kadangi Europos Sąjunga būsimoje BŽŪP turi siekti gerokai sumažinti žemės ūkio ir maisto produktų sektoriuose naudojamą antibiotikų kiekį, kad būtų stiprinamas darnus ūkininkavimas;
- At. kadangi ilgalaikis žemės ūkio sistemų ir teritorijų atsparumas ir darnumas bus naudingas visai ES;
- Au. kadangi Europos Audito Rūmai pabrėžė faktą, kad, esant tokiam žemam žalinimo reikalavimų lygiui, dažnu atveju tik atspindinčiam esamą praktiką, vykdam 2013 m. reformą nustatytos žalinimo išmokos padidino sudėtingumą ir biurokratizmą, yra sunkiai suprantamos ir, Audito Rūmų nuomone, esant tokiai jų koncepcijai, nepakankamai gerina BŽŪP poveikį aplinkai ir klimatui, o tai yra svarbūs argumentai, į kuriuos reikia atsižvelgti rengiant naują BŽŪP žaliąją sistemą;
- Av. kadangi Audito Rūmai nustatė esminių antrojo ramsčio įgyvendinimo trūkumų: visų pirma, patvirtinimo procesas yra ilgas, o kaimo plėtros programos sudėtingos ir biurokratinės;
- Aw. kadangi, remiantis įrodymais grindžiamu mokslinių tyrimų tinkamumo patikros įvertinimu, nustatyta, kad žalinimo priemonės iš esmės nepagerino aplinkosaugos rezultatų – daugiausia dėl to, kad šie reikalavimai jau buvo anksčiau įvykdyti;
- Ax. kadangi Koriko 2.0 deklaracijoje „Geresnis gyvenimas kaimo vietovėse“ kalbama apie gyvybingas kaimo vietoves, pažangų daugiafunkciškumą, biologinę įvairovę žemės ūkyje ir miškininkystėje ir už šių sektorių ribų, retas gyvūnų veisles ir saugotinas kultūras, taip pat apie ekologinį žemės ūkį, paramą mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms ir su tinklu „Natura 2000“ susijusius įsipareigojimus; kadangi deklaracijoje taip pat pabrėžiama, kad svarbu dėti pastangas kovojant su gyventojų skaičiaus mažėjimu kaimo vietovėse ir kad šiame procese labai svarbus moterų ir jaunimo vaidmuo, taip pat kad reikia geriau naudoti kaimo vietovių vietinius išteklius taikant integruotas strategijas ir daugiasektorinį požiūrį, kuriais įtvirtinamas principas „iš apačios į viršų“ ir stiprinama suinteresuotųjų subjektų sinergija, ir todėl būtina investuoti į kaimo vietovių gyvybingumą, išsaugoti ir veiksmingiau valdyti gamtos

ištekliaus, vykdyti klimato politikos iniciatyvas, skatinti žinias ir inovacijas, stiprinti kaimo vietovių valdymą ir supaprastinti kaimo politiką ir jos įgyvendinimą;

- Ay. kadangi BŽŪP, siekiant išlaikyti žemės ūkį tokiose vietovėse, turėtų būti atsižvelgta į mažiau naudingas sritis, pvz., regionus, kuriuose vyksta stipri miestų plėtros ir žemės ūkio konkurencija, nes juose taikomi papildomi apribojimai naudoti žemę;
- Az. kadangi BŽŪP turėtų kompensuoti mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms, pvz., kalnuotiems ir atokiausiems regionams, papildomas išlaidas, susijusias su jų specifiniais apribojimais, siekiant išlaikyti ūkininkavimo veiklą tokiose vietovėse;
- Ba. kadangi BŽŪP turėtų deramai pripažinti didelę naudą aplinkai, kurią teikia tam tikri sektoriai, pvz., avininkystės ir ožkininkystės ar baltymingų augalų sektoriai;
- Bb. kadangi bitininkystės sektorius yra nepaprastai svarbus ES ir labai prisideda prie visuomenės gerovės tiek ekonominiu, tiek aplinkos požiūriu;
- Bc. kadangi labai svarbu toliau stiprinti ūkininkų padėtį maisto tiekimo grandinėje, užtikrinti sąžiningą konkurenciją bendrojoje rinkoje, taikant sąžiningas ir skaidrias taisykles, kuriomis atsižvelgiama į žemės ūkio specifiką santykiuose tarp gamybos ir kitų maisto tiekimo grandinės dalių tiek pradiniais, tiek baigiamaisiais etapais, ir teikti paskatas, siekiant veiksmingai išvengti rizikos ir krizių, be kita ko, imtis aktyvaus valdymo priemonių, kuriomis būtų galima geriau suderinti pasiūlą ir paklausą, kurias galima naudoti sektoriaus lygmeniu ir kurias galėtų naudoti valstybinės institucijos, kaip nurodyta Žemės ūkio rinkų darbo grupės ataskaitoje; kadangi turi būti tinkamai apsvaistyti ir stebimi BŽŪP taikymo sričiai nepriklausantys aspektai, turintys įtakos konkurencingumui ir vienodoms ūkininkų veiklos sąlygoms;
- Bd. kadangi atsižvelgiant į naujus apsirūpinimo maistu saugumo ir savarankiškumo iššūkius, su kuriais susiduria Europos žemės ūkis, pagal ES politinius prioritetus, kaip nurodyta Komisijos diskusijoms skirtame dokumente dėl ES finansų ateities, reikia kitoje daugiametėje finansinėje programoje (DFP) padidinti arba palikti tokią pat žemės ūkio biudžeto sumą eurais, siekiant apimti tiek esamus, tiek naujus iššūkius;
- Be. kadangi visuomenė tikisi, jog ūkininkai pakeis savo praktiką, kad ji taptų visiškai darni, ir todėl tokį jų perėjimą prie naujos praktikos reikėtų remti viešosiomis lėšomis;
- Bf. kadangi bet kokie dabartinės BŽŪP pakeitimai turi būti atliekami taip, kad sektoriui būtų užtikrintas stabilumas ir teisinis tikrumas, o ūkininkams ir miško savininkams – planavimo saugumas, numatant tinkamus pereinamuosius laikotarpius ir priemones;
- Bg. kadangi Parlamentas privalo atlikti visapusišką vaidmenį nustatant aišką politikos programą, siekiant išlaikyti bendrą užmojų Europos lygmeniu ir demokratines diskusijas dėl strateginių klausimų, darančių poveikį visų piliečių kasdieniam gyvenimui, kai tai susiję su tausiu gamtos išteklių, įskaitant vandenį, dirvožemį ir orą, naudojimu, mūsų maisto kokybe, žemės ūkio produktų gamintojų finansiniu stabilumu, maisto sauga, sveikata ir darniu žemės ūkio ir higienos praktikos modernizavimu, siekiant užmegzti visuomeninio pobūdžio sutartinius santykius tarp gamintojų ir vartotojų Europos lygmeniu;

- Bh. kadangi būtina persvarstyti BŽŪP, kad būtų galima išspręsti svarbias problemas, abiem teisės aktų leidėjams būtina suteikti priemones, kad jie galėtų visapusiškai įgyvendinti savo misiją per konkretų laikotarpį, ir kadangi yra neaiškumų, susijusių su Jungtinės Karalystės išstojimu iš ES;
- Bi. kadangi aprūpinimo maistu saugumo ateitis Europoje turi būti užtikrinta ir Jungtinėje Karalystėje, ir 27 ES valstybėse narėse, kad būtų galima kuo labiau sumažinti gamybos trukdžius ir maisto prieinamumo kliūtis abiem šalims; kadangi reikia padaryti viską, kas įmanoma, siekiant užtikrinti vienodus suderintus aplinkosaugos ir maisto saugos standartus, kad nei JK, nei ES piliečiai nesusidurtų su maisto kokybės ir maisto saugos blogėjimo problemomis;
- Bj. kadangi vienas iš šešių pagrindinių ES kaimo plėtros prioritetų yra su žemės ūkiu ir miškininkyste susijusių ekosistemų, įskaitant tinklo „Natura 2020“ teritorijas, atkūrimas, išsaugojimas ir stiprinimas;
- Bk. kadangi ES šiuo metu plėtoja baltymų strategiją, siekdama savarankiškai apsirūpinti baltymingais augalais;
- Bl. kadangi 2017 m. 124 mln. žmonių 51 šalyje patyrė itin didelį maisto stygių, tai yra 16 mln. daugiau nei 2016 m.; kadangi dauguma maisto stygių patiriančių žmonių gyvena kaimo vietovėse;
- Bm. kadangi moterų ir vyrų lygybė yra vienas iš svarbiausių ES ir jos valstybių narių tikslų; kadangi kaimo vietovėse dirbančios moterys atlieka daugelį vaidmenų, kurie padeda išlaikyti gyvybingą žemės ūkio verslą ir kaimo bendruomenes; kadangi pastangos išvengti kaimo gyventojų skaičiaus mažėjimo yra susijusios su moterų ir jaunimo galimybėmis; kadangi kaimo vietovėse gyvenančios moterys vis dar susiduria su daugybe iššūkių, o lyčių aspektas nepakankamai įtrauktas į žemės ūkio ir kaimo plėtros politikos sritis; kadangi, nors tiesioginių išmokų gavėjų arba paramos kaimo plėtrai gavėjų lytis nėra patikimas programų poveikio rodiklis, paraiškų teikėjų ir paramos gavėjų moterų yra per mažai;
- Bn. kadangi, siekiant pagrįsti BŽŪP biudžetą Europos mokesčių mokėtojams, ateityje finansavimas turi būti susietas su saugaus ir aukštos kokybės maisto produktų gamyba ir su aiškia pridėtine verte visuomenei darnaus žemės ūkio, aplinkos ir klimato apsaugos veiksmingumo, visuomenės ir gyvūnų sveikatos ir gerovės standartų srityje, taip pat su kitokiu BŽŪP poveikiu visuomenei, siekiant užtikrinti tikrai vienodas veiklos sąlygas subjektams ES viduje ir už jos ribų;
- Bo. kadangi specialioji „Eurobarometro“ apklausa Nr. 442 dėl europiečių požiūrio į gyvūnų gerovę rodo, kad 82 proc. ES piliečių mano, jog reikėtų pagerinti ūkinių gyvūnų gerovę;
- Bp. kadangi pesticidų naudojimas, biologinės įvairovės nykimas ir žemės ūkio aplinkos pokyčiai gali turėti neigiamo poveikio apdulkintojų kiekiui ir apdulkintojų rūšių įvairovei; kadangi yra didelių problemų, su kuriomis susiduria naminiai ir laukiniai apdulkintojai, ir jų pasekmės ES žemės ūkiui ir aprūpinimo maistu saugumui gali būti labai žalingos, atsižvelgiant į daugumos ES produktų priklausomybę nuo apdulkinimo; kadangi 2018 m. sausio mėn. pradėtos viešos konsultacijos pagal ES iniciatyvą dėl apdulkintojų, siekiant nustatyti geriausią požiūrį ir būtinus veiksmus kovojant su

apdulkingųjų nykimu ES;

- Bq. kadangi reikia sukurti specialią kaimo plėtros priemonę, pagrįstą aštuoniais Europos Sąjungos integruotos kenksmingųjų organizmų kontrolės principais, siekiant paskatinti mažinti naudojamą pavojingų pesticidų kiekį ir naudoti ne chemines alternatyvias medžiagas;
- Br. kadangi BŽŪP turėtų kompensuoti mažiau palankioms ūkininkauti vietovėms, pvz., kalnuotiems ir atokiausiems regionams, papildomas išlaidas, susijusias su jų specifiniais apribojimais, siekiant išlaikyti ūkininkavimo veiklą tokiose vietovėse;
- Bs. kadangi taikant BŽŪP sistemą atokiausiuose regionuose turėtų būti visapusiškai pasinaudota SESV 349 straipsnio taikymo nuostatomis, nes šie regionai yra ypač nepalankioje padėtyje socialinio ir ekonominio vystymosi požiūriu, atsižvelgiant į tokius aspektus kaip visuomenės senėjimas ir gyventojų skaičiaus mažėjimas; kadangi POSEI yra veiksminga priemonė plėtoti ir stiprinti sektoriaus struktūrą, siekiant spręsti specifines atokiausių regionų žemės ūkio problemas; kadangi Komisija savo 2016 m. gruodžio 15 d. ataskaitoje Parlamentui ir Tarybai dėl POSEI įgyvendinimo padarė išvadą, kad atsižvelgiant į „programos vertinimą, nemanoma, kad reikėtų keisti pagrindinį reglamentą, t. y. Reglamentą (ES) Nr. 228/2013“;
- Bt. kadangi tiek miškotvarka, tiek agrarinė miškininkystė, kai jos apima viršutinį miško vegetacijos sluoksnį virš ganyklų arba žemės ūkio kultūrų, gali prisidėti prie didesnio atsparumo žemės ūkio ir kraštovaizdžio lygmeniu ir prie reikiamų aplinkosaugos ir klimato kaitos švelninimo veiksmų, teikdamos miškų ar žemės ūkio produktus arba atlikdamos kitokias ekosistemų funkcijas, ir taip padėti aktyviau siekti BŽŪP tikslų ir sudaryti sąlygas žiedinei ekonomikai ir bioekonomikai prisidėti prie naujų verslo modelių, naudingų ūkininkams, miškininkams ir kaimo vietovėms; kadangi ES miškų strategijoje skatinamas nuoseklus, visaapimantis požiūris į miškų valdymą ir daugybę miško teikiamų privalumų ir ji apima visą miškų vertės grandinę; pabrėžia, kad BŽŪP atlieka itin svarbų vaidmenį siekiant šios strategijos tikslų, joje ypatingas dėmesys skiriamas Viduržemio jūros regiono miškams, kurie labiau nukenčia nuo klimato kaitos ir gaisrų, todėl kyla pavojus jų biologinei įvairovei ir galimai žemės ūkio gamybai;

Nauji Europos Sąjungos, valstybių narių, regionų ir ūkininkų santykiai

1. teigiamai vertina siekį supaprastinti ir modernizuoti BŽŪP, kad ji būtų ekonomiškai naudinga ūkininkams ir atitiktų piliečių lūkesčius, tačiau pabrėžia, kad svarbiausi reformos prioritetai turi būti Romos sutartyje nustatyti principai, bendrosios rinkos vientisumas ir iš tiesų bendra politika, tinkamai ES finansuojama, moderni ir orientuota į rezultatus, remianti darnų žemės ūkį ir užtikrinanti saugų, kokybišką ir įvairų maistą, užimtumą ir vystymąsi kaimo vietovėse;
2. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą dėl maisto ir ūkininkavimo ateities ir teigiamai vertina tai, kad vienas iš BŽŪP tikslų – stiprinti ir užtikrinti darnų gamtos išteklių valdymą ir prisidėti prie ES aplinkosaugos ir klimato politikos tikslų;
3. ragina suformuluoti tokią BŽŪP, kurios svarbiausias prioritetas būtų kiekvieno Europos ūkio perėjimas prie tokio ūkio, kuris suderina ekonominės veiklos ir aplinkosaugos veiksmingumo standartus;

4. pabrėžia, kad įgyvendinant BŽŪP būtina palaikyti esminius ES teisės aktų leidėjų, ūkininkų ir piliečių ryšius; atmeta bet kokią galimybę vėl nacionalizuoti BŽŪP, nes dėl to padidėtų konkurencijos disbalansas bendrojoje rinkoje;
5. atkreipia dėmesį į labai svarbų smulkiųjų ir vidutinio dydžio ūkių vaidmenį, kurį reikia pripažinti ir vertinti;
6. atkreipia dėmesį į tai, kad valstybės narės šiuo metu gali naudotis lankstumo galimybėmis, nustatytomis pagrindinėse taisyklėse, kurios leidžia imtis priemonių specifiniais atvejais, tačiau tuo pačiu metu šios galimybės rodo, kad tam tikros BŽŪP sritys nebegali būti laikomos bendromis; pabrėžia, kad reikia išsaugoti konkurencijos sąlygas bendrojoje rinkoje ir užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, kalbant apie galimybes naudotis ūkininkams skirtingose valstybėse narėse arba skirtinguose regionuose skiriama parama, taip pat reikia priimti tinkamus ir veiksmingus sprendimus siekiant sumažinti konkurencijos iškraipymo riziką ar sanglaudai kylančius pavojus;
7. mano, kad griežtų bendrų ES taisyklių, pagrindinių standartų, intervencijos priemonių, kontrolės priemonių ir finansinių asignavimų, dėl kurių ES lygmeniu susitarė teisėkūros institucijos, sistemoje valstybės narės turėtų turėti pakankamai lanksčių galimybių, kad galėtų užtikrinti vienodas sąlygas ūkininkams ir, visų pirma, ES požiūrį į paramą pagal pirmąjį ramstį, siekiant užtikrinti sąžiningos konkurencijos sąlygų laikymąsi;
8. mano, jog siekiant, kad bendros žemės ūkio politikos įgyvendinimas būtų veiksmingesnis ir geriau pritaikytas prie įvairaus pobūdžio Europos žemės ūkio realijų, nacionaliniai sprendimai, priimami pagal ES apibrėžtą priemonių rinkinį, numatytą pirmajame ir antrajame ramsčiuose, turėtų būti suderinti, o valstybės narės kartu su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais turėtų parengti savo nuoseklias ir duomenimis pagrįstas nacionalines strategijas, remdamosi ES tikslais ir rodikliais, susijusiais su galimomis pagrindinių rūšių intervencijos priemonėmis, kurios taip pat turėtų būti apibrėžtos ES lygiu, ir jų pasirinkimo kriterijais, pagal aiškią bendrą visoje ES taikytinų taisyklių sistemą, deramai atsižvelgdamos į bendrosios rinkos taisyklės ir principus;
9. pabrėžia, kad papildomo subsidiarumo nuostatos turėtų būti taikomos tik esant griežtoms bendroms ES taisyklėms, tikslams, rodikliams ir patikroms;
10. pabrėžia, kad dėl valstybių narių galimybės savarankiškai rengti savo nacionalinius planus ir kasmet peržiūrėti savo sprendimus priklausomai nuo tuo metu valdančios vyriausybės politikos kyla perteklinio reglamentavimo nacionaliniu ir regioniniu lygmenimis pavojus ir ūkininkai patiria labai didelį netikrumą; todėl ragina Komisiją kartu su pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų pateikti teisės aktų leidėjams aiškų ir paprastą nacionalinio strateginio plano pavyzdį, kad teisės aktų leidėjai galėtų įvertinti tokių planų aprėptį, išsamumą ir turinį, nes tie planai yra esminiai būsimo Komisijos pasiūlymo elementai, ir paaiškinti kriterijus, pagal kuriuos šios nacionalinės strategijos bus vertinamos;
11. ragina Komisiją pateikti priemones, kuriomis būtų siekiama labiau naudotis BŽŪP ir sanglaudos politikos finansavimo sinergija;
12. pabrėžia, kad būsimoje BŽŪP reikia visapusiškai atsižvelgti į kiekvienoje valstybėje

narėje esamą galių pasiskirstymą, dažnai įteisintą valstybės konstitucijoje, ir visų pirma paisyti ES regionų teisinės kompetencijos kuriant, valdant ir įgyvendinant politikos priemones, pvz., EŽŪFKP; pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad ūkininkai ir kiti paramos gavėjai būtų tinkamai įtraukti į visus politikos formavimo etapus;

13. palankiai vertina Komisijos pastangas programų kūrimą, įgyvendinimą ir kontrolę grįsti rezultatais grindžiamu požiūriu siekiant skatinti ne atitiktį, o veiklos rezultatus, sykiu užtikrinant tinkamą ir rizika grindžiamą stebėseną pagal aiškiai apibrėžtus, paprastesnius, ne tokius biurokratinčius (įskaitant perteklinio reglamentavimo prevenciją), griežtus, skaidrius ir išmatuojamus rodiklius ES lygmeniu, įskaitant tinkamą valstybių narių priemonių ir programų kūrimo, įgyvendinimo ir sankcijų kontrolę; mano, kad būtina įvesti vienodus pagrindinius kriterijus, kuriais remiantis būtų skiriamos panašios sankcijos už nustatytus lygiaverčius pažeidimus, padarytus įgyvendinant įvairias priemones, kuriomis naudojasi valstybės narės arba regionai, siekdami įgyvendinti bendrus ES nustatytus tikslus;
14. pabrėžia, kad vien tik rezultatais grindžiamas metodas keltų riziką valstybėms narėms, nes jos dėl specifinių joms būdingų aplinkybių negalėtų visiškai pasiekti visų savo nacionaliniuose planuose numatytų rezultatų, o tai gali lemti jų nacionalinių paketų sumažinimą *ex post* ir finansavimo sustabdymą;
15. pripažįsta, kad naująjį įgyvendinimo modelį reikės koreguoti ir iš dalies keisti keletą metų, siekiant užtikrinti, kad ūkininkai nebūtų baudžiami dėl perėjimo prie rezultatais grindžiamo modelio;
16. tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad dėl galimo vėlavimo priimti BŽŪP strateginius planus išmokos gali būti mokamos pavėluotai ir kad to būtina vengti;
17. pažymi, kad pagal I ramstį valstybės narės gali pasirinkti programas iš ES parengto prioritetų katalogo;
18. ragina parengti atitinkamų institucinių ir teisinių pakeitimų, reikalingų siekiant pakeisti įgyvendinimo modelį, sistemą, kad nebūtų patirta papildomų išlaidų ir kad nesumažėtų finansavimo įsisavinimo valstybėse narėse lygis;
19. mano, kad informacijos rinkimas turėtų būti grindžiamas palydoviniais vaizdais ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos duomenų bazėmis, o ne atskirų ūkininkų pateiktais duomenimis;
20. ragina Komisiją plėtoti atitinkamas sąveikas tarp ES kosminės erdvės pavyzdinių programų ir BŽŪP, visų pirma užtikrinant sąveiką su programa „Copernicus“, kuri žemės ūkio bendruomenei ypač aktuali klimato kaitos ir aplinkos stebėsenos aspektais;
21. ragina imtis priemonių, kuriomis būtų didinamas maistinių medžiagų perdirbimas; ragina derinti žemės ūkio struktūrinę politiką su aplinkosaugos paramos schema, pvz., geriau derinant kultūrų auginimą ir gyvulininkystę;
22. prašo išsaugoti supaprastintą smulkiųjų ūkininkų sistemą;
23. mano, kad ūkininkai, turintys mažiau nei penkis hektarus žemės, turėtų turėti galimybę

savanoriškai prisijungti prie šios sistemos;

24. ragina Komisiją vykdyti finansų bei veiklos kontrolę ir auditus siekiant užtikrinti, kad visose valstybėse narėse funkcijos būtų vykdomos pagal tuos pačius standartus ir pagal tuos pačius kriterijus, nepaisant valstybėms narėms suteikiamo didesnio lankstumo rengiant ir valdant programas ir visų pirma siekiant užtikrinti, kad visose valstybėse narėse būtų laiku išmokėtos lėšos visiems reikalavimus atitinkantiems ūkininkams ir kaimo bendruomenėms, sykiu kuo labiau mažinant administracinę našą paramos gavėjams;
25. primena, kad per ankstesnę reformą buvo sunku susitarti dėl „aktyvaus ūkininko“ apibrėžties; todėl mano, kad nustatant šią apibrėžtį ūkio rezultatai (pvz., išlaikyti žemę geros žemės ūkio būklės, užsiimti tinkama gyvulininkyste, prisidėti prie žiedinės ekonomikos) galėtų būti tikslingesnis ir išmatuojamas pasirinkimas;
26. mano, kad visi Sąjungos finansų kontrolės proceso dalyviai, įskaitant Europos Audito Rūmus, turi vienodai suprasti veiklos rezultatais grindžiamą kontrolės sistemą, kad valstybės narės ar paramos gavėjai nesusidurtų su nenumatytomis finansinėmis korekcijomis;
27. pabrėžia, kad ūkininkai yra verslininkai, todėl jiems turėtų būti suteikiama atitinkama laisvė, kad jie rinkoje galėtų užsitikrinti tinkamą savo produktų kainą;
28. pabrėžia, kad negalima neįtraukti ne visą darbo laiką dirbančių ūkininkų ir įvairių pajamų gaunančių ūkininkų;
29. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą suteikti daugiau lankstumo valstybėms narėms, regionams ir ūkininkams taikant aukštesnę finansinę ribą žemės ūkio *de minimis* taisyklėms, sykiu užtikrinant vidaus rinkos vientisumą;
30. be to, ragina Komisiją suteikti valstybėms narėms daugiau lankstumo pagal žemės ūkio valstybės pagalbos taisyklių sistemą, kad ūkininkai būtų skatinami savanoriškai kaupti atsargas ir būtų geriau pasirengę įveikti su klimatu ir sveikata susijusias grėsmes bei ekonomines krizes;
31. tačiau ragina tinkamai atlyginti už viešąsias gėrybes, kurias teikia labai maži ir smulkieji ūkiai, be kita ko, dalyvaudami bendradarbiaujamojoje ir bendruomeninėje veikloje;
32. ragina valstybės nares ieškoti geresnės BŽŪP ir kitų politikos krypčių bei fondų, pvz., sanglaudos, struktūrinių ir kitų investicinių fondų, sąveikos, siekiant padidinti jų poveikį kaimo vietovėms;
33. ragina geriau tarpusavyje derinti BŽŪP ir kitas ES politikos kryptis ir veiksmus, visų pirma su Direktyva 2000/60/EB, Direktyva 91/676/EEB ir Reglamentu Nr. 1107/2009, nes tai būdas užtikrinti darnią vandens išteklių, kurių kiekį ir kokybę neigiamai veikia žemės ūkis, apsaugą; ragina teikti paskatas, kuriomis būtų remiami vietos ūkininkų ir vandens tiekėjų bendradarbiavimo projektai, kad būtų pagerinta vandens išteklių apsauga;

34. pažymi, kad dėl administracinių priežasčių daug kaimų ir regionų, nors ir kaimiškų, kai kuriose valstybėse narėse nepatenka į kaimo plėtros programų taikymo sritį, todėl jie atsiduria nepalankioje padėtyje;
35. šiuo atveju ragina valstybes nares apsvarstyti lankstesnius metodus, kad būtų išvengta žalos šiems regionams ir juose įsikūrusiems gamintojams;

Pažangi, efektyvi, darni ir teisinga BŽŪP, naudinga ūkininkams, piliečiams, kaimo vietovėms ir aplinkai

36. mano, kad būtina išlaikyti dabartinę dviejų ramsčių struktūrą, ir pabrėžia, kad ramsčiai turi būti darnūs ir vienas kitą papildantys: pirmasis ramstis visiškai finansuojamas vien ES lėšomis ir yra veiksminga parama pajamoms, bazinėms aplinkos apsaugos priemonėms ir dabartinių rinkos priemonių tolesniam vykdymui, o pagal antrąjį ramstį tenkinami konkretūs valstybių narių poreikiai; mano, kad sykiu vis dėlto būtina skatinti ūkininkus ir kitus paramos gavėjus vykdyti veiksmus, kurie teikia naudos aplinkai, visuomenei ir kuria viešąsias gėrybes, už kurias rinka neatlygina, taip pat gerbti naują ir nusistovėjusią žemės ūkio praktiką remiantis bendrais, vienodais ir objektyviais kriterijais, sykiu išsaugant valstybių narių galimybę taikyti specifinius metodus, pagal kuriuos atsižvelgiama į vietos ir sektoriaus sąlygas; mano, kad svarbiausias prioritetas yra visų Europos ūkių perėjimas prie darnumo ir visų Europos ūkių visapusiškas integravimas į žiedinę ekonomiką, ekonominę veiklą derinant su aplinkosauginio veiksmingumo standartais ir nemažinant socialinių ir darbo standartų;
37. primena Komisijai, kad SESV 39 straipsnyje nustatyti BŽŪP tikslai yra padidinti žemės ūkio našumą, užtikrinti deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį, stabilizuoti rinkas, garantuoti pakankamą tiekimą ir užtikrinti vartotojams priimtinas teikiamos produkcijos kainas;
38. pabrėžia technologinių naujovių teikiamas galimybes pažangiam ir veiksmingam sektoriui, užtikrinančiam darnumą, visų pirma atsižvelgiant į veiksmingą išteklių naudojimą, kultūrinių augalų ir gyvūnų sveikatos bei aplinkos stebėseną;
39. ragina vykdant BŽŪP sudaryti palankesnes sąlygas tokioms inovacijoms diegti ir jas remti;
40. mano, kad įgyvendinant būsimą BŽŪP struktūrą tikslus galima pasiekti tik tuomet, jeigu jai bus skiriamas pakankamas finansavimas; todėl ragina kitoje DFP padidinti arba išlaikyti tokią pat BŽŪP sumą eurais, kad būtų pasiekti ambicingi persvarstyti ir veiksmingos BŽŪP po 2020 m. tikslai;
41. mano, kad dėl tolesnio rinkos liberalizavimo ir atitinkamo ūkininkų apsaugos sumažėjimo reikėtų taikyti kompensacijas žemės ūkio sektoriui, visų pirma tiems ūkiams, kurie yra nepalankioje konkurencinėje padėtyje, konkrečiai susiduria su sunkumais, susijusiais su žemės ūkio paskirties žemės naudojimu arba esančiais kalnuotose vietovėse, ir kad tik tokios priemonės gali užtikrinti ekstensyvų žemės ūkio paskirties žemės valdymą ir kultūrinio kraštovaizdžio išsaugojimą;
42. pabrėžia, kad BŽŪP biudžetas turėtų būti pritaikytas prie būsimų poreikių ir iššūkių, kylančių dėl, pvz., „Brexit“ ir laisvosios prekybos susitarimų, kuriuos ES sudarė su

- pagrindiniais prekybos partneriais, poveikio;
43. atkreipia dėmesį į nemažėjančius skirtingų regionų ir valstybių narių kaimo vietovių vystymosi skirtumus ir todėl laikosi nuomonės, kad sanglaudos kriterijai ir toliau turėtų atlikti svarbų vaidmenį paskirstant antrojo ramsčio išteklius valstybėms narėms;
 44. pabrėžia, jog svarbu, kad bendrame BŽŪP biudžete būtų numatytas tvirtas biudžetas antrajam ramsčiui (regioninės plėtros politika);
 45. mano, kad perėjimo prie visiško darnumo procese reikia remti ūkininkus;
 46. mano, kad kuriant naujas ES politikos priemones ir tikslus turi būti nemažinamos BŽŪP įgyvendinimo perspektyvos ir jos išteklių;
 47. pripažįsta, kad šiuo metu yra susiklosčiusi neaiški būsimo BŽŪP biudžeto padėtis;
 48. pabrėžia, kad BŽŪP išteklių yra kiekvienos valstybės narės mokesčių mokėtojų pinigai ir kad mokesčių mokėtojai visoje ES turi teisę į tai, kad šios lėšos būtų naudojamos tik tikslingai ir skaidriai;
 49. mano, kad reikėtų vengti naujų kaimo plėtros eilučių, nesuderintų su papildomu finansavimu;
 50. laikosi nuomonės, kad būtina tikslingiau remti įvairias žemės ūkio sistemas, visų pirma mažus ir vidutinius šeimos ūkius ir jaunus ūkininkus, kad plėtojant ekonominiu, aplinkosaugos ir socialiniu požiūriu našų žemės ūkio sektorių būtų sustiprinta regionų ekonomika; mano, kad šio tikslo galima pasiekti taikant didesnio privalomo parsikirstomosios paramos už pirmuosius ūkio valdos hektarus lygio nuostatą, susietą su vidutiniu valdos dydžiu valstybėse narėse, atsižvelgiant į ūkių dydžio įvairovę visoje ES; pabrėžia, kad parama didesniems ūkiams turėtų būti proporcingai mažinama atsižvelgiant į masto ekonomiją, Europos lygmeniu nustatant privalomą viršutinę ribą ir lanksčius kriterijus, siekiant atsižvelgti į ūkių ir kooperatyvų pajėgumą užtikrinti stabilias darbo vietas, kurias išlaiko žmonės kaimo vietovėse; mano, kad dėl ribojimo ir laipsniško mažinimo sutaupytos lėšos turėtų likti valstybėje narėje ar regione, iš kurių jos buvo gautos;
 51. mano, jog labai svarbu užtikrinti, kad parama būtų skiriama tikriems ūkininkams, visų pirma tiems, kurie aktyviai ūkininkauja ir iš to užsidirba pragyvenimui;
 52. mano, kad būtina toliau taikyti supaprastintą tvarką smulkiems gamintojams, kad jiems būtų paprasčiau gauti ir tvarkyti BŽŪP tiesiogines išmokas;
 53. pabrėžia, kad būtina apibrėžti pagrindinius elementus, kurie sudarys gerai subalansuotą, skaidrią, paprastą ir objektyvią sankcijų ir paskatų sistemą, kartu taikant skaidrią ir laiku veikiančią sistemą, pagal kurią bus nustatomas ūkininkų tinkamumas gauti viešąjį finansavimą už viešųjų gėrybių tiekimą: sistema turėtų apimti paprastas savanoriškas ir privalomas priemones ir ją taikant turėtų būti siekiama rezultatų, taip pabrėžiant ne atitiktį, o faktinius rezultatus;
 54. pabrėžia, kad ne visą darbo laiką dirbantys ūkininkai ir įvairių pajamų gaunantys ūkiai,

labai įvairiais būdais praturtinantys kaimo regionus, žemės ūkio veiklą vykdo siekdami užsidirbti pragyvenimui, taigi, yra tikri ūkininkai, kaip apibrėžta Komisijos komunikate;

55. ragina modernizuoti dabartinę pirmojo ramsčio tiesioginių išmokų apskaičiavimo sistemą, ypač turint mintyje tas valstybes nares, kuriose išmokų dydis vis dar nustatomas iš dalies remiantis istorinėmis teisėmis į išmokas, ir tokią sistemą pakeisti ES išmokų apskaičiavimo metodu, pagal kurį pagrindinis elementas būtų ūkininkų pajamų rėmimas taikant tam tikrus apribojimus ir galimybes tą paramą padidinti už indėlį į viešųjų gėrybių tiekimą, laikantis nustatytų ir iki 2030 m. pasiektinų ES tikslų ir rodiklių, kad sistema taptų paprastesnė ir skaidresnė;
56. palankiai vertina tai, kad daugelyje valstybių narių sėkmingai taikoma paprasta, pagrįsta, skaidri ir lengvai įgyvendinama vienkartinės išmokos už plotus sistema; todėl ragina išsaugoti šią sistemą po 2020 m. ir siūlo ją naudoti bet kurioje valstybėje narėje arba bet kuriame ūkyje ES;
57. pabrėžia, kad tokia sistema galėtų pakeisti sudėtingai administruojamą teisių į išmokas sistemą ir sykiu labai sumažinti biurokratiją;
58. mano, kad, norint užtikrinti jų ilgalaikį veiksmingumą, šios naujos išmokos neturėtų tapti preke;
59. ragina Komisiją išnagrinėti, ar būtina teikti mokėjimų prašymus, kalbant apie suderinamumą su PPO taisyklėmis;
60. pabrėžia, kad vykdoma labai nuodugni ir smulki dabartinių BŽŪP lėšų, skiriamų konkrečioms ūkininkų veiksmams, kontrolė, nors didesnės BŽŪP biudžeto (tiesioginių išmokų) sumos skiriamos vien tik už žemės turėjimą be jokios kontrolės, ir to neįmanoma pagrįsti ES piliečių akyse;
61. mano, kad skiriant išmokas taip pat turėtų taikomos griežtos bendrosios sąlygos, įskaitant rezultatus aplinkosaugos srityje ir kitas viešąsias gėrybes, pvz., kokybiškas darbo vietas;
62. primena, kad Parlamento rezoliucijoje „Žemės ūkio paskirties žemės Europos Sąjungoje koncentracijos padėtis. Kaip padėti ūkininkams įgyti galimybę naudotis žeme“ pripažįstama, kad žemės išmokos be aiškių sąlygų lemia žemės rinkos iškraipymus, todėl vis daugiau žemės ūkio paskirties žemės sutelkiama nedidelio skaičiaus savininkų rankose;
63. paaiškina, kad viešosios gėrybės – tai paslaugos, kurios viršija tai, kas nustatyta aplinkos apsaugos, klimato ir gyvūnų gerovės teisės aktuose, įskaitant visų pirma vandens telkinių apsaugą, biologinės įvairovės apsaugą, dirvožemio derlingumo apsaugą, apdulkintojų apsaugą, humuso sluoksnio apsaugą ir gyvūnų gerovę;
64. pabrėžia, kad būtina teisingai paskirstyti tiesiogines išmokas valstybėms narėms, nes tai labai svarbu bendrosios rinkos veikimui, ir privaloma atsižvelgti į objektyvius kriterijus, tokius kaip valstybių narių pagal pirmąjį ir antrąjį ramsčius gaunamos sumos, ir į tai, kad gamtinės sąlygos, užimtumas ir socialinės ir ekonominės aplinkybės, bendras gyvenimo lygis, gamybos sąnaudos, ypač žemės kaina, ir perkamoji galia ES yra

nevienodi;

65. pabrėžia, kad tik pakankamai padidinus biudžetą bus galima pasiekti tikslą užtikrinti didesnę valstybių narių tiesioginių išmokų konvergenciją;
66. pabrėžia, kad tiesioginių išmokų paskirtis – remti maisto produktus gaminančius ūkininkus, aplinkos apsaugą ir gyvūnų gerovės standartus;
67. mano, kad bendrojoje rinkoje griežtai užtikrinant vienodas sąlygas, užkertant kelią konkurencijos iškreipymams, ypač susijusiems su prekėmis, užtikrinant suderinamumą su PPO taisyklėmis ir nemažinant pastangų siekti aplinkos ir klimato politikos tikslų, savanoriška susietoji parama turėtų būti nepanaikinta, tačiau ji turėtų būti įgyvendinama tik Komisijai atlikus vertinimą; mano, kad savanoriška susietoji parama yra priemonė, skirta pažeidžiamų sektorių poreikiams tenkinti ir konkreitiems su aplinka, klimatu arba žemės ūkio produktų kokybe ir prekyba jais susijusiems tikslams pasiekti, aukštus gyvūnų gerovės ir aplinkosaugos standartus atitinkančiai ūkininkavimo praktikai skatinti, specifiniams sunkumams įveikti, visų pirma sunkumams, atsirandantiems dėl struktūrinių konkurencinių trūkumų mažiau palankiuose ūkininkauti ir kalnuotuose regionuose, taip pat siekiant įveikti labiau laikino pobūdžio sunkumus, kylančius dėl, pvz., senos teisių į išmokas sistemos atsisakymo; be to, mano, kad savanoriška susietoji parama taip pat yra priemonė, kurią naudojant ateityje bus galima skatinti strateginiu požiūriu svarbių produktų gamybą, pvz., baltymingų augalų auginimą, arba kompensuoti laisvosios prekybos susitarimų poveikį; be to, pabrėžia, kad savanoriška susietoji parama turi didelę reikšmę siekiant išlaikyti ES žemės ūkio gamybos įvairovę, darbo vietas žemės ūkyje ir darnios gamybos sistemas;
68. primena, kad kartų atsinaujinimo užtikrinimas ir naujų dalyvių atėjimas į rinką yra daugelio valstybių narių ūkininkavimo problema, todėl kiekvienoje nacionalinėje strategijoje privaloma spręsti šį klausimą taikant visapusišką požiūrį, sutelkiant visus BŽŪP finansinius išteklius, įskaitant papildomas išmokas jauniems ūkininkams pagal pirmąjį ramstį ir priemones, kuriomis siekiama padėti jauniems ūkininkams įsitvirtinti, pagal antrąjį ramstį – abi priemonės valstybėms narėms turėtų būti privalomos ir teikiamos papildomai, sykiu su parama, teikiama naudojantis naujomis finansinėmis priemonėmis, tokiomis kaip priemonė, kuria siekiama užtikrinti, kad būtų galima gauti kapitalo tais atvejais, kai ištekliai yra riboti; be to, pabrėžia, kad nacionalinės priemonės svarbios siekiant pašalinti reguliavimo ir ekonomines kliūtis, sykiu skatinant ūkio perėmimo planavimą, išėjimo į pensiją paketų sukūrimą ir galimybes naudotis žeme, ir supaprastinant bei populiarinant tokias bendradarbiavimo formas kaip partnerystė, pasidalijamasis ūkininkavimas, auginimas pagal sutartį ir senų ir jaunų ūkininkų nuomos tarpusavyje praktika; mano, kad rengiant valstybės pagalbos taisykles taip pat turėtų būti atsižvelgiama į tai, kokia svarbi kartų kaita, ir siekiama išvengti šeimos ūkių išnykimo;
69. mano, kad naujuosiuose teisės aktuose reikia aiškiau atskirti kriterijus, kurias grindžiamos jauniems ūkininkams ir ūkius steigiantiems naujiems dalyviams teikiamos paskatos (jauni ūkininkai turėtų būti nustatomi pagal jų amžių, o nauji dalyviai – pagal metų, praėjusių nuo jų ūkių įsteigimo, skaičių), siekiant suteikti šioms dviem grupėms daugiau galimybių skatinti kartų kaitą ir gerinti gyvenimą kaimo vietovėse;
70. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares pripažinti, kad nauji visuomenės,

technologijų ir ekonomikos pokyčiai, pvz., švari energija, skaitmeninimas ir pažangūs sprendimai, daro poveikį gyvenimui kaime;

71. ragina Komisiją remti pastangas gerinti gyvenimo kaimo vietovėse kokybę, kad žmonės, ypač jaunuoliai, būtų skatinami likti kaimo vietovėse arba į jas grįžti, ir primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares remti verslininkų, daugiausia – moterų ir jaunimo, kuriamas naujas paslaugas;
72. susirūpinęs pažymi, kad dėl darbo jėgos trūkumo keliuose žemės ūkio sektoriuose nutraukiama ūkininkavimo veikla; ragina teikti paramą, siekiant pritraukti darbuotojų į žemės ūkio sektorius;
73. pabrėžia, kad reikia dalytis sėkmingais valstybių narių modeliais, pagal kuriuos, siekiant kartų kaitos tikslų, suburiami jauni ir vyresnio amžiaus ūkininkai;
74. rekomenduoja suteikti daugiau galimybių gauti finansavimą, šiuo tikslu subsidijuojant naujų dalyvių paskolų palūkanas;
75. primena, kad kaimo vietovėms ir gyvenvietėms reikalingas ypatingas dėmesys ir bendros pastangos plėtoti pažangius kaimus;
76. ragina, siekiant skatinti visose valstybėse narėse kurti jauniems ūkininkams skirtas finansines priemones, aktyviau bendradarbiauti su EIB ir Europos investicijų fondu (EIF);
77. ragina sudaryti vienodas sąlygas imtis specialių kaimo vietovių centrų ir tinklams skirtų technologinių patobulinimų;
78. pabrėžia kaimo plėtros svarbą, įskaitant iniciatyvą LEADER, siekiant pagerinti įvairių politikos priemonių sąveiką ir didinti konkurencingumą, skatinti veiksmingą ir tvarią ekonomiką, remti darnų ir daugiafunkcį žemės ūkį ir miškininkystę, taip pat gaminti maisto ir ne maisto prekes ir teikti paslaugas, kuriant pridėtinę vertę ir darbo vietas; pabrėžia kaimo plėtros svarbą puoselėjant ūkininkų partnerystę, vietos bendruomenes ir pilietinę visuomenę ir skatinant papildomą verslumo veiklą ir galimybes, kurių dažniausiai negalima perkelti, žemės ūkio verslo, kaimo turizmo, tiesioginės rinkodaros, bendruomenės remiamo žemės ūkio, bioekonomikos, darnios bioenergijos gamybos ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos srityse – visa tai padeda užtikrinti ekonominės veiklos išsaugojimą regionuose; todėl pabrėžia, kad svarbu didinti antrojo ramsčio finansavimą, taip suteikiant daugiau galimybių gauti pajamų, kovoti su gyventojų skaičiaus mažėjimu, nedarbu ir skurdu ir skatinti socialinę įtrauktį, teikti socialines paslaugas ir stiprinti socialinę ir ekonominę struktūrą kaimo vietovėse, turint bendrą tikslą – gerinti gyvenimo kaimo vietovėse kokybę;
79. ragina Komisiją, siekiant užtikrinti sklandų integruotų kaimo plėtros priemonių, pvz., Pažangiųjų kaimų iniciatyvos, įgyvendinimą, teisėkūros laikotarpiu po 2020 m. sukurti keliomis priemonėmis finansuojamą investicijų strategiją;
80. ragina sukurti naują bendruomenės inicijuotos vietos plėtros fondą, grindžiamą patirtimi, įgyta įgyvendinant LEADER ir bendruomenės inicijuotos vietos plėtros iniciatyvas, ir jam skirti 10 proc. visų struktūrinių fondų lėšų vietos bendruomenės

strategijose nustatytiems tikslams įgyvendinti, neatskiriant struktūrinių fondų, kuriais bus naudojamosi decentralizuotai;

81. pabrėžia, kad kaimo plėtros programos turėtų padėti kurti pridėtinę vertę ūkiams ir toliau atlikti svarbų vaidmenį sudarant sąlygas imtis ilgalaikių veiksmų novatoriškos praktikos ir agrarinės aplinkosaugos priemonių srityje;
82. mano, kad įgyvendinant iniciatyvą LEADER papildomas dėmesys turėtų būti skiriamas labai mažų šeimos ūkių poreikiams ir projektams, be kita ko, teikiant būtina finansinę paramą;
83. mano, jog akivaizdu, kad smulkiųjų ir vidutinio dydžio ūkių vykdoma žemės ūkio veikla kaimo vietovėse turi būti sutelkta vyrų ir moterų rankose;
84. pabrėžia, kad svarbu toliau teikti konkrečią kompensacinę paramą mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse esantiems ūkiams, kurios skyrimo sąlygas nustatys valstybės narės, atsižvelgdamos į vietos ypatumus;
85. be to, pabrėžia, kad kaimo plėtros finansinės priemonės turėtų būti įgyvendinamos savanoriškai, tačiau investicijos į kaimo vietas turėtų būti didinamos;
86. ragina Komisiją parengti pažangių kaimų iniciatyvos priemones ir pažangius kaimus laikyti būsimos kaimo plėtros politikos prioritetu;
87. mano, kad pagal II ramstį bitininkystei skiriamas finansavimas turėtų būti tikslingesnis ir veiksmingesnis ir kad naujojoje teisės aktų sistemoje turėtų būti nustatyta nauja paramos bitininkystei pagal I ramstį schema, įskaitant tiesioginę paramą bičių bendruomenėms;
88. pabrėžia, kad su žemės ūkiu tiesiogiai nesusijusioms priemonėms turi būti taikoma didesnė bendro finansavimo norma;
89. ragina Komisiją I ramstyje numatyti naują, nuoseklią, sugriežtintą ir supaprastintą sąlygų sistemą, sudarant sąlygas integruoti ir įgyvendinti įvairių rūšių aplinkosaugos veiksmus, pvz., esamas kompleksinio paramos susiejimo ir žalinimo priemones; pabrėžia, kad svarbiausi I ramsčio kriterijai, kuriais remiantis siekiama tvaresnės žemės ūkio plėtros, turėtų būti privalomi ir pagal juos turėtų būti aiškiai nustatytos priemonės ir rezultatai, kurių tikimasi iš ūkininkų, kad būtų užtikrinamos vienodos sąlygos ir kiek galima labiau sumažinta biurokratija ūkio lygmeniu ir, atsižvelgiant į vietos sąlygas, tinkama valstybių narių kontrolė; be to, ragina parengti naują ir paprastą sistemą, kuri turėtų būti privaloma valstybėms narėms ir pasirinktina ūkiams, grindžiama ES taisyklėmis, kurios viršytų svarbiausius kriterijus, siekiant skatinti ūkininkus pereiti prie klimato ir aplinkai tinkamų tvarių metodų ir praktikos, ir kurios būtų suderinamos su agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities priemonėmis (AECMs) pagal II ramstį; mano, kad šios sistemos įgyvendinimas turėtų būti nustatytas nacionalinių strateginių planuos pagal ES programą;
90. ragina Komisiją užtikrinti, kad kaimo plėtrai skirtos II ramsčio agrarinės aplinkosaugos ir klimato srities priemonės ir toliau kompensuotų papildomas išlaidas ir netektas pajamas, susijusias su ūkininkų savanoriškai taikoma aplinkai ir klimatui palankia

praktika, numatant galimybę papildomai numatyti paskatas investicijoms į aplinkos apsaugą, biologinę įvairovę ir išteklių tausojimą; mano, kad šios programos turėtų būti supaprastintos, tikslingesnės ir veiksmingesnės, kad ūkininkai galėtų veiksmingai įgyvendinti plataus užmojo politikos tikslus, susijusius su aplinkos apsauga, biologinės įvairovės išsaugojimu, vandentvarka ir klimato politika ir klimato kaitos švelninimu, sykiu sumažinta biurokratija ūkių lygiu, atsižvelgiama į vietos sąlygas ir vykdoma tinkama valstybių narių kontrolė;

91. ragina, be įmonių, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 834/2007 11 straipsnį vykdo tik ekologinę žemės ūkio gamybą ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 43 straipsnį atleistos nuo „žalinimo įpareigojimų“, nuo šių įpareigojimų atleisti ir įmones, kurios vykdo agrarinės aplinkosaugos priemones pagal Reglamentą (ES) Nr. 1305/2013;
92. pabrėžia, kad ES Viduržemio jūros regionams kyla didesnis pavojus patirti klimato kaitos poveikį, pavyzdžiui, susidurti su sausromis, gaisrais ir dykumėjimu ir kad todėl šių vietovių ūkininkai turės įdėti daugiau pastangų, kad savo veiklą pritaikytų prie pasikeitusios aplinkos;
93. mano, kad būsimuose Komisijos pasiūlymuose dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų turėtų būti numatyta galimybė remti kuo daugiau ūkininkų ir taip jiems padėti modernizuoti savo ūkius, siekiant pereiti prie tvaresnės žemės ūkio plėtros;
94. vadovaudamasis reikalavimu paprastinti BŽŪP, ragina išlaikyti esamą išimtį ir neapsunkinti mažiausių, mažesnių nei 15 hektarų ūkių papildomais BŽŪP veiksmais aplinkos ir klimato srityje;
95. siūlo kartu su šia nauja žalinimo forma pagal II ramstį įgyvendinti reikšmingas, suderintas ir veiksmingesnes priemones, šiuo tikslu pasitelkiant tikslines investicijas į materialųjį ir nematerialųjį turtą (žinių perdavimas, mokymas, konsultavimas, keitimasis praktine patirtimi, tinklaveika ir inovacijos pasitelkiant Europos inovacijų partnerystes (EIP)), kurios turėtų būti dar viena pokyčių varomoji jėga;
96. ragina Komisiją užtikrinti, kad į jos pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl BŽŪP reformos būtų įtraukta pakankamai priemonių, kuriomis baltymingų augalų auginimas būtų integruotas į pagerintas sėjomainos sistemas, siekiant išspręsti baltymų trūkumo problemą, padidinti ūkininkų pajamas ir įveikti pagrindinius sunkumus, su kuriais susiduria žemės ūkis, kaip antai klimato kaitą, biologinės įvairovės ir dirvožemio derlingumo mažėjimą ir vandens išteklių apsaugą ir tvarų valdymą;
97. mano, kad minimali suma iš viso turimo II ramsčio biudžeto turėtų būti skirta AECMs, be kita ko, ekologiniam žemės ūkiui, CO2 sekvestracijai, gerai dirvožemio būklei, tvaraus miškų valdymo priemonėms, maisto medžiagų valdymo planavimui siekiant apsaugoti biologinę įvairovę, apdulkinimą ir gyvūnų ir augalų genetinę įvairovę; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad svarbu išlaikyti „Natura 2000“ išmokas ir užtikrinti, kad jos būtų pakankamos ir taptų tikra paskata ūkininkams;
98. pabrėžia, kad užtikrinant kaimo plėtrą būtina skirti išmokas ūkininkams, įsikūrusiems vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių, pvz., nepalankios klimato sąlygos, statūs šlaitai ar menka dirvožemio kokybė; ragina supaprastinti planą dėl vietovių, kuriose esama gamtinių kliūčių, ir geriau nustatyti jo tikslus laikotarpiu po 2020 m.;

99. pakartoja, kad Europos Parlamentas jau pabrėžė, jog Paukščių ir Buveinių direktyvų „tinkamumo patikra“ rodo, kad būtina gerinti suderinamumą su BŽŪP, ir pabrėžia, kad dėl žemės ūkio mažėja rūšių ir buveinių ir tai kelia susirūpinimą; ragina Komisiją atlikti BŽŪP poveikio biologinei įvairovei vertinimą; taip pat ragina didinti „Natura 2000“ išmokas siekiant labiau skatinti „Natura 2000“ žemės ūkio paskirties teritorijų, kurios yra labai prastos būklės, apsaugą;
100. ragina stiprinti ir įgyvendinti klimato kaitos atžvilgiu pažangias žemės ūkio priemones, nes ateityje didės klimato kaitos poveikis Europos žemės ūkiui;
101. mano, kad BŽŪP turi valdyti riziką, susijusią su klimato kaita ir dirvos kokybės prastėjimu visame kultivuojamame kraštovaizdyje, investuojant į tai, kad agroekosistemos taptų atsparios ir tvirtos, taip pat investuojant į ekologinę infrastruktūrą viršutinio dirvos sluoksnio storinimui, stabdant dirvožemio eroziją, taikant ir (arba) prailginant sėjomainą, sodinant daugiau medžių ir taip gerinant kraštovaizdį bei didinant biologinę ir struktūrinę įvairovę ūkyje;
102. mano, kad turėtų būti remiama ir skatinama dažniau naudotis žemės ūkio kultūrų liekanomis kaip atsinaujinančiais, efektyviais ir tvariais kaimo vietovių energijos šaltiniais;
103. ragina Komisiją skatinti inovacijas, mokslinius tyrimus ir modernizaciją žemės ūkio, agrarinės miškininkystės ir maisto produktų sektoriuose, remiant tvirtą konsultavimo sistemą ir prie BŽŪP paramos gavėjų poreikių labiau pritaikytą mokymą jiems plėtojant savo praktikas siekiant didesnio tvarumo ir išteklių apsaugos, taip pat remiant pažangiųjų technologijų naudojimą siekiant veiksmingiau spręsti problemas sveikatos, aplinkos ir konkurencingumo srityse; pabrėžia, kad mokymas ir mokslinių žinių sklaida turi būti išankstine programos rengimo ir įgyvendinimo sąlyga visose valstybėse narėse ir kad būtina skatinti žinių perdavimą ir keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais tarp kooperatyvų ir kitų gamintojų organizacijų visose valstybėse narėse, pvz., pasitelkiant Europos žemės ūkio žinių ir informacijos sistemą (angl. AKIS); mano, kad ekologiški žemės ūkio gamybos metodai ir principai, kuriais grindžiamas tikslusis ūkininkavimas, gali duoti daug naudos aplinkai, padėti didinti ūkininkų pajamas, optimaliau naudotis žemės ūkio technika ir daug efektyviau naudoti išteklius;
104. pabrėžia BŽŪP, programos „Horizontas 2020“ ir kitų paramos ir finansavimo schemų svarbią būtinybę skatinti ūkininkus investuoti į naujas, prie jų ūkio dydžio pritaikytas technologijas, pavyzdžiui, tiksliojo ir skaitmeninio ūkininkavimo priemones, kuriomis didinamas žemės ūkio atsparumas ir mažinamas jo poveikis aplinkai;
105. ragina Komisiją skatinti kurti ir taikyti naujoviškas technologijas, skirtas visų rūšių ūkiams, neatsižvelgiant į jų dydį ir gaminamą produkciją – nesvarbu, ar tai būtų įprastas, ar ekologinis, gyvulininkystės ar ariamosios žemės, mažas ar didelis ūkis;
106. ragina Komisiją parengti BŽŪP, kuria būtų siekiama daugiau naujovių, skatinama bioekonomika ir randami biologinės įvairovės, klimato kaitos ir aplinkos problemų sprendimai;
107. ragina Komisiją sutelkti dėmesį į gyvenimo kaimo vietovėse kokybę, kad jis taptų patrauklus visiems žmonėms, ypač jaunajai kartai;

108. mano, kad įgyvendinant BŽŪP skatinamas skaitmeninimas ir tikslusis ūkininkavimas neturėtų paversti ūkininkų labiau priklausomų nei nuo papildomo indėlio, nei nuo išorinio finansavimo, taip pat jie neturėtų trukdyti ūkininkams naudotis ištekliais, tačiau turėtų būti atviri ir kartu su ūkininkais sukurti metodai;
109. ragina, nedarant poveikio pakartotiniam bendros ES paramos kaimo plėtrai nustatymui, užtikrinti, kad dabartinės kaimo plėtros programos, patvirtintos pagal Reglamento (ES) Nr. 1305/2013 10 straipsnio 2 dalį būtų toliau taikomos iki 2024 m. arba tol, kol bus patvirtinta nauja reforma;
110. palankiai vertina Komisijos išipareigojimą Europos Sąjungoje populiarinti pažangiųjų kaimų sampratą, kuri, nuosekliau plėtojant įvairias politikos kryptis, suteiks galimybę visapusiškai spręsti nepakankamos plačiajuosčio ryšio aprėpties ir darbo galimybių bei teikiamų paslaugų trūkumo kaimo vietovėse problemas;
111. reikalauja imtis veiksmų ir spręsti didelę nelaimingų atsitikimų ūkiuose, dėl kurių ES ūkiuose sužalojami ir žūsta žmonės, problemą, šiuo tikslu pasitelkiant II ramsčio priemones investicijoms į saugos priemones ir šios srities mokymą remti;
112. ragina rengiant ES baltymingų augalų strategiją nustatyti, kad visuose baltymingų augalų laukuose leidžiama vieną kartą prieš sėją arba iškart po sėjos panaudoti augalų apsaugos produktus;
113. mano, kad investicijos į inovacijas, švietimą ir mokymą yra labai svarbios Europos žemės ūkio ateičiai;
114. pabrėžia, kad įgyvendinant būsimą BŽŪP reikėtų toliau nagrinėti galimybes valstybės narės ir regiono lygmeniu taikyti rezultatais grindžiamą metodą ir sertifikavimo schemose numatytus novatoriškus sprendimus, neužkraunant papildomos biurokratinės naštos ir neatliekant patikrinimų vietoje;
115. tvirtai pritaria tam, kad būtų imtasi tikslingų II ramsčio modernizavimo ir struktūros gerinimo priemonių, siekiant įgyvendinti prioritetinius tikslus, kaip antai skaitmeninio ūkininkavimo iniciatyvą „Digital Farming 4.0“;
116. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares apsaugoti ir skatinti smulkiųjų ūkininkų ir marginalizuotų grupių galimybes įsigyti sėklų ir žemės ūkyje naudojamų medžiagų, taip pat skatinti ir apsaugoti sėklų mainų ir jų viešosios nuosavybės procesus bei tvarius tradicinius metodus, kuriais užtikrinama žmogaus teisė į tinkamą maistą ir mitybą;
117. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares labiau pabrėžti verslininkų galimybes teikti paslaugas kaimams ir pirkti paslaugas iš jų;
118. pažymi, kad visi ūkiai yra skirtingi, ir todėl reikalingi individualūs sprendimai;

Stipri ūkininkų pozicija pasaulinėse maisto sistemose

119. ragina Komisiją išlaikyti dabartinę bendro žemės ūkio rinkų organizavimo (vieno BRO) sistemą I ramstyje, įskaitant konkrečias politikos priemones ir prekybos standartus, bei patobulinti vaisių, daržovių ir pieno vartojimo skatinimo ES mokyklose programas;

pabrėžia esamų gamybos valdymo sistemų, skirtų konkrečioms produktams, svarbą, taip pat pabrėžia, kad svarbu išlaikyti privalomas atskiriems sektoriams skirtas programas (vyno, vaisių ir daržovių, alyvuogių aliejaus ir bitininkystės) šalims-gamintojoms siekiant galutinio tikslo – stiprinti kiekvieno sektoriaus tvarumą ir konkurencingumą, užtikrinant vienodas sąlygas ir kartu suteikiant prieigą visiems ūkininkams;

120. mano, kad teigiama patirtis, įgyta gamintojų organizacijoms vaisių ir daržovių sektoriuje įgyvendinant BRO veiksmų programas, finansuojamas remiantis parduodamos produkcijos verte (PPV), parodė, kad jos veiksmingai padeda didinti tikslinių sektorių konkurencingumą ir stiprinti jų struktūrą, taip pat didinti jų tvarumą; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę pradėti taikyti panašias veiksmų programas, skirtas kitiems sektoriams; pabrėžia, kad tai gali būti ypač naudinga gamintojų organizacijoms, kurios atstovauja Sąjungos kalnuotų vietovių ir atokių regionų pieno ūkininkams, gaminantiems ir rinkai teikiantiems aukštos kokybės produktus, taip pat išlaikantiems pieno gamybą šiuose nepalankiuose gamybos regionuose;
121. primena, kad nevienoda įtaka rinkoje, daugiausia – pieno sektoriuje, itin trukdo gaminti produkciją taip, kad būtų padengiamos gamybos sąnaudos;
122. atkreipia dėmesį į galimybę pagal BRO sukurti savanorišką pieno tiekimo mažinimo programą;
123. ragina sukurti naują alyvuogių aliejaus sektoriui skirtą savitarpio pagalbos valdymo priemonę, pagal kurią produkciją būtų leidžiama laikyti perprodukcijos metais ir išleisti į rinką tuomet, kai pasiūla yra mažesnė už paklausą;
124. pabrėžia, kad vykdant būsimą bendrą žemės ūkio politiką itin svarbu efektyviau, teisingiau ir nedelsiant remti ūkininkus, kad jie galėtų atlaikyti kainų ir pajamų svyravimus dėl klimato, nepalankių oro sąlygų, sveikatos ir rinkos rizikos, sukuriant daugiau paskatų ir rinkos sąlygas, skatinančias plėtoti ir savo noru taikyti rizikos valdymo ir stabilizavimo priemones (įvairių rūšių draudimas, pajamų stabilizavimo priemonės, individualaus rezervo mechanizmai ir savitarpio fondai), kartu užtikrinant visiems ūkininkams prieigą ir suderinamumą su galiojančiomis nacionalinėmis sistemomis;
125. ragina teikti tinkamesnę paramą, siekiant skatinti ES auginti daugiau ankštinių augalų, ir teikti konkrečią pagalbą stambiams avių ir ožkų veisimo ūkiams, atsižvelgiant į teigiamą šių sektorių poveikį ir poreikį sumažinti ES priklausomybę nuo pašarų baltyminių papildų importo;
126. pabrėžia, kad į ateitį nukreipta BŽŪP turėtų būti siekiama geriau spręsti itin svarbius sveikatos klausimus, susijusius, pvz., su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms, oro kokybe ir sveikesne mityba;
127. atkreipia dėmesį į problemas, kurias atsparumas antimikrobinėms medžiagoms kelia gyvūnų ir žmonių sveikatai; mano, kad naujoji teisinė sistema turėtų aktyviai skatinti geresnę gyvūnų sveikatą ir jų gerovę, kaip kovos su atsparumu antibiotikams priemonę, tuo geriau apsaugant visuomenės sveikatą ir visą žemės ūkio sektorių;
128. atkreipia dėmesį į tai, kad rinkos rizika taip pat gali būti valdoma gerinant sąlygas ES

žemės ūkio ir maisto produktams patekti į eksporto rinkas;

129. primygtinai ragina sustiprinti pirminių gamintojų poziciją maisto tiekimo grandinėje, ypač užtikrinant sąžiningą pridėtinės vertės paskirstymą tarp gamintojų, perdirbėjų ir mažmeninės prekybos sektoriaus, suteikiant finansinių išteklių ir paskatų, kurių reikia siekiant kurti ir plėtoti ekonomines vertikaliąsias ir horizontaliąsias organizacijas, pvz., gamintojų organizacijas, įskaitant kooperatyvus, ir jų asociacijas bei tarpšakines organizacijas, nustatant suderintus būtiniausius standartus, kuriuos taikant būtų kovojama su nesąžininga ir piktnaudžiaujamojo pobūdžio prekybos praktika maisto tiekimo grandinėje, ir padidinat skaidrumą rinkose bei taikant krizių prevencijos priemones;
130. pabrėžia, kad, laikantis SESV 39 straipsnio tikslų ir SESV 42 straipsnyje nurodytos išimties bendroju reglamentu paaiškintas vieno bendro žemės ūkio rinkų organizavimo (BRO) nuostatų ir ES konkurencijos taisyklių teisinis ryšys ir numatytos naujos ūkininkams skirtos kolektyvinės galimybės siekiant padidinti jų derybinę galią maisto tiekimo grandinėje; mano, kad šios nuostatos būtinos įgyvendinant būsimą BŽŪP ir jos turėtų būti toliau tobulinamos;
131. mano, kad, remiantis įgyta patirtimi, susijusia su įvairių ES (pieno, mėsos, cukraus ir kultūrinių augalų) rinkos stebėjimo centrų veikimu, tokios priemonės turėtų būti taikomos ir tiems sektoriams, kurie dar neįtraukti, ir toliau plėtojamoms, kad rinkos dalyviams būtų teikiami patikimi duomenys ir prognozės, siekiant iš anksto įspėti ir sudaryti sąlygas nedelsiant imtis ankstyvų veiksmų rinkos sutrikimo atveju, kad būtų užkirstas kelias krizėms;
132. ragina labiau remti ir skatinti vietos rinkas ir trumas maisto tiekimo grandines; pabrėžia, kad reikia plėtoti su trumpomis tiekimo grandinėmis susijusias vietos lygmens paslaugas;
133. ragina Komisija išsamiau išaiškinti ir prireikus patikslinti gamintojų organizacijoms ir tarpšakinėms organizacijoms taikomas taisykles, visų pirma susijusias su konkurencijos politika, atsižvelgiant į tarpšakinių organizacijų priemones ir susitarimus, siekiant patenkinti visuomenės poreikius;
134. pabrėžia, kad tradicinės BŽŪP rinkos valdymo priemonės (t. y. viešoji intervencija ir privatus sandėliavimas) daro mažesnį ir nepakankamą poveikį globalizuotos ekonomikos sąlygomis ir kad rizikos valdymo priemonių ne visuomet pakanka siekiant spręsti itin didelio kainų svyravimo ir didelių rinkos sutrikimų problemas;
135. todėl pabrėžia, jog reikia, kad vienas BRO ir toliau atliktų svarbų apsaugos priemonės vaidmenį įgyvendinant būsimą BŽŪP greitai stabilizuojančiose žemės ūkio rinkose ir numatant krizes, ir atkreipia dėmesį į bendrojo reglamento svarbą (remiantis pastarųjų rinkos krizių metu sukauptą patirtimi, ypač pieno sektoriuje) sudarant sąlygas papildomai naudoti novatoriškas rinkos ir krizių valdymo priemones, pvz., savanoriškus sektorinius susitarimus, ir skatinant tokį naudojimą, kad kiekybiniu požiūriu būtų valdomas ir prireikus mažinamas tiekimas tarp gamintojų, gamintojų organizacijų, gamintojų organizacijų asociacijų, tarpšakinių organizacijų ir perdirbėjų (pvz., ES pieno gamybos mažinimo programa);

136. palankiai vertina darbą, atliekamą rengiant ES tvarios baltymų gamybos strategiją;
137. pažymi, kad būtina visoje Europoje kurti vietos lygmens ir regionines ankštinių kultūrinių augalų rinkas, gerinti aplinkosauginio veiksmingumo rodiklius, auginant kultūras pagal sėjomainos principą, kartu taip pat mažinti priklausomybę nuo importuojamų pašarų, trąšų ir pesticidų žaliavų ir didinti šio sektoriaus gyvybingumą bei teikti jam daugiau ekonominių paskatų pereiti prie tvaresnės ūkininkavimo praktikos;
138. mano, kad pasiūlos valdymo priemonės, taikomos sūriui ir kumpiui su saugomomis kilmės vietos arba geografinėmis nuorodomis arba vynui, pasirodė esančios veiksmingos didinant tikslinių produktų tvarumą, konkurencingumą ir gerinant jų kokybę ir todėl turėtų būti išlaikytos, o prireikus – išplėstos ir taikomos visiems kokybės ženklų pažymėtiems produktams, laikantis BŽŪP tikslų;
139. ragina atlikti išsamią dabartinio krizių rezervo mechanizmo peržiūrą, kad būtų sukurtas veiksmingas ir nepriklausomas ES žemės ūkio krizių fondas, kuriam nebūtų taikomas biudžetinis metinio periodiškumo principas, kad būtų leidžiama perkelti biudžeto lėšas iš vienu metų į kitus, ypač tuomet, kai rinkos kainos yra pakankamai didelės, išlaikant tokį patį krizių rezervo lygį visu DFP laikotarpiu, taip sudarant sąlygas greičiau, nuosekliau ir veiksmingiau imtis prevencijos veiksmų ir reaguoti papildant rinkos ir rizikos valdymo priemonių naudojimą labai didelių krizių atvejais, įskaitant tas, kurios susijusios su ekonominėmis pasekmėmis ūkininkams dėl gyvūnų sveikatos problemų, augalų ligų ir maisto saugos, bet taip pat ir tas, kurios kyla dėl išorės sukrėtimų, darančių poveikį žemės ūkiui;
140. mano, kad, nors prekybos susitarimai daro teigiamą poveikį kai kuriems ES žemės ūkio sektoriams ir yra būtini norint sustiprinti Sąjungos poziciją pasaulinėje žemės ūkio rinkoje, taip pat yra naudingi visai ES ekonomikai, jie taip pat kelia nemažai iššūkių, ypač smulkiajam ir vidutinio masto ūkininkavimui bei jautriems sektoriams, į kuriuos reikia atsižvelgti, pvz., turi būti paisoma ES sanitarijos ir fitosanitarijos, gyvūnų gerovės, aplinkosaugos ir socialinių standartų, dėl to reikia užtikrinti prekybos politikos ir kai kurių BŽŪP tikslų nuoseklumą ir neturėtų būti kenkiama aukšties Europos standartams arba keliamas pavojus jos kaimo vietovėms;
141. pabrėžia, kad skirtingų standartų taikymas padidintų riziką, jog ES viduje pagaminta produkcija bus eksportuojama į užsienį, pakenkiant kaimo plėtrai, aplinkai ir kai kuriais atvejais maisto kokybei;
142. pabrėžia, kad stipresnių apsaugos priemonių poreikis turėtų būti atspindėtas ir diskutuojant dėl būsimų prekybos susitarimų (su MERCOSUR, Naująja Zelandija, Australija ir t. t.) ir jų poveikio Europos žemės ūkiui;
143. pabrėžia, kad svarbu toliau siekti didesnių Europos žemės ūkio produktų galimybių patekti į rinkas, tačiau reikia numatyti tinkamas Europos žemės ūkio apsaugos priemones, kuriomis būtų atsižvelgiama į su konkrečiais sektoriais susijusius susirūpinimą keliančius klausimus, pvz., apsaugos mechanizmus, galimą jautriausių sektorių neįtraukimą į derybas ir abipusiškumo principo taikymą gamybos sąlygoms, kad būtų užtikrintos vienodos ES ūkininkų ir jų užsienio konkurentų sąlygos; primygtinai reikalauja užtikrinti, kad Europos gamybai nepakenktų importuojami

prastesnės kokybės ir standartų neatitinkantys produktai;

144. ragina Komisiją vėl pripažinti žemės ūkį strategine veiklos sritimi ir laisvosios prekybos susitarimus rengti nebelaikant žemės ūkio kitų prekybos sektorių koregavimo kintamuoju bei stengiantis apsaugoti pagrindinius sektorius, kaip antai žalio pieno gamybos sektorių;
145. mano, kad tarptautinės prekybos ir PPO reikalavimai turėjo itin didelio poveikio BŽŪP reformoms, atliktoms nuo paskutinio XX a. dešimtmečio; mano, kad šios reformos padėjo padidinti Europos žemės ūkio produkcijos ir žemės ūkio maisto produktų sektoriaus konkurencingumą, tačiau dėl pasaulinių rinkų nestabilumo didelei žemės ūkio sektoriaus daliai taip pat buvo padarytas neigiamas poveikis; mano, kad, kaip siūloma Komisijos komunikate dėl maisto ir ūkininkavimo ateities Europoje, dabar laikas didžiausią dėmesį skirti kitiems BŽŪP tikslams, pvz., ūkininkų gyvenimo lygiui ir klausimams, susijusiems su sveikata, užimtumu, aplinka ir klimatu;
146. pabrėžia, kad ES prekybos politika turi būti suderinta su kitomis ES politika kitose srityse, pvz., vystymosi ir aplinkos apsaugos politika, bei padėti siekti DVT ir kad gali prisidėti prie bendros žemės ūkio politikos BŽŪP tikslų siekimo, visų pirma užtikrinant deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį ir užtikrinant, kad vartotojai gautų tiekiamą produkciją už priimtinas kainas; pabrėžia, kad ES žemės ūkio maisto produktų sektorius turėtų pasinaudoti eksporto teikiamomis augimo galimybėmis, atsižvelgiant į tai, kad maždaug 90 % papildomos pasaulinės žemės ūkio produktų paklausos per ateinantį dešimtmetį bus ne iš Europos; pabrėžia, kad BŽŪP turi ne orientuotis į gamybą siekiant parduoti produktus tarptautinėje žemės ūkio rinkoje, o tenkinti Europos visuomenės poreikius, susijusius su maistu, aplinka ir klimatu; pabrėžia, kad vadinamosioms besivystančioms šalims turėtų būti sudaryta pakankamai galimybių susikurti ir palaikyti stiprų savo žemės ūkio sektorių;
147. primena apie naująjį Europos konsensumą dėl vystymosi, kuriame ES ir jos valstybės narės dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą ir pripažįsta, kad nepaprastai svarbu veiksmingai laikytis politikos suderinamumo vystymosi labui (PSVL) principo, įtvirtinto SESV 208 straipsnyje, pagal kurį visose ES politikos srityse būtina atsižvelgti į vystomojo bendradarbiavimo tikslus, įskaitant žemės ūkio politiką ir finansavimo priemones, nes jos gali daryti neigiamą įtaką besivystančioms šalims; todėl mano, kad BŽŪP reforma reikėtų gerbti besivystančių šalių teisę formuoti savo žemės ūkio ir maisto politikos kryptis, nesilpninant jų maisto gamybos pajėgumų ir ilgalaikio apsirūpinimo maistu saugumo, visų pirma mažiausiai išsivysčiusių šalių;
148. primena apie ES ir jos valstybių narių įsipareigojimus darnaus vystymosi tikslams (DVT) ir pabrėžia, kad BŽŪP suderinamumas su darnaus vystymosi tikslais yra labai svarbus, ypač su tikslais Nr. 2 (panaikinti badą), Nr. 5 (lyčių lygybė), Nr. 12 (atsakingas vartojimas ir gamyba), Nr. 13 (klimato politika) ir Nr. 15 (gyvybė žemėje), su kuriais BŽŪP turi būti suderinta ateityje;
149. ragina, vadovaujantis biudžeto efektyvumo principu, užtikrinti BŽŪP ir visų kitų politikos sričių ir tarptautinių įsipareigojimų nuoseklumą ir geresnę sąveiką, visų pirma energetikos, vandens tiekimo, žemės naudojimo, biologinės įvairovės ir ekosistemų, taip pat atokių ir kalnuotų vietovių vystymo srityse;

150. ragina Komisiją atlikti sisteminį visų prekybos susitarimų nuostatų dėl žemės ūkio sektoriaus poveikio vertinimą ir pasiūlyti konkrečią strategiją, kuria būtų užtikrinta, kad su trečiaja šalimi sudarytas prekybos susitarimas nepakenktų jokiame žemės ūkio sektoriui;
151. pabrėžia, kad vykdant pasaulio masto prekybą žemės ūkio produktais procesai ir gamybos būdai sudaro itin svarbią socialinių, ekonominių ir aplinkosaugos standartų dalį, ir ragina Komisiją skatinti PPO juos pripažinti;
152. pabrėžia, kad Paryžiaus susitarimo dėl klimato kaitos tikslų ir darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimas turi būti vienas pamatinių prekybos politikos, susijusios su žemės ūkio produktais, principų; pažymi, kad Komisija savo diskusijoms skirtame dokumente dėl globalizacijos suvaldymo teisingai nurodo, kad poreikis užtikrinti sąžiningesnę prekybą tvariais vietos gaminiais yra naujai kylanti globalizacijos tendencija; pabrėžia, kad ES prekybos politikos indėlis siekiant DVT ir pagal Paryžiaus susitarimą numatytų klimato tikslų gali būti labai didelis;
153. primena, kad ES palaiapsniui panaikino eksporto subsidijas ir kad dabartiniame ES biudžete nebeliko biudžeto eilutės, skirtos eksporto subsidijoms; atsižvelgdamas į tai, ragina ES prekybos partneres prisiimti įsipareigojimus mažinti prekybą iškreipiančią vidaus paramą; ragina PPO narius, kurie toliau teikia eksporto subsidijas, įgyvendinti Ministrų konferencijos sprendimą dėl konkurencijos eksporto srityje, priimtą 2015 m. gruodžio 19 d. Nairobyje;
154. reikalauja, kad Komisija nuolat stebėtų ir spartintų Sąjungos gynybinius veiksmus, siekiant pašalinti didėjančias esamas ir būsimas patekimo į rinką kliūtis trečiojoje šalyse, kartu paisant aplinkos apsaugos ir žmogaus teisių, įskaitant teisę į maistą; pabrėžia, kad dauguma šių kliūčių turi įtakos žemės ūkio produktams (27 %, remiantis Komisijos tvarkoma patekimo į rinkas duomenų baze) ir kurios savo ruožtu daugiausia susijusios su sanitarijos ir fitosanitarijos (SFS) patekimo į rinką priemonėmis;
155. prašo Komisijos numatyti Brexit'o padarinius rengiantis keistis pasiūlymais ir apskaičiuoti kvotas, ir į juos atsižvelgti;
156. ragina Europos Komisiją imtis aiškių ir skaidrių iniciatyvų, kuriomis būtų toliau stiprinamas ES gamybos, saugos, gyvūnų gerovės ir aplinkos apsaugos standartų bei trumpų tiekimo grandinių skatinimas, ir remti kokybiškos gamybos schemas, kurias būtų galima užtikrinti, be kita ko, pasitelkiant Europos prekių kilmės ženklinimo sistemas ir rinkodaros bei pardavimo skatinimo veiklą vidaus ir trečiųjų šalių rinkose sektoriams, kuriems taikomos konkrečios BŽŪP politikos priemonės; primygtinai pabrėžia, kad reikia mažinti biurokratiją ir nereikalingas sąlygas, kad šiose schemose galėtų dalyvauti mažesni gamintojai; palankiai vertina tai, kad skatinimo programoms skiriamas biudžetas nuolat auga, ir ragina Komisiją toliau sparčiai didinti asignavimus, atsižvelgiant į didėjančią gamintojų susidomėjimą;
157. atkreipia dėmesį į trumpų vietos ir regionų tiekimo grandinių svarbą – jos yra tvaresnės aplinkos apsaugos požiūriu, nes mažiau naudojantis transportu užtikrinama mažesnė tarša, be to, užtikrinamas geresnis atsekamumas ir žemės ūkio produktai yra šviežesni;
158. primena, kad svarbu suteikti daugiau galių vietos ūkininkams, siekiantiems pakilti

vertės grandinėje, jiems teikiant pagalbą ir paramą organiniams ir pridėtinės vertės produktams; suteikti naujų žinių ir technologijų, nes siekiant tvarumo reikia imtis tiesioginių veiksmų, skirtų išsaugoti, apsaugoti ir didinti gamtos išteklius;

159. primena, kad vietos gamyba skatinama vietos maisto kultūra ir vietos ekonomika;
160. pabrėžia, kad ateityje ūkininkavimo srityje daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama aukštos kokybės maisto gamybai, nes tuo grindžiamas Europos konkurencinis pranašumas; pabrėžia, kad, kai tai perspektyvu, turi būti išlaikomi ir stiprinami ES standartai; ragina taikyti priemones siekiant toliau didinti maisto produktų gamybos sektoriaus ilgalaikį produktyvumą ir konkurencingumą, taip pat diegti naujas technologijas ir veiksmingiau naudoti išteklius, taip stiprinant ES kaip pasaulio lyderės vaidmenį;
161. mano, jog yra nepriimtina, kad esama bendrojoje rinkoje su tuo pačiu prekės ženklu ir toje pačioje pakuotėje reklamuojamų ir parduodamų produktų kokybės skirtumų; pritaria Komisijos iniciatyvai spręsti dvejopos maisto produktų kokybės bendrojoje rinkoje problemą, be kita ko, Komisijos darbui bendros bandymų metodikos klausimu;
162. teigiamai vertina pažangą, padarytą skatinant ES žemės ūkio interesus neseniai vykusiose dvišalėse prekybos derybose, visų pirma susijusiose su aukštos kokybės ES žemės ūkio maisto produktų patekimu į rinką ir geografinių nuorodų apsaugos trečiosiose šalyse; tikisi, kad šią tendenciją galima tęsti ir tobulinti;

Skaidrus sprendimų priėmimo procesas siekiant pateikti svarų pasiūlymą dėl BŽŪP 2021–2028 m.

163. pabrėžia, kad Europos Parlamentas ir Taryba turėtų, naudodamiesi bendro sprendimo procedūra, nustatyti bendruosius tikslus, pagrindinius standartus, priemones ir finansinius asignavimus ir apibrėžti reikiamą lankstumo lygį, kad valstybės narės ir jų regionai galėtų suderinti savo ypatumus ir poreikius su bendrąja rinka ir išvengti konkurencijos iškraipymo, susijusio su nacionaliniais sprendimais;
164. apgailestauja, kad visas BŽŪP po 2020 m. programavimo procesas – konsultacijos, komunikatas, poveikio vertinimas ir pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų – vėl pradėdamas gerokai vėluojant, nes jau artėja aštuntosios kadencijos pabaiga, o dėl to kyla pavojus, kad diskusijas dėl būsimos BŽŪP užgoš rinkimų debatai, ir mažėja galimybė pasiekti galutinį susitarimą iki Europos Parlamento rinkimų;
165. ragina Komisiją pasiūlyti pereinamojo laikotarpio reglamentą, kuris vėlavimo patvirtinti BŽŪP atveju suteiktų ūkininkams galimybę toliau naudotis kaimo plėtros programos priemonėmis, visų pirma aplinkosaugos ir investicijų priemonėmis;
166. ragina valstybes nares, įgyvendinant naują reformą, užtikrinti, kad nebūtų išmokų mokėjimo ūkininkams vėlavimo, o vėlavimo atveju prisiimti atsakomybę ir mokėti ūkininkams tinkamą kompensaciją;
167. tačiau pabrėžia, kad reikia padaryti kuo didesnę pažangą iki dabartinės kadencijos pabaigos ir šią temą aptarti per rinkimų į Europos Parlamentą kampaniją;

168. pripažįsta, kad į BŽŪP sprendimų priėmimo procesą svarbu įtraukti institucijas ir ekspertus, atsakingus už sveikatos ir aplinkos apsaugos politikos sritis, turinčias įtakos biologinei įvairovei, klimato kaitai, oro, dirvožemio ir vandens taršai;
169. ragina Komisiją, prieš darant bet kokį esminį pakeitimą, susijusį su BŽŪP koncepcija ir (arba) jos įgyvendinimu, pasiūlyti pereinamąjį laikotarpį, kuris būtų pakankamai ilgas, kad būtų galima užtikrinti sklandų perėjimą ir laiką, per kurį valstybės narės galėtų tinkamai ir tvarkingai įgyvendinti naująją politiką ir taip būtų galima išvengti bet kokio metinių išmokų ūkininkams mokėjimo ir kaimo plėtros programų įgyvendinimo vėlavimo;
170. ragina ES ir jos valstybes nares stiprinti dialogą su besivystančiomis šalimis ir pasidalyti savo ekspertinėmis žiniomis ir skirti finansinę paramą skatinti ekologiškai tvarų žemės ūkį, paremtą nedidelio masto ir šeimos ūkiais, ypatingą dėmesį skiriant moterims ir jauniems žmonėms, vadovaujantis įsipareigojimu, išdėstytu 2017 m. Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimo bendroje deklaracijoje „Investicijos į jaunimą, siekiant pagreitinti tvarų vystymąsi ir integracinį augimą; primena apie moterų kaip verslininkų ir darnaus vystymosi skatintojų indėlį kaimo vietovėse; pabrėžia, kad būtina ugdyti jų gebėjimus tvaraus žemės ūkio srityje ir jų atsparumą kaimo vietovėse;
171. primena, kad badas ir netinkama mityba besivystančiose šalyse yra iš esmės susiję su nepakankama perkamąja galia ir (arba) skurdžių kaimo žmonių negalėjimu tapti savarankiškais; taigi ragina ES ryžtingai padėti besivystančioms šalims įveikti jų žemės ūkio gamybai trukdančias kliūtis (pvz., prastą infrastruktūrą ir logistiką);
172. atkreipia dėmesį į tai, kad 2050 m. daugiau nei pusė mažiausiai išsivysčiusių šalių gyventojų ir toliau gyvens kaimo vietovėse ir kad tvarus žemės ūkio vystymasis besivystančiose šalyse padės atskleisti kaimo bendruomenių potencialą, išlaikyti kaimo gyventojus ir mažinti nedarbą, skurdą ir maisto stygių, o tai padės kovoti su esminėmis priverstinės migracijos priežastimis;
173. pripažįsta, kad kosminės technologijos, pavyzdžiui, parengtos ES kosmoso ir palydovų programos, kurias administruoja Europos pasaulinės palydovinės navigacijos sistemos agentūra (GALILEO, EGNOS ir „Copernicus“), gali atlikti pagrindinį vaidmenį siekiant JTO darnaus vystymosi tikslų, pasiūlant įperkamus sprendimus, kuriais būtų pereinama prie tiksliojo ūkininkavimo, tokiu būdu pašalinant atliekas ir sutaupant laiko, sumažinant nuovargį ir optimizuojant naudojimąsi įranga;
174. ragina Komisiją išnagrinėti kosmoso technologijas ir taikomąsias priemones bei Visuotinę veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę kaip mechanizmus, kuriais padedama stebėti augalininkystę, gyvulininkystę, miškininkystę, žuvininkystę ir akvakultūrą, remti ūkininkų, žvejų, miškininkų ir politikos formuotojų pastangas naudoti įvairius metodus, kuriais galima užtikrinti tvarią maisto gamybą ir spręsti su tuo susijusias problemas;
175. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės savo veiksmų planuose užtikrintų moterų ir vyrų lygybę kaimo vietovėse; ragina Komisiją ir valstybes nares remti vienodą atstovavimą moterims institucijų dialogo su sektoriumi struktūrose, taip pat profesinių organizacijų, kooperatyvų ir asociacijų sprendimų priėmimo organuose; mano, kad naujais ES teisės aktais turėtų būti iš esmės pagerintos teminės paprogramės, skirtos

kaimo vietovėse gyvenančioms moterims;

176. pabrėžia, kad Komisija turėtų ir toliau užtikrinti, kad visos valstybės narės vienodai visada griežtai užtikrintų ES gyvūnų gerovės teisės aktų taikymą ir numatytų atitinkamas kontrolės priemones bei sankcijas; ragina Komisiją vykdyti gyvūnų sveikatos ir gerovės, įskaitant jų vežimo metu, stebėseną ir teikti ataskaitas; primena, kad į ES įvežami produktai turi atitikti Europos gyvūnų gerovės, aplinkos apsaugos ir socialinius standartus; ragina teikti finansines paskatas už savanoriškai priimtas gyvūnų gerovės priemones, kurios viršija minimalius teisinius standartus;
177. ragina Komisiją įgyvendinti aktualius ES teisės aktus ir užtikrinti jų vykdymą, ypač 2004 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyvą 1/2005/EB dėl gyvūnų apsaugos juos vežant; mano, kad atsižvelgiant į tai, būtina vykdyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, kuriame teigiama, kad gyvūnų gerovės apsauga nesibaigia ties ES išorinėmis sienomis ir kad dėl šios priežasties vežėjai, išvežantys gyvūnus iš Europos Sąjungos, net ir už ES ribų turi laikytis Europos gyvūnų gerovės taisyklių;
178. pabrėžia, kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas ūkininkams, kurie patiria papildomų išlaidų dėl specifinių apribojimų, susijusių su didelės vertės gamtinėmis zonomis, kaip antai kalnuotos vietovės, salos, atokiausi regionai ir kitos mažiau palankios ūkininkauti vietovės; mano, kad dėl šių specifinių apribojimų BŽŪP finansavimas šiems regionams yra gyvybiškai svarbus, o bet koks sumažinimas turėtų labai neigiamą poveikį daugeliui žemės ūkio produktų; primygtinai ragina valstybes nares parengti ir įgyvendinti kokybės schemas, kad suinteresuotiems gamintojams būtų suteikta galimybė greitai pradėti jas taikyti;
179. be to, mano, kad, kaip jau ne kartą ragino Europos Parlamentas, POSEI programų biudžetas turėtų būti išlaikytas pakankamo dydžio, kad būtų galima įveikti žemės ūkio iššūkius atokiausiuose regionuose; palankiai vertina naujausios Komisijos POSEI programų įgyvendinimo ataskaitos išvadas ir pakartoja, kad, siekiant užtikrinti darnią teritorinę plėtrą užkertant kelią pavojui, kad dėl sunkumų, susijusių su atokumu, izoliuotumu, mažumu, sudėtingomis topografinėmis sąlygomis bei klimatu, ir dėl ekonominės priklausomybės nuo kelių produktų bus nutraukta gamyba, atokiausiems regionams ir mažosioms Egėjo saloms skirtos programos turėtų ir toliau būti atskirtos nuo bendros ES tiesioginių išmokų sistemos;
180. ragina Komisiją Pieno rinkos stebėjimo centre įsteigti nepriklausomą padalinį, kuris tirtų kainas atokiausiuose regionuose, siekiant skubiai reaguoti į krizes šiame sektoriuje; mano, kad krizės sąvokos apibrėžtis ir atitinkama Komisijos intervencija turėtų būti pritaikytos prie atokiausių regionų, atsižvelgiant į jų rinkos dydį, priklausymą nuo riboto skaičiaus rūšių ekonominės veiklos ir mažesnę įvairinimo galimybę;
181. ragina geriau integruoti žiedinės ekonomikos principus, siekiant užtikrinti, kad besiformuojančios bioekonomikos sąlygomis būtų kuo geriau ir veiksmingiau naudojamosi pirminėmis žaliavomis ir šalutiniais produktais, kartu atsižvelgiant į biomasės, žemės ir kitų ekosistemų teikiamų paslaugų prieinamumo apribojimus, ir mano, kad kaimo vietovėse plėtojant biologinę pramonę būtų galima kurti naujus verslo modelius, kurie galėtų padėti ūkininkams ir miškų savininkams atrasti naujų rinkų savo produktams ir sukurti naujų darbo vietų; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares teikti reikiamą paramą žemės ūkio ir miškininkystės sektoriui, siekiant labiau prisidėti prie

tolesnės bioekonomikos plėtros Europos Sąjungoje; pabrėžia būtinybę skatinti agrarinę miškininkystę, kuri gali suteikti daugiafunkces rekreacines ir gamybines ekosistemas ir mikroklimatus, ir pašalinti visas spragas, galinčias trukdyti jos plėtrai;

182. mano, kad agrarinės aplinkosaugos ir klimato priemonės, kartu su valstybių narių lygmens ekologinėmis sistemomis, turėtų padengti ūkininkų perėjimo prie naujų tvarių metodų išlaidas, pvz., skatinant ir remiant agrarinę miškininkystę ir kitas tvarios miškininkystės priemones, kuriomis prisidedama prie biologinės įvairovės ir gyvūnų bei augalų rūšių genetinės įvairovės, ir prisitaikymo prie kintančių klimato sąlygų išlaidas;
183. ragina Komisiją užtikrinti inovacijas, mokslinius tyrimus ir modernizaciją agrarinės miškininkystės ir miškininkystės sektoriuje, remiant tvirtą ir prie konkrečių poreikių pritaikytą konsultavimo sistemą, tikslinį mokymą ir prie konkrečių poreikių pritaikytus sprendimus, siekiant paskatinti inovacijas ir valstybių narių keitimąsi praktine patirtimi bei geriausios praktikos pavyzdžiais, daugiausia dėmesio paprastai skiriant atitinkamoms naujosioms technologijoms ir skaitmeninimui; kartu pabrėžia labai svarbų miškų savininkų asociacijų vaidmenį perduodant informaciją ir inovacijas, mokant ir toliau šviečiant smulkiuosius miškų savininkus ir užtikrinant aktyvią daugiafunkcę miškotvarką;
184. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

2017 m. lapkričio 29 d. Komisija priėmė komunikatą „*Maisto ir ūkininkavimo ateitis*“ dėl žemės ūkio politikos (BŽŪP) modernizavimo ir supaprastinimo (COM(2017)713 final).

Apie šį komunikatą dar 2016 m. paskelbė pirmininkas J. C. Junckeris, jis įtrauktas į 2017 m. Komisijos darbo programą ir pagal pradinį planą buvo numatytas paskelbti 2017 m. pavasarį. Šiuo 26 puslapių dokumentu pradedamas daugiapakopis procesas, kurio metu ES 27 institucijos galiausiai turės susitarti dėl BŽŪP nustatančių teisės aktų po 2020 m. Taigi, šiuo komunikatu siekiama suteikti pagrindą ir struktūrą institucinių ir individualių, viešųjų ir privačių suinteresuotųjų subjektų diskusijoms visoje ES 27.

Po jų bus pateikti pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kurie bus teisinis pagrindas kitam 2020–2027 m. programavimo laikotarpiui ir prie kurių pridodamas poveikio vertinimas, apimantis atitinkamų duomenų bazę. Pasiūlymai bus paskelbti po daugiametės finansinės programos (DFP) priėmimo, kuris numatytas 2018 m. gegužės mėn.

Pradinė komunikato paskirtis:

- pristatyti pagrindinius ES žemės ūkio uždavinius (maistas aiškiai nepaminėtas);
- pabrėžti žemės ūkio sektoriaus indėlį įgyvendinat dešimt Komisijos prioritetų ir siekiant darnaus vystymosi tikslų (DVT), sukuriant sinergiją su kitų sričių ES politika;
- nurodyti būsimos BŽŪP politinius prioritetus, didinant su ja siejamą Europos pridėtinę vertę;
- išnagrinėti veiklos pasiūlymus dėl paprastesnės BŽŪP, geresnio valdymo, geresnio ES žemės ūkio įvairovės atspindėjimo, didesnio subsidarumo, paramos gavėjams tenkančios administracinės naštos sumažinimo ir didesnio rezultatų akcentavimo.

Komunikate taip pat nustatomi trys **pagrindiniai** žemės ūkio **tiksiai**, kurie skiriasi nuo Sutartyje nustatytų pradinių tikslų:

1. puoselėti pažangų ir atsparų žemės ūkio sektorių,
2. stiprinti aplinkos apsaugą bei klimato politikos veiksmus,
3. stiprinti socialinę ir ekonominę kaimo vietovių struktūrą.

Pirmasis žingsnis **BŽŪP po 2020 m. programavimo procese** buvo plataus masto **viešoji konsultacija** internetu, jos metu iš visų ES valstybių narių buvo gauta daugiau kaip 320 000 atsakymų, kurių daugumą pateikė individualūs asmenys, taip pat virš 1 400 pozicijos dokumentų.

Antrasis žingsnis – parengti išsamų **poveikio vertinimą**, siekiant pasimokyti iš 2013–2020 m. programavimo laikotarpio įgyvendinimo patirties; konkretus jo tikslas – ekologiškesnė paprastesnė, teisingesnė BŽŪP. Todėl, nors jame bus apžvelgiamos plataus masto idėjos, iškeltos tebevykstančiose viešosiose diskusijose, poveikio vertinime bus parengta keletas **politikos** pasirinkimo **galimybių**, įskaitant įvertinimą, kaip geriausiai galima pasiekti politikos tikslus. Tai:

- 1 pasirinkimo galimybė (atskaitos scenarijus) – bus įvertintas BŽŪP poveikis, jeigu ši politika liktų nepakitusi, įskaitant neseniai priimtą „Omnibus“ pasiūlymą.
- 2 pasirinkimo galimybė – bus įvertintas „BŽŪP nebuvimo“ scenarijaus poveikis siekiant išbandyti intervencinių politikos priemonių netaikymo pasekmes atsižvelgiant

- į ekonominę, aplinkosauginę ir socialinę BŽŪP Europos pridėtinę vertę.
- 3 pasirinkimo galimybė – nagrinėjami valstybių narių / regionų BŽŪP programavimo veiksmai pagal ES prioritetus, remiantis nustatytais poreikiais. Dėmesys nukreipiamas į rizikos valdymą, investicijas į restruktūrizavimo ir verslo vystymo veiklą žemės ūkyje ir kaimo MVI, klimato kaitos ir ekosistemines paslaugas ir galimybes naudotis inovacijomis, žiniomis ir IRT.
- 4 pasirinkimo galimybė – iš naujo paskirstomos užduotys tarp ES, valstybių narių ir ūkių lygmenų siekiant didinti pajamų apsaugą sukuriant geresnę tiesioginės paramos sinergiją, įskaitant išmokas už plotą ir rizikos valdymą, kad būtų tikslingiau vykdomi klimato politikos ir aplinkos apsaugos veiksmai ir kad būtų supaprastinta ir modernizuota kontrolė siekiant veiklos rodikliais pagrįstų rezultatų.
- 5 pasirinkimo galimybė – numatoma ryžtingai perskirstyti tiesioginę paramą smulkiesiems ir aplinką tausojantiems ūkiams ir skatinamos trumpos grandinės.

Komunikato ir poveikio vertinimo **duomenų bazę** sudaro:

- Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato Bendra vertinimo ir stebėjimo sistema (angl. CEMF), skirta įvertinti BŽŪP rezultatus pagal valstybių narių rodiklius;
- ES mastu sutarti tikslai ir rodikliai, skirti DVT stebėti (komunikatas „Europos veiksmai siekiant tvarumo“ (COM(2016)739 final);
- ES 27 valstybių narių metinės įgyvendinimo ataskaitos, kuriose bus pateikta duomenų apie pažangą, padarytą siekiant tikslų, ir atitinkamus biudžeto paketus;
- Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato reguliarūs vertinimo tyrimai dėl bendrųjų 2013 m. BŽŪP tikslų ir informacija, pateikta per apžvalgos konferenciją 2017 m. pabaigoje;

Vertinant platesniame Europos kontekste, pagrindinė BŽŪP reformos varomoji jėga – biudžeto klausimas: BŽŪP tebėra didžiausias atskiras ES biudžeto išlaidų punktas, kuris sudaro apie 38 proc. visų išlaidų. Kitoje daugiametėje finansinėje programoje ES turi spręsti daug naujų uždavinių, pavyzdžiui, migracijos, saugumo ir ekonomikos augimo, o turimas biudžetas dar sumažės dėl JK išstojimo iš ES, nepaisant to valstybės narės labai nenori padidinti bendrą biudžeto dydį (1 proc. BNP).

Todėl **viešiesiems ir privatiems subjektams** pagrindiniai komunikate iškelti klausimai yra šie:

- Nacionalinė strategija – kūrimas, priėmimas ir įgyvendinimas: visų pirma valdymo struktūra (teisinis aspektas, pavyzdžiui, regionų ir centrinės valdžios santykiai, skaidrumas ir piliečių dalyvavimas), vidinis nuoseklumas (suderinamumas su kaimo plėtros programomis ir sektorių planais), išorinis nuoseklumas (pvz., Europos struktūriniai ir investicijų fondai);
- Įgyvendinimo modelis – į rezultatus orientuotos ir veiklos rezultatais pagrįstos finansavimo programos: kontrolė ir auditas (ES ir nacionalinės kompetencijos), rodikliai (prieinamumas ir apibrėžtis, kokybės kontrolė, sankcijos), valdymo modeliai (supaprastintas išlaidų apmokėjimas), vienodas požiūris visose valstybėse narėse (tinkamumas, privalomumas / savanoriškumas, kontrolė);
- Veiksmai aplinkos ir klimato kaitos srityse – integruotas požiūris į ekosisteminių paslaugų atlyginimą, sujungiant šiuo metu vykdomą BŽŪP žalinimą, kompleksinę paramą ir gerąją žemės ūkio praktiką, taip pat kaimo plėtros priemones, kad atlyginimas už viešąsias gėrybes apimtų klimato politikos veiksmus ir žmonių bei gyvūnų bei augalų sveikatą ir gerovę;
- Finansiniai asignavimai – ES paramos programos: perėjimo prie sumažinto / tikslinio

finansavimo modeliai, valstybių narių diferenciacija (išorinė konvergencija) remiantis objektyviais kriterijais (žr. ESI fondus), regionų / valstybių narių skiriamas bendras finansavimas, teisės į išmokas atsižvelgiant į socialines ir ekonomines sąlygas valstybių narių regionuose (vidinė konvergencija);

Kalbant apie *perspektyvą*, svarbu prisiminti, kad paskutinis 2013–2020 m. BŽŪP programavimo procesas truko dvejus metus nuo pirminių Komisijos pasiūlymų, įtrauktų į 2014–2020 m. daugiametės finansinės programos (DFP) pasiūlymą, paskelbimo (2011 m. birželio mėn.) iki politinio susitarimo (2013 m. birželio mėn.) ir galutinio teisės aktų priėmimo (2013 m. gruodžio mėn.), dėl kurio skirtinguose sektoriuose reikėjo pereinamojo laikotarpio priemonių (iki 2015 m.). Tačiau tai nesutampo nei su Komisijos įgaliojimų, nei su Europos Parlamento kadencijos pabaiga.

27.4.2018

VYSTYMOŠI KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetui

dėl maisto ir ūkininkavimo ateities
(2018/2037(INI))

Nuomonės referentė: Maria Noichl

PASIŪLYMAI

Vystymosi komitetas ragina atsakingą Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. atkreipia dėmesį į tai, kad 2017 m. 124 mln. žmonių iš 51 šalies patyrė milžinišką maisto stygių, tai yra 16 mln. daugiau nei 2016 m. ir kad dauguma tų, kurie susidūrė su maisto stygiu gyvena kaimo vietovėse;
2. primena, kad ES yra didžiausia žemės ūkio produktų eksportuotoja ir importuotoja ir todėl ji atlieka itin svarbų vaidmenį pasaulinėse žemės ūkio rinkose; atkreipia dėmesį į tai, kad ES yra pagrindinė besivystančių šalių prekybos partnerė žemės ūkio produktų srityje;
3. primena apie naująjį Europos konsensusą dėl vystymosi, kuriame ES ir jos valstybės narės dar kartą patvirtina savo įsipareigojimą ir pripažįsta, kad nepaprastai svarbu veiksmingai laikytis politikos suderinamumo vystymosi labui (PSVL) principo, įtvirtinto Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnyje, pagal kurį visose ES politikos srityse būtina atsižvelgti į vystomojo bendradarbiavimo tikslus, įskaitant žemės ūkio politiką ir finansavimo priemones, nes jos gali daryti neigiamą įtaką besivystančioms šalims; todėl mano, kad bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) reforma reikėtų gerbti besivystančių šalių teisę formuoti savo žemės ūkio ir maisto politikos kryptis, nesilpninant jų maisto gamybos pajėgumų ir ilgalaikio apsirūpinimo maistu saugumo, visų pirma mažiausiai išsivysčiusių šalių;
4. primena apie ES ir jos valstybių narių įsipareigojimus darnaus vystymosi tikslams (DVT) ir pabrėžia, kad BŽŪP suderinamumas su darnaus vystymosi tikslais yra labai svarbus, ypač su tikslais Nr. 2 (panaikinti badą), Nr. 5 (lyčių lygybė), Nr. 12 (atsakingas vartojimas ir gamyba), Nr. 13 (klimato politika) ir Nr. 15 (gyvybė žemėje), su kuriais

BŽŪP turi būti suderinta ateityje;

5. pripažįsta, kad BŽŪP toli gražu nėra tobula ir ji turėtų labiau skatinti vystymąsi, turėtų padėti išvengti iškraipymų tiek Europoje, tiek ir tarptautinėse žemės ūkio rinkose ir taip pat turėtų sudaryti palankias sąlygas pereiti prie tvaresnio žemės ūkio ir atsparesnės klimato kaitos poveikiui žemės ūkio veiklos, kuria padedama apsaugoti ekosistemas ir gamtos išteklius ir sustiprinti jų gebėjimą prisitaikyti prie klimato kaitos, ekstremalių oro sąlygų, sausrų, potvynių ir kitų gaivalinių nelaimių ir laipsniškai gerinti dirvožemio kokybę, vadovaujantis antruoju darnaus vystymosi tikslu;
6. primena, kad žemės ūkis, kuriuo neapsaugomas ir negerinamas kaimo gyventojų gyvenimo lygis, lygybė ir socialinė gerovė, nėra tvarus žemės ūkis; ragina ES plėtoti sąžiningas ir aplinkos atžvilgiu tvarias maisto gamybos sistemas, skatinti atsakingą vartojimą ir tvarius mitybos įpročius visose politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims;
7. pabrėžia, kad BŽŪP reforma turėtų padėti sukurti naują Europos maisto sistemą, atsižvelgiant į pokyčius skatinantį Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. pobūdį ir Paryžiaus susitarimą; mano, kad dėl to būtinas esminis perėjimas nuo vadinamosios žaliosios revoliucijos prie agroekologinio požiūrio, vadovaujantis Tarptautiniu vystymuisi skirtu žemės ūkio žinių, mokslo ir technologijų vertinimu ir JT specialiojo pranešėjo teisės į maistą klausimais rekomendacijomis, kuriomis pripažįstamas žemės ūkio daugiafunktionalumas ir greitas perėjimas nuo vienos rūšies kultūrinių augalų auginimo, pagrįsto cheminių trąšų naudojimu, prie įvairiapusiško ir tvaraus žemės ūkio, grindžiamo agroekologiniais ūkininkavimo metodais, sustiprinant vietos maisto sistemas ir smulkaus masto ūkininkavimą bei remiant tradicines organizavimo rūšis;
8. primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares įgyvendinti prisiimtą įsipareigojimą pagal Europos konsensuą dėl vystymosi remti agroekologiją, be kita ko, per išorės investicijų plano žemės ūkio investicijų liniją;
9. ragina ES ir jos valstybes nares stiprinti dialogą su besivystančiomis šalimis ir pasidalyti savo ekspertinėmis žiniomis ir skirti finansinę paramą skatinti ekologiškai tvarų žemės ūkį, paremtą nedidelio masto ir šeimos ūkiais, ypatingą dėmesį skiriant moterims ir jauniems žmonėms, vadovaujantis įsipareigojimu, išdėstytu 2017 m. Afrikos ir ES aukščiausiojo lygio susitikimo bendroje deklaracijoje „Investicijos į jaunimą, siekiant pagreitinti tvarų vystymąsi ir integracinį augimą; primena apie moterų kaip verslininkių ir darnaus vystymosi skatintojų indėlį kaimo vietovėse; pabrėžia, kad būtina ugdyti jų gebėjimus tvaraus žemės ūkio srityje ir jų atsparumą kaimo vietovėse;
10. ragina ir taip pat primena apie pirminius BŽŪP tikslus, kaip išdėstyta SESV 39 straipsnyje, parengti dar vienas BŽŪP po 2020 m. skyrių, susijusį su teisės aktais dėl šios politikos atsakomybės vystymosi politikos klausimų atžvilgiu, taip pat įtraukti labiau integruotus aplinkosaugos tikslus ir darnaus vystymosi tikslus, nes uždraudus eksporto subsidijas ir toliau išlieka ekonomikos iškraipymai, dėl kurių ES žemės ūkio sektorius gali eksportuoti žemės ūkio prekes už mažesnę nei vidutinės gamybos sąnaudos kainą;
11. ragina Komisiją sistemingai atlikti BŽŪP išorės poveikio *ex ante* ir *ex post* poveikio vertinimus, naudojantis DVT rodikliais ir sukurti metodinę sistemą, skirtą stebėti ir

vertinti bendros žemės ūkio politikos poveikį žemės ūkio produktų gamybos sektoriui besivystančiose šalyse ir jos poveikį maisto prieinamumui ir įperkamumui; siūlo, kad šie duomenys būtų naudojami perspėjimo mechanizmui, kuris praneštų apie neigiamą BŽŪP poveikį smulkiųjų ūkininkų pragyvenimo šaltiniams, ypač moterų ūkininkų besivystančiose šalyse;

12. pabrėžia, kad vykdant BŽŪP reikia laikytis nekenkimo principo ir ji turėtų būti suderinta su kitų ES sričių politika ir tarptautiniais įsipareigojimais vystymosi srityje, bet taip pat ši politika turi būti suderinta su žmogaus teisių apsauga, aplinka, klimatu, gyvūnų teisėmis ir gamta; be to, pažymi, kad ES biudžeto išlaidų atžvilgiu nėra veiksminga kurti neigiamas išorės pasekmes ir po to, padengti išlaidas, kurios susidaro dėl šių sukurtų išorės veiksnių;
13. mano, kad svarbu, vadovaujantis 2030 m. darbotvarkės politikos kryptimis ir DVT, pripažinti ES ir besivystančių šalių geografinį ir konkurencijos disbalansą prekybos santykiuose ir žemės ūkio srityje ir skatinti labiau subalansuotus santykius su prekybos partneriais;
14. ragina ES užtikrinti, kad ateityje BŽŪP bus įveiktos problemos, susijusios su šiuo metu į eksportą orientuotu žemės ūkio modeliu, tvariu būdu stiprinti ES vidaus rinkas ir trumpas maisto tiekimo grandines siekiant, kad nebūtų pakenkta šalių vystymuisi, kartu užtikrinant atsparumą išorės sukrėtimams ir grėsmėms;
15. pažymi, kad ES žemės ūkio ir maisto produktų importas ir eksportas yra pagrįsti prekybos susitarimais; pabrėžia, kad šiais susitarimais turi būti užtikrintos vienodos sąlygos ūkininkams Europos Sąjungoje ir likusiame pasaulyje, pirmenybę suteikiant besivystančioms šalims;
16. ragina valstybes nares panaikinti tikslą siekti vis intensyvesnio Europos žemės ūkio ir nutraukti perteklinę gyvulininkystės sektoriaus gamybą nustatant privalomą plotu grindžiamą gyvulininkystės sistemą; reikšdamas susirūpinimą pažymi, kad ES priklausomybė nuo importuotų pašarų, ypač sojų, prisidėjo prie didėjančios žemės užsienyje paklausos, dėl kurios naikinami miškai, nyksta biologinė įvairovė, perkeliamos bendruomenės ir didėja apsinuodijimas, kurį nulemia Pietų Amerikoje intensyviai naudojant pesticidus auginamos genetiškai modifikuotos sojos; todėl primygtinai ragina valstybes nares sumažinti ir galiausiai nutraukti baltyminių augalų importą iš tokių trečiųjų šalių kaip Argentina ir Brazilija;
17. be to, ragina visoje tinkamoje ariamoje žemėje naudoti sėjomainą, pasitelkiant ankštinius augalus, ir įgyvendinti ES masto baltymų strategiją, kuria siekiama mažinti priklausomybę nuo sojos importo iš trečiųjų šalių; todėl dabar ragina augalinių baltymų importui pradėti taikyti tvarumo kriterijus;
18. primena, kad svarbu suteikti daugiau galių vietos ūkininkams, siekiantiems pakilti vertės grandinėje, jiems teikiant pagalbą ir paramą organiniams ir pridėtinės vertės produktams; suteikti naujų žinių ir technologijų, nes siekiant tvarumo reikia imtis tiesioginių veiksnių, skirtų išsaugoti, apsaugoti ir didinti gamtos išteklius;
19. ragina panaikinti netiesiogines ir netikslingas subsidijas, pavyzdžiui, išmokas už plotą; prašo, kad subsidijos būtų išmokėtos tik tuomet, jei jos prisidėtų prie viešųjų gėrybių,

kaip antai vietos darbo vietų, biologinės įvairovės, gyvūnų gerovės, švaraus oro ir vandens ir sveiko, gyvybingo dirvožemio;

20. todėl primena apie vėl pradėtos taikyti 2014-2020 m. BŽŪP susietosios paramos rinką iškraipantį poveikį; todėl primena tai, kad 2015 m. panaikintos pieno kvotos ir lūkesčiai surasti naujas Europos žemės ūkio produktų realizavimo rinkas besivystančiose šalyse sukėlė produkcijos perteklių, nulėmė mažesnes kainas ir padarė poveikį pieno sektoriaus vystymuisi tiek Europoje, tiek ir besivystančiose šalyse;
21. pakartoja savo nuomonę, kad išmokų pasiskirstymas yra nesubalansuotas; laikosi nuomonės, kad didesniems ūkiams nebūtinai reikalinga tokio pat lygio parama ūkio pajamoms stabilizuoti, kokia pajamų svyravimų laikotarpiu reikalinga mažesniems ar mažesnes pajamas gaunantiems ūkiams, nes pirmieji gali pasinaudoti masto ekonomija, kuri paprastai juos padaro atsparesnius;
22. primena, kad badas ir netinkama mityba besivystančiose šalyse yra iš esmės susiję su nepakankama perkamąja galia ir (arba) skurdžių kaimo žmonių negalėjimu tapti savarankiškais; taigi ragina ES ryžtingai padėti besivystančioms šalims įveikti jų žemės ūkio gamybai trukdančias kliūtis (pvz., prastą infrastruktūrą ir logistiką);
23. ragina ES ir jos valstybes nares stiprinti besivystančių šalių vietos maisto produktų gamybą, kaip išdėstyta darnaus vystymosi tiksluose, o ne didinant ES žemės ūkio produktų eksportą į besivystančias šalis; ragina ES skatinti besivystančias šalis didinti ir įvairinti jų maisto gamybą, siekiant patenkinti vidaus maisto produktų paklausą ir didėjančią paklausą Pietų šalių rinkoje, nes viena pati ES žemės ūkio politika nėra atsakinga už augančio pasaulio gyventojų skaičiaus išmaitinimą; dėl to pabrėžia, kaip svarbu kovoti su žemės grobimu besivystančiose šalyse;
24. ragina ES atsižvelgti į besivystančių šalių raginimus apsaugoti jų maisto gamybą ir jų gyventojus nuo galimų žalingų pigaus importo padarinių;
25. atkreipia dėmesį į tai, kad 2050 m. daugiau nei pusė mažiausiai išsivysčiusių šalių gyventojų ir toliau gyvens kaimo vietovėse ir kad tvarus žemės ūkio vystymasis besivystančiose šalyse padės atskleisti kaimo bendruomenių potencialą, išlaikyti kaimo gyventojus ir mažinti nedarbą, skurdą ir maisto stygių, o tai padės kovoti su esminėmis priverstinės migracijos priežastimis;
26. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą pagal BŽŪP remiamus projektus sukurti užimtumo galimybes ir pajamų duodančią veiklą migrantų kilmės ir tranzito regionuose; ragina Komisiją įgyvendinti ES ir Afrikos Sąjungos mainų programas, pasitelkiant bendradarbiavimą ir dialogą apie žemės ūkio produktų gamybą ir žemės ūkio inovacijas;
27. pripažįsta, kad kosminės technologijos, pavyzdžiui, parengtos ES kosmoso ir palydovų programos, kurias administruoja Europos pasaulinės palydovinės navigacijos sistemos agentūra (GALILEO, EGNOS ir „Copernicus“), gali atlikti pagrindinį vaidmenį siekiant JTO darnaus vystymosi tikslų, pasiūlant įperkamus sprendimus, kuriais būtų pereinama prie tiksliojo ūkininkavimo, tokiu būdu pašalinant atliekas ir sutaupant laiko, sumažinant nuovargį ir optimizuojant naudojimąsi įranga;

28. ragina Komisiją išnagrinėti kosmoso technologijas ir taikomąsias priemones bei Visuotinę veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystę kaip mechanizmus, kuriais padedama stebėti augalininkystę, gyvulininkystę, miškininkystę, žuvininkystę ir akvakultūrą, remti ūkininkų, žvejų, miškininkų ir politikos formuotojų pastangas naudoti įvairius metodus, kuriais galima užtikrinti tvarią maisto gamybą ir spręsti su tuo susijusias problemas;
29. pabrėžia, kad apskritai būtina, kad žemės ūkio prekyba, pagrįsta partneryste, padėtų mažinti nelygybę pasaulyje ir ateityje suteiktų didesnę įtraukią socialinę naudą visiems prekybos partneriams, kartu laikantis mūsų planetos ekologinių ribų.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	24.4.2018
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 15 -: 0 0: 7
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuličă, Enrique Guerrero Salom, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Eleni Theocharous, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Joachim Zeller, Źeljana Zovko
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Pál Csáky, Monika Vana

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

15	+
ALDE	Paavo Väyrynen
ECR	Eleni Theoharous
EFDD	Ignazio Corrao, Mireille D'Ornano
GUE/NGL	Lola Sánchez Caldentey
PPE	Joachim Zeller
S&D	Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Vincent Peillon, Elly Schlein
VERTS/ALE	Maria Heubuch, Monika Vana

0	-

7	0
ECR	Nirj Deva
PPE	Pál Csáky, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Cristian Dan Preda, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská, Željana Zovko

Naudojami sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

18.4.2018

TARPTAUTINĖS PREKYBOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetui

dėl maisto ir ūkininkavimo ateities
(INI)

Nuomonės referentas: Seán Kelly

PASIŪLYMAI

Tarptautinės prekybos komitetas ragina atsakingą Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi Komisijos 2016 m. gruodžio mėn. atliktas tyrimas „ES prekybos susitarimų poveikis žemės ūkio sektoriui“ rodo, kad ES susitarimai su Meksika, Pietų Korėja ir Šveicarija padidino ES žemės ūkio ir maisto produktų eksportą daugiau nei 1 milijardu eurų, o pridėtinę vertę žemės ūkio maisto produktų sektoriuje – 600 milijonų eurų; kadangi nuo ES ir Peru bei Kolumbijos laisvosios prekybos susitarimo taikymo pradžios (atitinkamai 2013 m. kovo mėn. ir 2013 m. rugpjūčio mėn.), ES žemės ūkio produktų eksportas į abi šalis gerokai padidėjo (73 % – į Peru ir 82 % – į Kolumbiją);
- B. kadangi nuo 2013 m. ES yra viena didžiausių ūkio produktų eksportuotojų ir nuo 2010 m. rodo eksporto perviršį; kadangi ES žemės ūkio maisto produktų eksportas į trečiąsias šalis didėjo ir 2017 m. pasiekė rekordinį dydį – 137,9 milijardus eurų; kadangi ES taip pat yra didžiausia žemės ūkio produktų importuotoja iš besivystančių šalių;
1. pabrėžia, kad ES prekybos politika turi būti suderinta su kitomis ES politika kitose srityse, pvz., vystymosi ir aplinkos apsaugos politika, bei padėti siekti darnaus vystymosi tikslų (DVT) ir kad gali prisidėti prie bendros žemės ūkio politikos (BŽŪP) tikslų siekimo, visų pirma užtikrinant deramą žemės ūkiu besiverčiančios bendruomenės gyvenimo lygį ir užtikrinant, kad vartotojai gautų tiekiamą produkciją už priimtinas kainas; pabrėžia, kad ES žemės ūkio maisto produktų sektorius turėtų pasinaudoti eksporto teikiamomis augimo galimybėmis, atsižvelgiant į tai, kad maždaug 90 % papildomos pasaulinės žemės ūkio produktų paklausos per ateinančią dešimtmetį bus ne iš Europos; pabrėžia, kad BŽŪP turi ne orientuotis į gamybą siekiant parduoti produktus tarptautinėje žemės ūkio rinkoje, o tenkinti Europos visuomenės poreikius, susijusius su maistu, aplinka ir klimatu; pabrėžia, kad vadinamosioms besivystančioms

šalims turėtų būti sudaryta pakankamai galimybių susikurti ir palaikyti stiprų savo žemės ūkio sektorių;

2. mano, kad tarptautinės prekybos ir PPO reikalavimai turėjo itin didelio poveikio BŽŪP reformoms, atliktoms nuo paskutinio XX a. dešimtmečio; mano, kad šios reformos padėjo padidinti Europos žemės ūkio produkcijos ir žemės ūkio maisto produktų sektoriaus konkurencingumą, tačiau dėl pasaulinių rinkų nestabilumo didelei žemės ūkio sektoriaus daliai taip pat buvo padarytas neigiamas poveikis; mano, kad, kaip siūloma Komisijos komunikate dėl maisto ir ūkininkavimo ateities Europoje, dabar laikas didžiausią dėmesį skirti kitiems BŽŪP tikslams, pvz., ūkininkų gyvenimo lygiui ir klausimams, susijusiems su sveikata, užimtumu, aplinka ir klimatu;
3. patvirtina, kad ES prekybos ir žemės ūkio politika labai persipynusios tarpusavyje ir tokios išliks ateityje, kad prekybos politika neturi būti viršesnė už žemės ūkio politiką ir kad pirmenybė turi būti teikiama tikslui išlaikyti ir vystyti stabilų žemės ūkį; atkreipia dėmesį, kad ši sąsaja parodo svarbų žemės ūkio vaidmenį vykstant ir dvišalėms deryboms dėl ES laisvosios prekybos susitarimų, ir daugiašalėms deryboms Pasaulio prekybos organizacijoje (PPO) dėl tokių klausimų, kaip žemės ūkio produktų pateikimas į rinką, vidaus parama, eksporto subsidijos, geografinių nuorodų apsauga, sanitarijos ir fitosanitarijos taisyklės, apdairus antimikrobinių medžiagų naudojimas siekiant mažinti didėjantį atsparumo antimikrobinėms medžiagoms mastą, importo procedūrų paprastinimas ir užtikrinimas, kad į vidaus rinką importuojami žemės ūkio produktai būtų pagaminti laikantis ES taikomų darbo ir aplinkos standartų, atsargumo principas, gyvūnų gerovės taisyklės ir kiti saugumo standartai;
4. pabrėžia, kad vykdant pasaulio masto prekybą žemės ūkio produktais procesai ir gamybos būdai sudaro itin svarbią socialinių, ekonominių ir aplinkosaugos standartų dalį, ir ragina Komisiją skatinti Pasaulio prekybos organizaciją (PPO) juos pripažinti;
5. pabrėžia, kad Paryžiaus susitarimo dėl klimato kaitos tikslų ir darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimas turi būti vienas pamatinių prekybos politikos, susijusios su žemės ūkio produktais, principų; pažymi, kad Komisija savo diskusijoms skirtame dokumente dėl globalizacijos suvaldymo teisingai nurodo, kad poreikis užtikrinti sąžiningesnę prekybą tvariais vietos gaminiiais yra naujai kylanti globalizacijos tendencija; pabrėžia, kad ES prekybos politikos indėlis siekiant DVT ir pagal Paryžiaus susitarimą numatytų klimato tikslų gali būti labai didelis;
6. mano, kad prekybos susitarimai didžiausios naudos gali teikti didelėms žemės ūkio įmonėms ES ir užsienyje, tačiau dėl jų taip pat gali būti daromas didelis neigiamas poveikis mažiesiems ir vidutiniams ūkiams ES ir trečiojoje šalyje;
7. teigiamai vertina pažangą, padarytą skatinant ES žemės ūkio interesus neseniai vykusiose dvišalėse prekybos derybose, visų pirma susijusiose su aukštos kokybės ES žemės ūkio maisto produktų patekimu į rinką ir geografinių nuorodų apsaugos trečiojoje šalyje; tikisi, kad šią tendenciją galima tęsti ir tobulinti;
8. turint omenyje vykstančias ir būsimas dvišales prekybos derybas su trečiosiomis šalimis, ragina Komisiją užtikrinti visuotines vienodas sąlygas ir labai atsargiai nagrinėti patekimo į rinką liberalizavimą pažeidžiamuose žemės ūkio sektoriuose, atsižvelgiant tiek į trečiąsias šalis, tiek į ES, ir pirmiausia svarstyti pereinamuosius

laikotarpius, tarifines kvotas, tinkamas apsaugos priemonės, kurias taikant atsižvelgiama į socialinį, aplinkosauginį ir ekonominį poveikį tiek ES, tiek trečiojoje šalyse, į kurias eksportuojame, galimą jautriausių produktų neįtraukimą į susitarimų taikymo sritį apsvačius kiekvieną atskirą atvejį ir abipusiškumo taisyklių laikymąsi trečiųjų šalių pažeidžiamų žemės ūkio sektorių atžvilgiu; pažymi, kad tai gali būti taikoma įvairiems gaminiams, atsižvelgiant į atitinkamą prekybos partnerį; pabrėžia, kad kalbant apie jautrius produktus ir kiekvieną sektorių turi būti atsižvelgiama į didžiausią suvestinės pagal visus ES tarptautinius įsipareigojimus suteikiamų lengvatų žemės ūkio srityje sumą;

9. primena, kad į prekybos susitarimus svarbu įtraukti veiksmingas išlygas dėl apsaugos, kurios gali būti skubiai pritaikytos siekiant laikinai sustabdyti lengvatų taikymą, jei sutrinkdama rinka ir tai turi neigiamo poveikio jautriems sektoriams;
10. todėl atkreipia dėmesį į sąlyginio patekimo į rinką principą, kuris reiškia, kad importuojamos prekės turėtų atitikti ES standartus;
11. be to, mano, kad į ES rinką neturėtų būti leidžiama pateikti prekių, kurių gamybos procesas susijęs su miškų naikinimu, žemės ar išteklių grobimu ir žmogaus teisių pažeidimu;
12. apgailestauja, kad 11-oje PPO ministrų konferencijoje nedaug pasistūmėta vidaus paramos žemės ūkiui klausimais; vis dėlto palankiai vertina prieš konferenciją pateiktą ES bendrą pareiškimą su Kernso grupe ir ragina Komisiją toliau bendradarbiauti vidaus paramos klausimais; pakartoja, kad bet kokia būsima ES pozicija šiuo klausimu neturi būti laikoma svarbesne už diskusijas dėl BŽŪP ateities ir reformos ir turi deramai atitikti reformuotos BŽŪP sistemą; turint tai omenyje, būtina, kad tarptautinės prekybos taisyklėmis nebūtų apribotos galimybės teikti Europos žemės ūkiui vidaus paramą siekiant užkirsti kelią rinkos krizėms ir jas valdyti, ūkininkavimo praktiką pertvarkyti į ekonomiškai efektyvias ir aplinką bei klimatą tausojančias gamybos sistemas, taip pat geriau užtikrinti strateginį augalinių baltymų tiekimą, kad ilguoju laikotarpiu būtų skatinamas žiedinės ekonomikos vystymasis; pažymi, kad griežti aplinkosauginiai ir socialiniai standartai toliau pagerintų viešųjų gėrybių, kurios teikiamos europiečiams įgyvendinant šią politiką, kokybę;
13. primena, kad ES palaipsniui panaikino eksporto subsidijas ir kad dabartiniame ES biudžete nebeliko biudžeto eilutės, skirtos eksporto subsidijoms; atsižvelgdamas į tai, ragina ES prekybos partneres prisiimti įsipareigojimus mažinti prekybą iškreipiančią vidaus paramą; ragina PPO narius, kurie toliau teikia eksporto subsidijas, įgyvendinti Ministrų konferencijos sprendimą dėl konkurencijos eksporto srityje, priimtą 2015 m. gruodžio 19 d. Nairobyje;
14. reikalauja, kad Komisija nuolat stebėtų ir spartintų Sąjungos gynybinius veiksmus, siekiant pašalinti didėjančias esamas ir būsimas patekimo į rinką kliūtis trečiojoje šalyse, kartu paisant aplinkos apsaugos ir žmogaus teisių, įskaitant teisę į maistą; pabrėžia, kad dauguma šių kliūčių turi įtakos žemės ūkio produktams (27 %, remiantis Komisijos tvarkoma patekimo į rinkas duomenų baze) ir kurios savo ruožtu daugiausia susijusios su SFS patekimo į rinką priemonėmis;
15. prašo Komisijos numatyti Brexit'o padarinius rengiantis keistis pasiūlymais ir

apskaičiuoti kvotas, ir į juos atsižvelgti;

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	24.4.2018
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 32 -: 0 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	William (The Earl of) Dartmouth, Laima Liucija Andrikienė, Tiziana Beghin, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Aixelà, Karoline Graswander-Hainz, Nadja Hirsch, Yannick Jadot, France Jamet, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Reimer Bøge, Klaus Buchner, Dita Charanzová, Agnes Jongerius, Frédérique Ries

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMASNUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

32	+
ALDE	Dita Charanzová, Nadja Hirsch, Frédérique Ries
ECR	David Campbell Bannerman, Emma McClarkin, Joachim Starbatty, Jan Zahradil
EFDD	Tiziana Beghin, William (The Earl of) Dartmouth
PPE	Laima Liucija Andrikienė, Reimer Böge, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Santiago Fisas Ayxelà, Sorin Moisă, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Tokia Saïfi, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
S&D	Eric Andrieu, Goffredo Maria Bettini, Karoline Graswander-Hainz, Agnes Jongerius, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, David Martin, Joachim Schuster
VERTS/ALE	Klaus Buchner, Yannick Jadot

0	-

3	0
ENF	France Jamet
GUE/NGL	Anne-Marie Mineur, Helmut Scholz

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

25.4.2018

BIUDŽETO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetui

dėl maisto ir ūkininkavimo ateities
(2018/2037(INI))

Nuomonės referentas: Nedzhmi Ali

PASIŪLYMAI

Biudžeto komitetas ragina atsakingą Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi bendra žemės ūkio politika (BŽŪP) yra viena iš labiausiai integruotų politikos sričių Sąjungoje ir pagal ją sėkmingai siekiama jos pirminių tikslų didinti maisto tiekimą remiant Europos Sąjungos ūkininkus ir reaguojant į gyventojų poreikius, susijusius su aprūpinimu maistu ir jo sauga bei maisto kokybe ir tvarumu; kadangi ateityje reikės spręsti naujus uždavinius, susijusius visų pirma su klimato kaita ir biologinės įvairovės praradimu; kadangi svarbu, kad BŽŪP būtų suderinta su Paryžiaus susitarimu ir kitais susitarimais, pagal kuriuos saugomas klimatas ir aplinka;
- B. kadangi būtina užtikrinti paramą tikriems ūkininkams, kartu toliau teikiant paramą gavėjams, kurie įvairina gamybos srautus ir pajamas po to, kai dešimtmečiais buvo teikiamos politinės rekomendacijos tai padaryti, ir teikti pirmenybę smulkiesiems ūkininkams bei atlyginti jiems už įvairių viešųjų gėrybių teikimą visuomenei, taip pat užtikrinant sąžiningą paramos paskirstymą skirtingų dydžių ūkiams; kadangi svarbu stiprinti regionų ekonomiką ir remti modernizuotą, tvarų žemės ūkį ES, kurio veikla veiksminga ekonominiu, aplinkosaugos ir socialiniu požiūriais, siekiant skatinti įvairias žemės ūkio sistemas, visų pirma šeimos ūkius; kadangi būtina užtikrinti žemės ūkio gamybą visoje ES, įskaitant vietas su gamtinėmis kliūtimis, ir užtikrinti deramą gyvenimo lygį visuose regionuose ir valstybėse narėse;
- C. kadangi esama atotrūkio tarp pajamų žemės ūkio sektoriuje ir kituose ekonomikos sektoriuose ir žemės ūkio sektoriaus pajamos labai svyruoja; kadangi esama rizikos, kad vietovėse su gamtinėmis kliūtimis žemė bus apleista; kadangi reikėtų tinkamų investicijų į ūkių restruktūrizavimą, modernizavimą, inovacijas, įvairinimą ir naujų technologijų diegimą;

- D. kadangi, remiantis 2018 m. kovo mėn. Europos Audito Rūmų informaciniu dokumentu „BŽŪP ateitis“, 2010 m. 100-ai vyresnių kaip 55 metų ūkių valdytojų teko 14 jaunesnių kaip 35 metų ūkių valdytojų (2013 m. pastarasis skaičius sumažėjo iki 10,8 ūkių valdytojų); kadangi vidutinis ES ūkininkų amžius per 2004–2013 m. laikotarpį nuo 49,2 metų išaugo iki 51,4 metų; kadangi dažniausiai mažiausių ūkių savininkai yra vyresnio amžiaus ūkininkai;
- E. kadangi atsižvelgiant į perteklinę administracinę naštą, kurią lemia kontrolės ir audito sistema, ir į sutapimus tarp I ir II ramsčių svarbu supaprastinti BŽŪP, sumažinti jai tenkančią bendrą administracinę naštą, padidinti jos ekonominį naudingumą ir pasiekti, kad ji būtų skaidri, nepakenkiant jos plačių užmojų politiniams tikslams; kadangi biurokratizmo mažinimas turėtų padėti pagerinti žalinimo srities rezultatus ir veiksmingiau padėti visiems ūkininkams pritaikyti savo ūkininkavimo sistemas atsižvelgiant į aplinkosaugos ir klimato srities uždavinius;
- F. kadangi, kaip išdėstyta Komisijos komunikate „Maisto ir ūkininkavimo ateitis“, pagal būsimą BŽŪP bus nustatyti pagrindiniai politikos principai ir valstybės narės, nacionaliniu arba regioniniu lygmeniu, turės atsakingiau spręsti, kaip jos įgyvendins nustatytus uždavinius, kad būtų išlaikytos vienodos konkurencijos sąlygos, užkertamas kelias rinkos iškraipymui ir pasiekti ES lygmeniu nustatyti tikslai; kadangi būsimos BŽŪP įgyvendinimo modelis turėtų būti orientuotas į rezultatus, turint mintyje efektyvų išteklių naudojimą, aplinkos apsaugą ir veiksmus klimato kaitos srityje;
1. pabrėžia, kad BŽŪP turėtų likti bendra ES politika ir kad pagal ją bus galima pasiekti numatytų tikslų tik jei ji bus pakankamai finansuojama; todėl ragina, kad pagal kitą DFP, po 2020 m., 27 ES valstybių narių BŽŪP biudžetas būtų išlaikytas bent tokio pat lygio, koks jis yra šiuo metu (palyginamosiomis kainomis), kad būtų pasiekti plataus užmojo peržiūrėtos ir veiksmingos BŽŪP tikslai;
 2. pabrėžia, kad pagal BŽŪP turėtų būti remiama tvari žemės ūkio plėtra, kuri yra itin svarbi siekiant užtikrinti saugų maistą, darbo vietas ir ekonomikos augimą kaimo vietovėse, taip pat tvarų gamtos išteklių valdymą; pažymi, kad reikės laikytis veiksmingų audito ir kontrolės metodų norint užtikrinti, jog pagal naują įgyvendinimo modelį, taikomą pagal reformuotą BŽŪP, siekiant, kad iki 2030 m. sektorius taptų tvaresnis, būtų remiamasi aplinkosauginiais ir socialiniais kriterijais;
 3. palankiai vertina siekį supaprastinti ir modernizuoti BŽŪP; ragina Komisiją užtikrinti, kad finansų bei veiklos kontrolės ir audito funkcijos būtų vykdomos taikant tuos pačius aukštus nuolatinio gerėjimo standartus visose valstybėse narėse, visapusiškai laikantis subsidiarumo ir lankstumo principų; pabrėžia, kad valstybėms narėms reikia suteikti tinkamą kompetenciją spręsti dėl jų teritorijoje taikomų paramos programų turinio, stebėsenos, kontrolės ir sankcijų, tačiau pabrėžia, kad dėl jokio BŽŪP supaprastinimo ar modernizavimo negali būti sumažintas ES siekių užmojis, taip pat dėl to ES politika ir programos negali tapti sektorinėmis ir dotacijos negali būti pakeistos finansinėmis priemonėmis;
 4. primygtinai reikalauja, kad išmokos būtų grindžiamos rezultatais; todėl siūlo įtraukti šiuos aspektus kaip rodiklius:
 - darbo vietų sektoriuje išlaikymas ir kūrimas;

- mažųjų ir vidutinių ūkininkų įmonių išlaikymas;
 - gera dirvožemio būklė ir biologinė įvairovė, rūšių ir taksonų gausumas;
 - viršutinio dirvos sluoksnio apsauga ir storinimas, dirvožemio danga siekiant mažinti dirvos eroziją;
 - mažesnis maisto medžiagų netekimas ir geresnė vandens kokybė;
 - biologinė įvairovė, įskaitant paukščių rūšių, laukinių apdulkintojų ir vabzdžių įvairovę ir gausumą;
 - priklausomybės nuo pesticidų naudojimo mažinimas ir integruoto kenkėjų valdymo (IKV) diegimas¹;
5. prieštarauja bet kokio pobūdžio grįžimui prie nacionalinių išmokų ir bet kokiam bendram nacionaliniam finansavimui; pabrėžia būtinybę teisingai paskirstyti tiesiogines išmokas valstybėms narėms, privalomai atsižvelgiant į patikimus socialinius ir ekonominius rodiklius ir gamybos sąnaudas, kad per kitą DFP būtų galima panaikinti skirtumus tarp įvairių Sąjungos regionų; primena, kad Europos Sąjungoje itin svarbu užtikrinti vienodas konkurencijos sąlygas visiems ūkininkams, atsižvelgiant į nedidelio masto ūkių pažeidžiamumą ir specifiką; todėl pabrėžia, kad reikia didinti finansavimą, atsižvelgiant į įvairias cikliškai vykstančias krizes pažeidžiamuose sektoriuose, sukurti priemones, kuriomis būtų galima sumažinti kainų svyravimą, ir padidinti finansavimą, skiriamą atokiausiems regionams ir saloms skirtoms programoms (POSEI);
 6. pažymi, kad kaimo vietovių plėtrai skirta BŽŪP parama visoms valstybėms narėms suteikia galimybę didinti savo konkurencingumą, remti efektyvią ir tvarią ekonomiką ir remti kaimo vietovių, kuriose būtina užkirsti kelią gyventojų skaičiaus mažėjimui, nedarbui ir skurdui ir skatinti socialinę integraciją, plėtrą; todėl pabrėžia, kad reikia ir toliau finansuoti kaimo plėtros priemones ir stiprinti antrąjį BŽŪP ramstį; atsižvelgdamas į tai pritaria LEADER metodo principams, nes pagal šį metodą skatinamos inovacijos, partnerystė ir tinklaveika kaimo vietovėse;
 7. mano, kad tiesioginių išmokų ribos, t. y. didžiausio galimos paramos dydžio, nustatymas neturėtų būti paliktas kiekvienos valstybės narės nuožiūrai, o turėtų būti nustatytas ES lygmeniu;
 8. pritaria laipsniškai mažinamų išmokų taikymui, kad būtų sumažinta parama dideliems ūkiams ir daugiau dėmesio skiriama persikirstymo išmokoms, siekiant užtikrinti tikslingesnę paramą (pvz., mažiems ir vidutinio dydžio ūkiams);
 9. pabrėžia, kad susitarimas dėl pagrįstos ES pridėtinės vertės apibrėžties ir šios apibrėžties taikymas būtų naudingi viešosioms diskusijoms ir priimančioms sprendimus dėl būsimų ES išlaidų; pritaria perėjimui prie našesnio ūkininkavimo ir ES pridėtinės vertės, tačiau perspėja dėl bet kokių mėginimų naudoti tokią apibrėžtį siekiant sukelti abejonių dėl ES politikos krypties ir programų svarbos vadovaujantis tik kiekybiniais arba trumpalaikiais ekonominiais motyvais; pabrėžia, kad reikia stiprinti darnų vystymąsi ir plėtoti kaimo vietoves bei klimato ir aplinkos apsaugą taikant žemės ūkio politiką, grindžiamą veiklos rezultatų tikslų įgyvendinimu; pažymi, kad, siekiant suteikti pridėtinės vertės, būtina apibrėžti išdavas, rezultatus ir poveikį ir kad Komisija ir valstybės narės, prieš patvirtindamos savo nacionalinius ir regioninius veiksmų

¹ Vadovaujantis Direktyva dėl tausiojo pesticidų naudojimo (2009/128/EB) ir Reglamento Nr. 1107/2009 67 straipsniu.

planus, kurie vėliau bus stebimi ir vertinamas jų įgyvendinimas, turėtų susitarti dėl tinkamų faktiniais duomenimis grindžiamų rodiklių;

10. ragina pasiekti didesnę politikos, skirtos kaimo plėtrai skatinti, ir politikos, skirtos pabėgėlių integracijai remti, sąveiką;
11. ragina, vadovaujantis biudžeto efektyvumo principu, užtikrinti BŽŪP ir visų kitų politikos sričių ir tarptautinių įsipareigojimų nuoseklumą ir geresnę sąveiką, visų pirma energetikos, vandens tiekimo, žemės naudojimo, biologinės įvairovės ir ekosistemų, taip pat atokių ir kalnuotų vietovių vystymo srityse;
12. ragina teikti didesnę paramą šeimos ūkiams ir jauniems ūkininkams, taip pat teikti paramą užimtumui žemės ūkyje kaimo vietovėse, visų pirma jauniems ūkininkams;
13. pabrėžia, kad ateityje ūkininkavimo srityje daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama aukštos kokybės maisto gamybai, nes tuo grindžiamas Europos konkurencinis pranašumas; pabrėžia, kad, kai tai perspektyvu, turi būti išlaikomi ir stiprinami ES standartai; ragina taikyti priemones siekiant toliau didinti maisto produktų gamybos sektoriaus ilgalaikį produktyvumą ir konkurencingumą, taip pat diegti naujas technologijas ir veiksmingiau naudoti išteklius, taip stiprinant ES kaip pasaulio lyderės vaidmenį;
14. mano, jog yra nepriimtina, kad esama bendrojoje rinkoje su tuo pačiu prekės ženklu ir toje pačioje pakuotėje reklamuojamų ir parduodamų produktų kokybės skirtumų; pritaria Komisijos iniciatyvai spręsti dvejopos maisto produktų kokybės bendrojoje rinkoje problemą, be kita ko, Komisijos darbui bendros bandymų metodikos klausimu;
15. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares stebėti didelį žemės ūkio produktų kainų svyravimą ir skatinti diegti rizikos valdymo priemones, nes jos padeda apsaugoti ūkininkų pajamas.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	24.4.2018
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 25 -: 2 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Jean Arthuis, Richard Ashworth, Reimer Bøge, Gérard Deprez, Manuel dos Santos, André Elissen, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, John Howarth, Bernd Kölmel, Vladimír Maňka, Siegfried Mureşan, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Răzvan Popa, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Monika Vana, Tiemo Wölken, Marco Zanni
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Jean-Paul Denanot, Anneli Jäätteenmäki, Ivana Maletić, Andrey Novakov, Tomáš Zdechovský

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

25	+
ALDE	Jean Arthuis, Gérard Deprez, Anneli Jäätteenmäki
GUE/NGL	Liadh Ní Riada
PPE	Richard Ashworth, Reimer Böge, José Manuel Fernandes, Ingeborg Gräßle, Monika Hohlmeier, Ivana Maletić, Siegfried Mureşan, Andrey Novakov, Jan Olbrycht, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Inese Vaidere, Tomáš Zdechovský
S&D	Jean-Paul Denanot, Eider Gardiazabal Rubial, John Howarth, Vladimír Maňka, Răzvan Popa, Manuel dos Santos, Tiemo Wölken
VERTS/ALE	Monika Vana

2	-
ECR	Bernd Kölmel
ENF	André Elissen

1	0
ENF	Marco Zanni

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

26.4.2018

APLINKOS, VISUOMENĖS SVEIKATOS IR MAISTO SAUGOS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetui

dėl maisto ir ūkininkavimo ateities
(2018/2037(INI))

Nuomonės referentė: Angélique Delahaye

PASIŪLYMAI

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas ragina atsakingą Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į Paryžiaus susitarimą, Sprendimą 1/CP.21 ir 2015 m. lapkričio 30 d.– gruodžio 11 d. Paryžiuje įvykusią 21-ąją UNFCCC šalių konferenciją (COP 21), Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus (DVT) ir Biologinės įvairovės konvenciją,
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą (Nr. 4/2014) „ES vandens politikos tikslų integravimas į BŽŪP: iš dalies pasiteisino“, ir Nr. 21/2017 „Žalinimas – sudėtingesnė pajamų rėmimo sistema, aplinkosaugos požiūriu dar neveiksminga“,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Žemės ūkis ir tvari vandentvarka Europoje“ (SWD(2017) 153),
- atsižvelgdamas į Direktyvą 2009/128/EB dėl tausiojo pesticidų naudojimo¹ ir į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl valstybių narių nacionalinių veiksmų planų ir Direktyvos 2009/128/EB dėl tausiojo pesticidų naudojimo įgyvendinimo pažangos (COM(2017)0587),
- atsižvelgdamas į 2018 m. kovo 19 d. Europos Audito Rūmų paskelbtą informacinį pranešimą dėl BŽŪP ateities,
- atsižvelgdamas į Europos piliečių iniciatyvą „Uždrausti glifosatą ir apsaugoti žmones ir aplinką nuo toksiškų pesticidų“,

¹OL L 309, 2009 11 24, p. 71.

- atsižvelgdamas į 2017 m. sausio 16 d. tyrimą dėl gyvūnų gerovės Europos Sąjungoje, kurį užsakė Europos Parlamento Peticijų komitetas,
 - atsižvelgdamas į Europos aplinkos agentūros ataskaitą Nr. 21/2017, kuria remiama Septintosios aplinkosaugos veiksmų programos stebėseną,
 - atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 14 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungai, veiksmingai siekiančiai savo prioritetų po 2020 m., skirta nauja, moderni daugiametė finansinė programa“ (COM(2018)0098),
 - atsižvelgdamas į savo 2018 m. vasario 8 d. sprendimą įsteigti specialųjį Sąjungos pesticidų leidimų suteikimo procedūros komitetą,
 - atsižvelgdamas į metatyrimą „Ar BŽŪP atitinka savo paskirtį? Įrodymais grindžiamas tinkamumo patikros vertinimas“¹,
 - atsižvelgdamas į JT procesą, pagal kurį atliktas Tarptautinis vystymuisi skirto žemės ūkio žinių, mokslo ir technologijų vertinimas (angl. IAASTD), kuriame vertinamas maisto potencialas ir tvarumas,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų specialiojo pranešėjo pranešimą „Teisė į maistą“ (A/HRC/34/48),
 - atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 6 d. Koriko 2.0 deklaraciją „Geresnis gyvenimas kaimo vietovėse“, paskelbtą Europos konferencijoje kaimo plėtros tema,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. paskelbtą aplinkos nuostatų įgyvendinimo peržiūrą (COM(2016)0316), kuri yra priemonė, padedanti užtikrinti, kad ES aplinkos apsaugos teisės aktai ir politika teiktų naudos įmonėms ir piliečiams, užtikrinant geresnį jų įgyvendinimą;
- A. kadangi žemės ūkis – vienas iš ekonomikos sektorių, kuris turėtų prisidėti prie 2030 m. tikslo sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį 30 proc., palyginti su 2005 m. lygiu, pagal Reglamentą dėl pastangų pasidalijimo;
 - B. kadangi ir ūkininkai, ir ne ūkininkai iš esmės pritaria, kad žemės ūkis turėtų teikti daugiau naudos aplinkai ir klimatui, kaip parodė 2017 m. viešosios konsultacijos dėl BŽŪP modernizavimo ir paprastinimo;
 - C. kadangi vykdant ekologinį ūkininkavimą saugoma aplinka, remiama biologinė įvairovė, mažinama dirvožemio degradacija, sistemingai nenaudojant pesticidų, taigi požeminis vanduo apsaugomas nuo kenksmingų teršalų, tačiau reikia visapusiškai atsižvelgti į jo laimėjimus pritaikant BŽŪP;
 - D. kadangi Komisijos komunikate „Maisto ir ūkininkavimo ateitis“ pripažįstama, kad BŽŪP yra labiausiai integruota bendrosios rinkos politika, kuri yra Europos integracijos pagrindas, tuo pačiu turint omenyje, kad BŽŪP dar reikia įdėti daug pastangų, kad ji patenkintų piliečių poreikius stiprinant biologinę įvairovę ar nustatant tvirtesnius

¹ Pe'er ir kt., 2017 m., Vokietijos integruotų biologinės įvairovės mokslinių tyrimų centras (angl. German Centre for Integrative Biodiversity Research, iDiv).

įsipareigojimus dėl gyvūnų gerovės, klimato kaitos ir sveikatos ir kad BŽŪP turėtų likti bendra politika, kuriai būtų skiriamas pakankamas biudžetas;

- E. kadangi maždaug 80 proc. suvartojamų baltymų, ypač sojų, importuojama daugiausia iš Brazilijos, Argentinos ir JAV, ir ES turi skubiai pateikti BŽŪP baltymų strategiją, kad sumažėtų jos priklausomybė nuo importo, kuris skatina miškų naikinimą ir žemės pasisavinimą;
- F. kadangi specialioji „Eurobarometro“ apklausa Nr. 442 dėl europiečių požiūrio į gyvūnų gerovę rodo, kad 82 proc. ES piliečių mano, jog reikėtų pagerinti ūkinių gyvūnų gerovę;
- G. kadangi kai kurie žemės ūkio sistemų intensyvinimo aspektai turėjo didelį poveikį aplinkai, kuris lėmė besitęsiantį dirvožemio funkcijų praradimą ir vandens taršos didėjimą; kadangi gerai parengtos politikos priemonės galėtų padėti mažinti tokį neigiamą poveikį, o BŽŪP turėtų būti pertvarkyta siekiant remti ir skatinti tvarius žemės ūkio modelius;
- H. kadangi Europos aplinkos agentūros parengtoje 2015 m. Europos aplinkos būklės ataskaitoje teigiama, kad žemės ūkis ir gamtinių sąlygų keitimas kelia didžiausią pavojų ir grėsmę sausumos ekosistemoms, kaip nurodė valstybės narės savo ataskaitose; kadangi tolesnis dabartinės praktikos taikymas turės didelį ir žalingą poveikį gamtai bei ekonominiam klestėjimui ateityje; kadangi reikėtų palaipsniui atsisakyti aplinkai žalingų subsidijų;
- I. kadangi BŽŪP yra nepaprastai svarbi visoje Europoje ir apima apytiksliai 12 mln. žemės ūkio valdų;
- J. kadangi žemės ūkio paskirties žemės sudaro apie 47 % visos Europos teritorijos ir Europos Sąjungoje yra 22 milijonai ūkininkų ir žemės ūkio darbuotojų;
- K. kadangi smulkieji ūkininkai sudaro apie 40 proc. ES ūkių, tačiau jiems tenka tik 8 proc. BŽŪP subsidijų;
- L. kadangi BŽŪP tikslas dėl tvaraus gamtos išteklių valdymo ir klimato kaitos veiksmų dar nėra pasiektas;
- M. kadangi Sąjungoje suvartojami sotiieji riebalai ir raudona mėsa gerokai viršija rekomenduotas mitybos vertes, o maisto pramonė ir toliau gerokai didina išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ir azoto kiekius;
- N. kadangi dabartinė BŽŪP atlieka ribotą vaidmenį remiant ekologinio ūkininkavimo plėtrą, nes jis 2015 m. Sąjungoje apėmė tik 6 proc. naudojamų žemės ūkio paskirties žemių;
- O. kadangi BŽŪP tikslai, nustatyti Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 39 straipsnyje, vis dar yra galiojantys ir tinkami ir kadangi toliau įgyvendinant BŽŪP turėtų būti siekiama užtikrinti maisto saugą ir suverenumą, taip pat ES žemės ūkio sistemų ir teritorijų atsparumą bei tvarumą siekiant geriau jas išsaugoti ateičiai;
- P. kadangi BŽŪP siekis – laipsniškai integruoti aplinkosaugos tikslus siekiant užtikrinti,

kad jos taisyklės būtų suderinamos su Sąjungos teisės aktuose nustatytais aplinkosaugos reikalavimais ir kad ūkininkai laikytųsi šių reikalavimų, ir skatinti tvarios ūkininkavimo praktikos, kuri padėtų apsaugoti aplinką ir biologinę įvairovę, kūrimą;

- Q. kadangi BŽŪP turėtų ir toliau atlikti svarbų vaidmenį užtikrinant tvarią maisto produktų gamybą, deramą gyvenimo lygį visuose regionuose ir valstybėse narėse, piliečiams ir vartotojams prieinamas kainas, tvarų gamtos išteklių naudojimą ir apsaugą, kaimo ir miesto zonų sanglaudą, prieinamas kainas ir galimybes gauti kokybiško maisto ir sveikai maitintis ir suderinamumą su darnaus vystymosi ir klimato tikslais, kartu įgyvendinant įsipareigojimus aplinkos apsaugos, veiksnių klimato kaitos ir gyvūnų bei augalų sveikatos ir gerovės srityse;
- R. kadangi Parlamentas privalo atlikti visapusišką vaidmenį nustatant aiškia politikos programą, siekiant nustatyti bendrus tikslus Europos lygmeniu ir užtikrinti visapusiškas demokratines diskusijas dėl strateginių klausimų, darančių poveikį visų piliečių kasdieniam gyvenimui, kai tai susiję su gamtos išteklių naudojimu, mūsų maisto kokybe ir perėjimu prie visiškai tvarios žemės ūkio praktikos;
- S. kadangi Komisijos komunikate dėl maisto ir ūkininkavimo ateities pripažįstama, kad BŽŪP turi padėti geriau spręsti pagrindines sveikatos problemas;
- T. kadangi svarbu, kad būsima BŽŪP atitiktų Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus, Paryžiaus susitarimą ir ES politiką, visų pirma tvarumo, aplinkos, klimato, visuomenės sveikatos ir maisto srityse;
- U. kadangi būsima BŽŪP turės atlikti svarbesnį vaidmenį darnaus vystymosi, visuomenės sveikatos ir aplinkos bei klimato apsaugos srityse, nustatant konkrečius tikslus, dėl kurių turi būti susitarta ES lygmeniu ir kuriuos valstybės narės turi įgyvendinti, kaip rekomendavo Europos Audito Rūmai, biologinės įvairovės, klimato kaitos ir atsparumo antimikrobinėms medžiagoms, taip pat oro, dirvožemio ir vandens apsaugos srityse;
- V. kadangi vertinant tris darnaus vystymosi ramsčius aplinkosaugos ramsčio pažangos stebėseną yra silpniausia¹; kadangi Komisijos komunikate dėl BŽŪP siūloma, kad naujasis įgyvendinimo modelis būtų labiau orientuotas į rezultatus, todėl būtina spręsti klausimą dėl duomenų apie atitinkamus rodiklius, kuriais vertinamas šio modelio įgyvendinimas, poreikio;
- W. kadangi vanduo ir žemės ūkis yra iš esmės susiję ir tvari vandentvarka žemės ūkio sektoriuje yra būtina siekiant užtikrinti gerą kokybę ir pakankamą maisto gamybą bei vandens išteklių išsaugojimą;
- X. kadangi tik ekonominiu požiūriu stiprūs ūkiai galės įgyvendinti ES aplinkos ir klimato politikos tikslus;
- Y. kadangi BŽŪP, kuri yra sektorinė ir bendra politika, turėtų būti aplinkosaugos ir klimato tikslų derinimo su ūkininkavimo sektoriaus ekonominiu tvarumu kertinis akmuo plėtojant kiekvieno ūkininko ir platesnių kaimo bendruomenių indėlių, kuriuo siekiama atremti aplinkos ir klimato iššūkius, taip pat išnaudoti žiedinės ekonomikos

¹ JT statistikos skyrius, 2016 m.

teikiamas galimybes, ir atlyginant ūkininkams, kurie jau pritaikė praktikos ir gamybos modelius, apimančius ir aplinkosaugos, ir ekonominę veiksmingumą; kadangi kai kuri žemės ūkio praktika turi potencialą pasiekti didesnę BŽŪP veiksmingumą aplinkos apsaugos aspektu, taip pat gražinant didesnes pelno maržas ūkininkams, mažinant gamybos sąnaudas;

- Z. kadangi turėtų būti nustatyta sąsaja tarp BŽŪP ir Direktyvos 2009/128/EB, nustatančios Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo; kadangi, remiantis SESV 191 straipsnio 2 dalimi, BŽŪP turėtų užtikrinti principo „teršėjas moka“ laikymąsi, kad mažinant pesticidų naudojimą būtų išvengta nepalankios konkurencinės padėties pačioms doriausioms bendrovėms;
- AA. kadangi pesticidų naudojimas, biologinės įvairovės nykimas ir žemės ūkio aplinkos pokyčiai daro neigiamą poveikį apdulkinančių skaičiui ir apdulkinančių rūšių įvairovei; kadangi yra didelių problemų, su kuriomis susiduria naminiai ir laukiniai apdulkinantys, o poveikis ES žemės ūkiui ir aprūpinimo maistu saugumui gali būti žalingas, atsižvelgiant į daugumos ES produktų priklausomybę nuo apdulkinimo; kadangi 2018 m. sausio mėn. pradėtos viešos konsultacijos pagal ES iniciatyvą dėl apdulkinančių, kuria siekta nustatyti geriausią požiūrį ir būtinus veiksmus kovojant su apdulkinančių nykimu ES;
- AB. kadangi ES Viduržemio jūros regionai yra labiau pažeidžiami dėl klimato kaitos padarinių, pvz., sausrų, gaisrų ir dykumėjimo, todėl šių regionų ūkininkams reikės įdėti daugiau pastangų, kad jie galėtų pritaikyti savo veiklą prie besikeičiančios aplinkos; kadangi tokios pastangos turėtų atsispindėti ir būti remiamos BŽŪP politinėje programoje;
- AC. kadangi ilgalaikis žemės ūkio sistemų ir teritorijų atsparumas ir tvarumas bus naudingas visai ES;
- AD. kadangi pripažįstama, kad vieningas požiūris į Europos žemės ūkio ir miškų ekosistemas nėra tinkamas, primenant, pvz., tinkamumo taisyklę dėl didžiausio 100 medžių skaičiaus vieno hektaro plote (arba didžiausios medžių lajos dangos), nes jis kelia grėsmę ekosistemos ir buveinėms, kurios grindžiamos agrarine miškininkyste;
- AE. kadangi nebuvo išnaudotas visas esamų BŽŪP ekologiškumo didinimo priemonių potencialas, iš dalies dėl sudėtingų išimčių, ir jos galėtų būti toliau tobulinamos; kadangi tos priemonės yra sudėtingos ir neveiksmingos ir rodo, kad nenustačius privalomų išmatuojamų tikslų gali nepavykti sukurti aplinkai naudingų viešųjų gėrybių;
- AF. kadangi, remiantis įrodymais grindžiamu mokslinių tyrimų tinkamumo patikros metaverdinimu, nustatyta, kad žalinimo priemonės gerokai nepagerino aplinkos apsaugos veiksmingumo, daugiausia dėl to, kad šie reikalavimai jau buvo įvykdyti;
- AG. kadangi žalinimo priemonės buvo pagrįstos jau anksčiau taikomomis kompleksinėmis paramos priemonėmis, visų pirma išlaikant daugiametes ganyklas ir mažesniu mastu – sėjomainą bei kraštovaizdžio savybes;
- AH. kadangi Europos Audito Rūmai pabrėžė, jog vykdant 2013 m. reformą nustatytos žalinimo išmokos didina sudėtingumą ir biurokratizmą, yra sunkiai suprantamos ir

negeba gerokai padidinti BŽŪP poveikio aplinkai ir klimatui;

- AI. kadangi BŽŪP išmokų teikimas turėtų griežtai priklausyti nuo viešųjų gėrybių, visų pirma susijusių su aplinkosauga ir kokybiškais darbo vietomis, teikimo tenkinant visuomenės poreikius;
- AJ. kadangi būtina nauja BŽŪP, pagal kurią būtų adekvačiai sprendžiami dabartiniai uždaviniai, kadangi nepaprastai svarbu teisėkūros institucijoms suteikti priemones, kad jos galėtų visapusiškai dirbti savo darbą per nustatytą laiką, ir kadangi dėl „Brexit“ susiduriama su nežinomybe;
- AK. kadangi aprūpinimo maistu saugumo ateitis Europoje turi būti užtikrinta ir Jungtinėje Karalystėje, ir 27 ES valstybėse narėse, kad būtų galima kuo labiau sumažinti gamybos trukdžius ir maisto prieinamumo kliūtis abiem šalims; kadangi reikia dėti visas pastangas siekiant užtikrinti vienodą aplinkosaugos ir maisto saugos standartų derinimą, kad nei JK, nei ES piliečiai nesusidurtų su maisto kokybės ir maisto saugos mažėjimo problemomis;
- AL. kadangi žemės ūkio veikla ne tik daro didelę įtaką aplinkai, klimatui, sveikatai, maisto saugai, biologinei įvairovei ir gyvūnų gerovei, bet ir gali prisidėti prie klimato kaitos švelninimo, mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir saugant anglies dioksidą; kadangi esama poreikio, kad vykdant BŽŪP šios problemos būtų sprendžiamos naudojant specialiai tam skirtas priemones ir modelius;
- AM. kadangi įgyvendinant BŽŪP reikalingos tinkamos priemonės, kuriomis būtų galima spręsti žemės ūkio pažeidžiamumo, susijusio su klimato kaita, klausimą ir kartu mažinti sektoriaus daromą spaudimą gėlo vandens atsargoms, nes Europos Sąjungoje šiame sektoriuje sunaudojama 50 proc. gėlo vandens;
- AN. kadangi Komisijos strategijos „Europa 2020“ iniciatyvoje „Tausiai išteklius naudojanti Europa“ raginama pakeisti vartojimo modelius, siekiant išlaikyti būsimą maisto grandinės vientisumą etapuose „nuo lauko iki stalo“;
- AO. kadangi vykdant būsimą BŽŪP ūkininkams turėtų būti suteikta daugiau tinkamų priemonių apsaugoti, išsaugoti ir stiprinti Sąjungos gamtinį kapitalą ir pakeisti ypač daug susirūpinimo keliančias tendencijas, susijusias su nykstančia biologine įvairove, pvz., pievų drugiais ir paukščiais, gyvenančiais žemės ūkio paskirties žemės plotuose;
- AP. kadangi vykdant būsimą BŽŪP turėtų būti atsižvelgiama į žemės ūkio sektoriuje išmetamą amoniako kiekį, kuris 2015 m. sudarė 94 proc. viso išmetamo amoniako kiekio Sąjungoje, lemiančio oro taršą, eutrofikaciją ir ekosistemos rūgštėjimą;
 - 1. atkreipia dėmesį į Komisijos komunikatą dėl maisto ir ūkininkavimo ateities ir teigiamai vertina tai, kad vienas iš BŽŪP tikslų – stiprinti ir užtikrinti tvarų gamtos išteklių valdymą ir prisidėti prie ES aplinkosaugos ir klimato srities tikslų;
 - 2. ypač pabrėžia, kad būsimos BŽŪP politikos sritys turi prisidėti prie ekonomiškai, ekologiškai ir socialiai tvarios žemės ūkio gamybos, sveikatos ir kitų sričių ES politikos ir padėti įgyvendinti jau sutartus tarptautinius įsipareigojimus, visų pirma Paryžiaus COP 21 susitarimą, Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus (DVT) ir Biologinės

įvairovės konvenciją;

3. ragina įgyvendinti BŽŪP, pagal kurią didžiausias prioritetas būtų teikiamas tam, kad kiekvienas Europos ūkis taptų visapusiškai į žiedinę ekonomiką integruota įmone, ekonominę veiklą derinančia su aplinkos apsaugos veiksmingumo standartais, nemažinant socialinių ir darbo standartų;
4. ragina parengti BŽŪP, pagal kurią visiems ūkininkams, įskaitant smulkius ūkininkus, būtų užtikrinama, kad jie gautų teisingas pelningas pajamas, ir pagal kurią būtų paisoma aplinkos apsaugos apribojimų, taip užtikrinant atsparumą ir ilgalaikį produktyvumą;
5. primena, kad pagal būsimą BŽŪP ūkininkai turi būti skatinami tarnauti visai visuomenei, nustatant ar toliau taikant žemės ūkio gamybos metodus, kurie būtų suderinami su aplinkos apsauga ir kraštovaizdžio, dirvožemio, gamtinių išteklių ir genetinės įvairovės išsaugojimu;
6. primena, kad Parlamentas jau pabrėžė, jog reikia skubiai imtis veiksmų, kad būtų išspręstos pagrindinės biologinės įvairovės nykimo priežastys, visų pirma buveinių nykimas ir jų būklės blogėjimas, pirmiausia dėl pernelyg didelio žemės naudojimo, taršos, intensyvaus ūkininkavimo, sintetinių cheminių pesticidų ir trąšų naudojimo, svetimų rūšių plitimo ir klimato kaitos; todėl ragina įgyvendinti BŽŪP, kuri atitiktų kitus ES aplinkos apsaugos, socialinės ir sveikatos politikos tikslus bei tarptautinius įsipareigojimus, pvz., darnaus vystymosi tikslus ir su klimatu susijusias sutartis;
7. ragina naujomis finansinėmis priemonėmis ir nacionalinėmis priemonėmis teikti paramą jauniems ūkininkams naujai investuojant ir atsižvelgiant į ūkininkų kartų kaitą;
8. pripažįsta, kad agroekologinė praktika, pvz., agrarinė miškininkystė, gali atlikti svarbų vaidmenį šioje srityje;
9. ragina didinti ekologinės žemės ūkio gamybos dalį;
10. ragina reformuoti BŽŪP, kad ji būtų paprasta, atskaitinga ir aiškiai orientuota į rezultatus, susijusius su tvariu žemės ūkiu; mano, kad vykdant šią reformą administracinės procedūros turėtų būti mažiau sudėtingos ir neapsunkinti ūkininkų, taip pat reikėtų pagerinti rezultatų stebėseną valstybės narės lygmeniu;
11. ragina įgyvendinti rezultatais pagrįstą BŽŪP, kuri derėtų su kitomis ES politikos kryptimis ir pagal kurią didžiausias prioritetas būtų teikiamas į rinką orientuotam ir tvariam Europos žemės ūkiui, didinant ilgalaikį produktyvumą ir konkurencingumą ir nustatant Europos aplinkos apsaugos veiksmingumo, darnaus ir socialinio vystymosi tikslus siekiant tiekti viešąsias gėrybes;
12. pabrėžia, kad būtina teikti viešąsias gėrybes ir ekosistemines paslaugas, susijusias su dirvožemiu, vandeniu, biologine įvairove, oro kokybe ir klimato politikos veiksmiais, taip pat kraštovaizdžio palaikymo paslaugas;
13. ragina valstybės nares ir Komisiją užtikrinti, kad vykdant būsimą BŽŪP būtų remiamos tvaresnės gamybos sistemos ir geresnis viešųjų gėrybių teikimas vykdant žemės valdymą;

14. primena, jog Parlamentas pabrėžė, kad biologinės įvairovės išsaugojimas yra labai svarbus ilgalaikiai maisto ir pašarų gamybai, taigi ir patiems ūkininkams;
15. pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad būsimos BŽŪP išlaidos veiksmingai pasiektų nustatytus tikslus griežtai laikantis reikalavimų ir užtikrinant didesnę nuoseklumą visose politikos srityse, nes tai ypač svarbu atsižvelgiant į tvarų gamtos išteklių valdymą ir tam pagal BŽŪP skirtas priemones;
16. pakartoja, kad Europos Parlamentas jau pabrėžė, jog Paukščių ir Buveinių direktyvų „tinkamumo patikra“ rodo, kad būtina gerinti suderinamumą su BŽŪP, ir pabrėžia, kad dėl žemės ūkio mažėja rūšių ir buveinių ir tai kelia susirūpinimą; ragina Komisiją atlikti BŽŪP poveikio biologinei įvairovei vertinimą; taip pat ragina didinti „Natura 2000“ išmokas siekiant labiau skatinti „Natura 2000“ žemės ūkio paskirties teritorijų, kurios yra labai prastos būklės, apsaugą;
17. pabrėžia, kad ūkininkams turi būti atlyginama už esamų buveinių išsaugojimą ir apsaugą; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad taisyklėmis dėl agrarinės aplinkosaugos schemų ūkininkai gali būti skatinami pašalinti esamas buveines ir sodinti naujas, kad gautų išmokas; atkreipia dėmesį į tai, kad šis reikalavimas galėtų kenkti pastangoms stiprinti biologinę įvairovę ir aplinkos apsaugą, todėl pakartoja, kad reikia atlyginti ūkininkams už buveinių išsaugojimą ir apsaugą;
18. ragina išsaugoti pirmojo ramsčio neliečiamumą: kaip toks, jis grindžiamas sustiprintomis kompleksinės paramos priemonėmis, suderintomis taip, kad rezultatai, kurių tikimasi iš kiekvieno ūkininko, būtų kuo didesni, ir atlyginti ūkininkams už viešąsias gėrybes, kurias jie gali tiekti, pvz., veiksmus klimato kaitos srityje ir laukinės gamtos išsaugojimą; pabrėžia, kad, remiantis dabartiniu programoje LIFE įtvirtintu požiūriu, BŽŪP turėtų būti numatytos išmokos už ekosistemines paslaugas, kurias prižiūrėtų aplinkosaugos institucijos; vis dėlto pabrėžia, kad išlaikant įvairią žemės ūkio veiklą svarbūs visų dydžių aktyvūs šeimos ūkiai, todėl priemonės būtų tikslingesnės, jeigu daugiausia dėmesio būtų skiriama šeimoms ūkiams;
19. yra tvirtai įsitikinęs, kad reikia išlaikyti tiesioginių išmokų priklausymą nuo žalinimo priemonių siekiant užtikrinti tvaresnę Europos žemės ūkio sektorių, ir ragina sukurti naują savanorišką paskatų sistemą ūkininkams, norintiems neapsiriboti dabartinėmis agrarinėmis aplinkosaugos priemonėmis;
20. ragina Komisiją sutelkti dėmesį į gyvenimo kokybę kaimo vietovėse, kad gyvenimas jose taptų patrauklus visiems žmonėms, visų pirma jaunesniajai kartai;
21. ragina teikiant kompleksinę paramą arba sukuriant ją pakeičiančią sistemą įtraukti visus su konkrečiomis rūšimis susijusius gyvūnų gerovės teisės aktus ir direktyvas dėl dedeklių vištų bei broilerių;
22. ragina ES lygmeniu apibrėžti pirmąjį ramstį, pagal kurį būtų pripažįstamas svarbus ryšys tarp aiškaus tiesioginių išmokų skyrimo, kuris labai priklauso nuo aplinkos apsaugos ir socialinių rezultatų, kurie teiktų ilgalaikius aplinkos apsaugos ir ekonomikos požiūriu tvarius rezultatus, ir viešųjų gėrybių teikimo ir kuris apimtų tinkamus ūkininkų atlygio mechanizmus, grindžiamus ES lygmeniu apibrėžtais bendraisiais kriterijais ir aiškiai išmatuojamais tikslais, taip pat pagal kurį būtų teikiama

geresnė parama ūkininkams jiems pereinant prie ekonomikos ir aplinkos apsaugos požiūriu rezultatyvios veiklos;

23. ragina Komisiją užtikrinti, kad pirmasis ramstis ir toliau būtų pagrindinė ūkininkų pajamų rėmimo schema ir vienu sąlygų bendrojoje rinkoje užtikrinimo garantija; todėl pabrėžia, kad Komisija turėtų užkirsti kelią politikos skirtumams tarp valstybių narių jų atitinkamuose nacionaliniuose BŽŪP įgyvendinimo planuose, nes tai gali sukelti rinkos iškraipymus ir nesąžiningą konkurenciją ES lygmeniu;
24. įspėja dėl galimo bendro nacionalinio tiesioginių išmokų finansavimo, kuriuo būtų pakenkta bendram BŽŪP pobūdžiui;
25. įspėja apie pavojų, kylantį dėl valstybių narių galimybės savarankiškai parengti savo nacionalinius planus ir kasmet peržiūrėti savo sprendimus, nesant ES lygmeniu nustatytų bendrų taisyklių, tikslų ir priemonių; pabrėžia, kad tokia galimybė kelia didelį netikrumą ūkininkams dėl nacionaliniu lygmeniu priimamų politinių sprendimų ir gali turėti neigiamos įtakos sprendžiant aplinkosaugos problemas;
26. ragina Komisiją nustatyti naują ir visapusišką teisinę sistemą, kuri suteiktų galimybę nuosekliai įgyvendinti aplinkosaugos ir klimato kaitos veiksmus, pvz., žalinimą, kompleksinę paramą, apimančią geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės (GAAB) sąlygas ir teisės aktuose nustatytus valdymo reikalavimus, taip pat su klimatu susijusias agrarinės aplinkosaugos priemones (AAP) kaimo plėtrai, kad ūkininkai galėtų veiksmingiau ir paprasčiau bei tikslingiau rūpintis aplinkos apsauga, biologine įvairove ir veiksmais klimato kaitos srityje, kartu užtikrinant, kad valstybės narės vykdytų pakankamą kontrolę, ir atsižvelgiant į vietos sąlygas; pabrėžia, kad būtina užtikrinti aiškų I ir II ramsčio priemonių atskyrimą;
27. mano, kad iki 30 % dydžio dalis pagal pirmąjį ramstį turėtų būti skirta šiai Europos skatinimo schemai, dėl kurios valstybės narės nusprendė kaip dėl skatinimo pereiti prie ekonomines bei aplinkos apsaugos normas derinančio žemės ūkio schemas;
28. mano, kad perėjimas prie tvarių ūkininkavimo sistemų turi būti supaprastintas vykdant nepriklausomą, skaidrią, pakankamai ir viešai finansuojamą mokslinių žinių sklaidą ūkininkams visose valstybėse narėse ir regionuose, taip pat atliekant daugiau tyrėjų ir ūkininkų mokslinių tyrimų, vykdomų pagal dalyvavimo grindžiamą principą „iš apačios į viršų“, ir veiksmingiau keičiantis informacija tarpusavyje plėtojant ES inovacijų partnerystes (EIP), visų pirma agroekologinius metodus, pasinaudojant gamtinių procesų pranašumais ir juos skatinant, kad būtų padidintas derlingumas ir atsparumas;
29. mano, kad ūkių konsultavimo sistemai ir Europos inovacijų partnerystei turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys siekiant skatinti alternatyvas pesticidams, visų pirma naudojant aštuonis integruoto kenkėjų valdymo principus, kad būtų sumažinta priklausomybė nuo pesticidų naudojimo ir stengiamasi sukurti ateitį be pesticidų; mano, remdamasis dabartine patirtimi, kad pasinaudojant gamtinių procesų pranašumais ir juos skatinant, kad būtų padidintas derlingumas ir atsparumas, galima sumažinti gamybos sąnaudas;
30. ragina atnaujinti antrąjį ramstį, kad jis būtų ne toks sudėtingas ir veiksmingesnis, taip pat kad pagal jį būtų akcentuojama išties skatinamojo pobūdžio teritorinio ir socialinio

vystymosi politika, pagal kurią didžiausias dėmesys būtų skiriamas investicijoms, mokymams ir konsultacijoms, pažangiems sprendimams, tvarumui, moksliniams tyrimams, inovacijoms, gyvūnų gerovei, ūkių ekonomikai ir gyvybiškai svarbiems kaimų pragyvenimo šaltiniams, kartu sudarant sąlygas valstybėms narėms priimti konkrečius metodus, kad būtų atsižvelgta į vietos sąlygas ir poreikius, įskaitant papildomų išlaidų, susijusių su gamtinėmis kliūtimis ir platesnių užmojų žemės ūkio ir aplinkos bei klimato apsaugos sistema, kompensavimą;

31. pabrėžia, kokia svarbi kaimo plėtra, įskaitant iniciatyvą LEADER ir bendruomenės inicijuotą vietos plėtrą, remiant daugiafunkcinį žemės ūkį ir skatinant ūkininkų, vietos bendruomenių, pilietinės visuomenės partnerystes ir papildomą verslo veiklą, siekiant gauti pajamų iš įvairintos ekonominės veiklos, pvz., kaimo turizmo, taip pat užtikrinti bendruomenių remiamą žemės ūkį ir socialinių paslaugų teikimą kaimo vietovėse;
32. ragina sukurti antrąjį ramstį, pagal kurį gyvūnų gerovė būtų privaloma ES kaimo plėtros programų dalis ir būtų numatytas minimalus išlaidų reikalavimas dėl gyvūnų gerovės priemonių ir ilgalaikės paskatos, kad daugiau ūkininkų būtų skatinami priimti aukštesnius gyvūnų gerovės standartus, nei įtvirtintieji galiojančiuose teisės aktuose;
33. ragina skatinti išteklių, įskaitant vandens, naudojimo efektyvumą būsimoje BŽŪP ir skatina įgalinti ūkininkus priimti dėl pažangiųjų technologijų pakankama informacija pagrįstą sprendimą dėl vandens ir maistinių medžiagų reikalavimų, taip pat skatina tinkamą praktiką ir tiesioginę prieigą prie informacijos, pvz., palydovų duomenų;
34. ragina imtis priemonių, kuriomis būtų didinamas maistinių medžiagų perdirbimas; ragina derinti žemės ūkio struktūrinę politiką su aplinkosaugos paramos schema, pavyzdžiui, geriau derinant kultūrų auginimą ir gyvulininkystę;
35. pabrėžia, kad pagal kaimo plėtros schemą skiriamos išmokos turi būti skiriamos ūkininkams, įsikūrusiems vietovėse, kuriose yra gamtinių kliūčių, tokių kaip sudėtingos klimato sąlygos, statūs šlaitai arba prasta dirvožemio kokybė; ragina supaprastinti ir tikslingiau organizuoti vietovių, kuriose esama gamtinių ar kitų specifinių kliūčių, schemą laikotarpiu po 2020 m.;
36. mano, kad tik taikant tokį papildomą modelį, kuris aiškiai apimtų apibrėžtus tikslus ir derėtų su kitomis ES politikos sritimis, gali būti pasiekti ES plataus užmojo tikslai, susiję su aplinka ir kaimo plėtra; pabrėžia, kad reikėtų ir toliau taikyti lankstų nacionalinio programavimo metodą II ramsčiui, o bendrosios taisyklės ir standartai turėtų būti I ramsčio pagrindas, kad visiems ES ūkininkams būtų sudarytos vienodai veiksmingos sąlygos;
37. mano, jog tuomet, kai rizikos valdymo priemonės nėra pakankamos, kad būtų galima įveikti didelius rinkos sutrikimus, būtina BŽŪP turėtų sudaryti sąlygas geriau, veiksmingiau ir sparčiau reaguoti į rinkos krizes taikant Europos krizių valdymo priemones, kuriomis siekiama atkurti subalansuotas rinkos sąlygas;
38. pabrėžia, kad vienas iš pagrindinių iššūkių, su kuriais susiduriama rengiant būsimą BŽŪP, yra ūkininkų priklausomybė nuo dirbtinių trąšų ir cheminių pesticidų naudojimo, kuris gali turėti neigiamos įtakos vandens kokybei ir yra susijęs su biologinės įvairovės nykimu; pakartoja, kad sėjomaina, kaip neatskiriama integruoto

kenkėjų valdymo dalis, išlieka viena iš veiksmingiausių biologinės įvairovės išsaugojimo ir geros dirvožemio būklės atkūrimo priemonių;

39. ragina sukurti specialią priemonę kaimo plėtros srityje, kad būtų skatinama gerokai sumažinti pesticidų naudojimą, remiantis aštuoniais Europos Sąjungos integruoto kenkėjų valdymo principais ir skatinant naudoti ne chemines alternatyvas;
40. pabrėžia apdulkinimo ir biologinės įvairovės išsaugojimo svarbą; ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti teritorijas, kuriose nėra pesticidų, kad būtų išvengta bičių mirtingumo, susijusio su pesticidų naudojimu;
41. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad įgyvendinant būsimą žemės ūkio politiką būtų sprendžiami apdulkintojų nykimo klausimai ir pasiūlyti tinkami sprendimai;
42. primygtinai reikalauja, kad išmokos būtų grindžiamos rezultatais; todėl siūlo įtraukti rodiklius, kaip antai dirvožemio sveikata ir biologinė įvairovė, taksonų buvimas ir rūšių įvairovė, humuso gausinimas ir viršutinio dirvos sluoksnio storinimas, dirvožemio apsauga nuo erozijos, maisto medžiagų netekimo ir vandens kokybė, biologinė įvairovė, įskaitant paukščių rūšių, laukinių apdulkintojų ir vabzdžių įvairovę ir gausą;
43. reikalauja tvirtus BŽŪP tikslus nustatyti pagrindiniame reglamente, atsižvelgiant į aplinkosaugos teisės aktus ir remiantis kiekybiniais ir plataus užmojo rezultatu rodikliais; pabrėžia, kad nacionaliniai strateginiai BŽŪP planai turėtų būti pagrįsti įrodymais ir parengti dalyvaujant atitinkamoms aplinkosaugos institucijoms, konsultuojantis su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais (įskaitant smulkiuosius ūkininkus, aplinkosaugos NVO ir pilietinės visuomenės atstovus) ir būtinai laikantis partnerystės principo;
44. ragina Komisiją užtikrinti, kad valstybės narės, kai įmanoma, nustatytų kiekybinius tikslus, ir taikyti rodiklius, kuriais būtų galima įvertinti jų strateginiuose planuose nustatytų tikslų pažangą;
45. prašo Komisijos pateikti aiškias gaires ir teikti paramą valstybėms narėms rengiant strateginius planus, siekiant užtikrinti, kad šie planai būtų patikimi ir kokybiški;
46. pakartoja, kad Paukščių ir Buveinių direktyvų tinkamumo patikra rodo, kad būtina gerinti suderinamumą su BŽŪP, ir pabrėžia, kad dėl žemės ūkio smarkiai mažėja rūšių ir buveinių; ragina Komisiją atlikti BŽŪP poveikio biologinei įvairovei vertinimą;
47. prašo Komisijos užtikrinti veiksmingas ir patikimas stebėsenos sistemas, pagrįstas patikimomis ir mokslinėmis atrankos metodikomis, kad būtų galima stebėti pažangą siekiant visų tikslų;
48. ragina Komisiją įgyvendinti savo pasiūlymą dėl rezultatais pagrįstos politikos ir teikti paramą pagal techninės pagalbos ir kitus politikos veiksmus ir priemones, apimančias stebėseną ir duomenų, susijusių su visais svarbiais rodikliais, rinkimą, nes tai ypač svarbu atsižvelgiant į duomenų apie aplinkos rodiklius trūkumą;
49. pabrėžia, kad BŽŪP tikslai yra sutelkti į maisto produktų gamybą, ir mano, kad pagal

BŽŪP turi būti įgyvendinama bioekonomikos darbotvarkė ir biologinės chemijos strategija remiantis žiedinės ekonomikos principais ir atsižvelgiant į skirtingų biomasės rūšių ir jų naudojimo būdų realų indėlį į klimato kaitą, taip pat prisidedama prie kaimo bendruomenių atgaivinimo kuriant kvalifikuotas darbo vietas ir diegiant inovacijas, visų pirma medienos ir kitų didelės pridėtinės vertės biomasės produktų bei tarpinių pasėlių srityje; mano, kad įgyvendinant BŽŪP taip pat turėtų būti skatinama naudoti žemės ūkio atliekas ir liekanas bioenergijai, kaip papildomą paramą kaimo vietovėms ir ūkininkams; mano, kad BŽŪP turi apimti plataus užmojo Europos žaliosios energijos ir chemijos strategiją, grindžiamą bendra augalinės kilmės baltymų gamyba;

50. ragina Komisiją persvarstyti savo politiką baltymų atžvilgiu vidutiniam ir ilgajam laikotarpiui, siekiant užtikrinti, kad į jos teisėkūros pasiūlymus dėl BŽŪP reformos būtų įtrauktos tinkamos ir patikimos naujos priemonės ir mechanizmai, kurie padėtų ūkininkams patobulinti pasėlių sėjomainos sistemas, kad taip būtų galima ženkliai sumažinti dabartinį baltymų deficitą ir kainų svyravimą;
51. mano, kad būsimoje BŽŪP turėtų būti skatinamas baltyminių pasėlių auginimas kaip svarbi priemonė siekiant užtikrinti perėjimą nuo didelių sintetinių cheminių pesticidų sąnaudų monokultūrų, darančių didelį poveikį aplinkai, prie diversifikuotų agroekologinių sistemų;
52. mano, kad baltyminius pasėlius geriausia naudoti maistui; mano, kad jų auginimui turėtų būti teikiama pirmenybė pirmiausia skiriant juos tiesiogiai žmonėms vartoti, taip pat iš jų turėtų būti gaminami pašarai, o biodegalams gaminti turi būti leidžiama naudoti tik atliekas;
53. ragina intensyviai skatinti agrarinę miškininkystę, kuri gali pagerinti žmonių gyvenimo kokybę, gerinant tiek ūkių, tiek kraštovaizdžių mikroklimatą ir didinant jų atsparumą, taip pat kuriant daugiafunkces rekreacines ir gamybines ekosistemas; pabrėžia, kad būtina nustatyti ir šalinti spragas, kurios galėtų trukdyti agrarinės miškininkystės sistemų plėtrai, įskaitant tai, kad ES regionuose pagal galiojančias sertifikavimo sistemas nėra galimybių sertifikuoti produktus, pagamintus iš „ne miškuose augančių medžių“;
54. pabrėžia tvariai valdomų miškų svarbą miškams prisitaikant prie klimato kaitos, taip pat akcentuoja miško ir medienos vertės grandinės reikšmę išlaikant kaimo pragyvenimo šaltinius, kuriant darbo vietas, skatinant ekonomikos augimą ir socialinį stabilumą kaimo vietovėse, taip pat prisidedant prie naujos vertės grandinių, atsižvelgiant į žiedinę ekonomiką ir bioekonomiką;
55. mano, kad BŽŪP turi valdyti riziką, susijusią su klimato kaita ir dirvos kokybės prastėjimu visame kultivuojamame kraštovaizdyje, investuojant į tai, kad agroekosistemos taptų atsparios ir tvirtos, taip pat investuojant į ekologinę infrastruktūrą viršutinio dirvos sluoksnio storinimui, stabdant dirvožemio eroziją, taikant ir (arba) prailginant sėjomainą, sodinant daugiau medžių ir taip gerinant kraštovaizdį bei didinant biologinę ir struktūrinę įvairovę ūkyje;
56. primena strateginę mokslinių tyrimų ir naujovių svarbą ir ragina geriau suderinti BŽŪP ir programos „Horizontas 2020“ tikslus maisto gamybos, tvaraus išteklių valdymo ir kovos su klimato kaita srityse;

57. ragina Komisiją užtikrinti, kad kiekvienas importuojamas žemės ūkio produktas atitiktų tuos pačius sanitarinius ir socialinius standartus, kurie nustatyti ES produktams, nustatant abipusiškumo išlygas kiekviename prekybos susitarime; prašo Komisijos sistemingai vertinti kiekvieno prekybos susitarimo nuostatų dėl žemės ūkio sektoriaus poveikį ir siūlyti konkrečias strategijas siekiant užtikrinti, kad nė vienas žemės ūkio sektorius nenukentėtų dėl prekybos susitarimo sudarymo su trečiąja šalimi, taip pat atsižvelgiant į ES geografines nuorodas;
58. pabrėžia, kad tvarios žemės ūkio gamybos užtikrinimas, ES teisės aktų ir standartų, kuriais grindžiami ES maisto saugos reglamentai, ES socialinių, ekonominių ir aplinkos apsaugos standartų laikymasis, vadovavimasis principu „nuo lauko iki stalo“, abipusiškumas, taip pat griežtas ES sanitarijos ir fitosanitarijos standartų bei su žmonių ir gyvūnų sveikata ir maisto sauga susijusių procedūrų, apibrėžtų ES teisės aktais, laikymasis – visa tai yra pagrindiniai ir nepakertami visų ES laisvosios prekybos susitarimų derybų Europos žemės ūkio klausimais ramsčiai;
59. pabrėžia, kad norint užtikrinti vienodas sąlygas, reikalingas bendras ES bazinis lygis, kuriuo būtų užtikrintos piliečių teisės į sveiką aplinką ir sveiką bei maistingą maistą; mano, kad šis bazinis lygis turėtų būti nustatytas taip, kad atitiktų susijusius teisės aktus ir tarptautinius įsipareigojimus, taip pat sudarytų sąlygas nekenkti aplinkai ar visuomenei;
60. ragina parengti būsimą BŽŪP, kuria būtų geriau sprendžiami ypač svarbūs visuomenės sveikatai klausimai, pvz., susiję su atsparumu antimikrobinėms medžiagoms ir oro kokybe;
61. atkreipia dėmesį į problemas, kurias atsparumas antimikrobinėms medžiagoms kelia gyvūnų ir žmonių sveikatai; mano, kad naujoji teisinė sistema turėtų aktyviai skatinti geresnę gyvūnų sveikatą ir jų gerovę, kaip kovos su atsparumu antibiotikams priemonę, tuo geriau apsaugant visuomenės sveikatą ir visą žemės ūkio sektorių;
62. pripažįsta, kad į BŽŪP sprendimų priėmimo procesą svarbu įtraukti institucijas ir ekspertus, atsakingus už sveikatos ir aplinkos apsaugos politikos sritis, turinčias įtakos biologinei įvairovei, klimato kaitai, oro, dirvožemio ir vandens taršai;
63. ragina geriau tarpusavyje derinti BŽŪP ir kitas ES politikos kryptis ir veiksmus, visų pirma su Direktyva 2000/60/EB, Direktyva 91/676/EEB ir Reglamentu Nr. 1107/2009, kaip priemonę vandens ištekliams, kurių kiekį ir kokybę neigiamai veikia žemės ūkis, tvariai apsaugoti; ragina skatinti remti vietos ūkininkų ir vandens tiekėjų bendradarbiavimo projektus, kad būtų pagerinta vandens išteklių apsauga;
64. ragina Komisiją sukurti atitinkamas sąveikas tarp ES kosminės erdvės pavyzdinių programų ir BŽŪP, visų pirma užtikrinant sąveiką su programa „Copernicus“, kuri žemės ūkio bendruomenei ypač aktuali klimato kaitos ir aplinkos stebėsenos požiūriu;
65. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares pripažinti, kad nauji visuomeniniai, aplinkos apsaugos, technologiniai ir ekonominiai pokyčiai, pvz., švarios energijos, skaitmeninimo ir pažangių sprendimų srityse, daro įtaką kaimo gyvenimui; ragina Komisiją ir valstybes nares didinti kaimo vietovių centrų galimybes siekti tausaus, integracinio ir tvaraus augimo ir naujovių, atsižvelgiant į platesnių kaimo bendruomenių

interesus; primena, kad kaimo vietovėms ir gyvenvietėms reikia skirti ypatingai daug dėmesio ir dėti integruotas pastangas kuriant pažangiuosius kaimus, taip pat ragina sudaryti vienodas sąlygas specialiems technologiniams pokyčiams kaimo vietovių centruose ir tinkluose;

66. ragina Komisiją sukurti naują ir išsamią teisinę sistemą, kuria būtų uždrausta aiškiai apibrėžta nesąžininga prekyba maisto produktų tiekimo grandinėje, kartu su būtiniaisiais šių draudimų vykdymo užtikrinimo reikalavimais ir sankcijų mechanizmais;
67. mano, kad ši nauja sistema turėtų būti grindžiama galimu minimalios sumos iš viso turimo biudžeto skyrimu AAP, įskaitant ekologinį žemės ūkį, paramą biologinei įvairovei, aukštą gyvūnų sveikatos ir gerovės lygį ir gerą augalų sveikatą;
68. ragina Komisiją teisėkūros laikotarpiu po 2020 m. taikyti įvairiai finansuojamų investicijų metodą, kad būtų užtikrintas sklandus integruotų kaimo plėtros priemonių, teikiančių aiškią naudą aplinkai, pvz., pažangių kaimų iniciatyvos, įgyvendinimas; ragina Komisiją parengti pažangių kaimų iniciatyvos priemones ir kurti pažangius kaimus, kaip būsimos kaimo plėtros politikos prioritetą;
69. pabrėžia, kad pagal bendro rinkos organizavimo (BRO) sistemą reikia suteikti daugiau galimybių gamintojų organizacijų (gamintojų organizacijų ir gamintojų organizacijų asociacijų, įskaitant kooperatyvus) bei tarpšakinių organizacijų bendradarbiavimui.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	25.4.2018
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 54 -: 4 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Paul Brannen, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Stefan Eck, Bas Eickhout, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, Anneli Jäätteenmäki, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Julia Reid, Frédérique Ries, Michèle Rivasi, Davor Škrlec, Renate Sommer, Estefanía Torres Martínez, Adina-Ioana Vălean, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Cristian-Silviu Buşoi, Caterina Chinnici, Fredrick Federley, Anja Hazekamp, Norbert Lins, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Carolina Punset, Christel Schaldemose
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Jude Kirton-Darling, Jeroen Lenaers

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

54	+
ALDE	Fredrick Federley, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Carolina Punset, Frédérique Ries
ECR	Urszula Krupa, Bolesław G. Piecha, Jadwiga Wiśniewska
GUE/NLG	Lynn Boylan, Stefan Eck, Kateřina Konečná, Estefanía Torres Martínez
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Cristian-Silviu Buşoi, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, José Inácio Faria, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Jeroen Lenaers, Peter Liese, Norbert Lins, Miroslav Mikolášik, Alojz Peterle, Stanislav Polčák, Renate Sommer, Adina-Ioana Vălean
S&D	Biljana Borzan, Paul Brannen, Nessa Childers, Caterina Chinnici, Miriam Dalli, Seb Dance, Jytte Guteland, Karin Kadenbach, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Rory Palmer, Massimo Paolucci, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Damiano Zoffoli
VERTS/ALE	Marco Affronte, Margrete Auken, Bas Eickhout, Benedek Jávor, Michèle Rivasi, Davor Škrlec

4	-
EFDD	Julia Reid
ENF	Sylvie Goddyn, Joëlle Mélin
GUE/NLG	Anja Hazekamp

1	0
EFDD	Piernicola Pedicini*

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

* Balsavimo pataisymas: Piernicola Pedicini ketino balsuoti už

PRIEDAS. BIUDŽETO KONTROLĖS KOMITETO LAIŠKAS

IPOL-COM-CONT D (2018)17649

Czesław Adam Siekierski
Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pirmininkui
Europos Parlamentas
Briuselis

Tema: Biudžeto kontrolės komiteto nuomonė laiško pirmininkui forma (Darbo tvarkos taisyklių 53 straipsnio 3 dalis) dėl Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto pranešimo savo iniciatyva „Maisto ir ūkininkavimo ateitis“ (2018/2037(INI) - COM (2017)0713)

Gerb. p. Siekierski,

Biudžeto kontrolės komitetas ragina atsakingą Žemės ūkio ir kaimo plėtros komitetą, rengiant pranešimą savo iniciatyva dėl maisto ir ūkininkavimo ateities, atsižvelgti į toliau išdėstytus punktus:

Veiksnių pajamos

1. pažymi, kad, remiantis AGRI generalinio direktorato pateikiamais duomenimis¹, 2016 m. sektoriaus pridėtinė vertė ir produktyvumas šiek tiek sumažėjo, tačiau išliko didesni nei 2005–2009 m. ir todėl, DG AGRI nuomone, sunku „nustatyti, dėl ko konkrečiai žemės ūkio veiksmų pajamos nuo 2013 m. apskritai sumažėjo“, atsižvelgiant į visus produkcijos apimtys ar vertės ir kainos aspektus, ar į įvykius, tokius kaip 2015 m. pieno krizė;

Teisinga BŽŪP išlaidų struktūra

2. primena, kad BŽŪP išlaidų struktūra yra nedarni: 44,7 proc. visų Sąjungos ūkių gavo mažesnes nei 40 000 eurų metines pajamas, o 2016 m. vidutiniškai 10 proc. daugiausiai pajamų gavusių BŽŪP tiesioginės paramos gavėjų gavo apie 60 proc. mokėjimų; pažymi, kad tiesioginių išmokų paskirstymas gerai atspindi žemės koncentraciją, t. y. tai, kad 20 proc. ūkininkų valdo 80 proc. žemės; nerimauja dėl didelės paramos gavėjų koncentracijos ir pažymi, kad reikia užtikrinti geresnį stambių ir smulkių paramos gavėjų balansą;
3. pakartoja savo nuomonę, kad tiesioginės išmokos gali nevisiškai veiksmingai atlikti savo kaip apsaugos mechanizmo vaidmenį ūkių pajamoms stabilizuoti, ypač smulkesnių ūkių atveju, turint mintyje nesubalansuotą išmokų pasiskirstymą;
4. laikosi nuomonės, kad stambesniems ūkiams nebūtinai reikalinga tokio pat lygio parama ūkio pajamoms stabilizuoti, kokia pajamų svyravimų laikotarpiu reikalinga smulkesniems ūkiams, nes pirmieji gali pasinaudoti masto ekonomija, kuri paprastai juos padaro atsparesnius;

¹ (2016 m. MVA, 15 p. 1 VRR: žemės ūkio veiksmų pajamos vienam visą darbo laiką dirbančiam darbuotojui).

- 5 pabrėžia, kad svarbu užtikrinti sąžiningą pragyvenimo lygį visuose regionuose ir valstybėse narėse, užtikrinant, kad visoje Sąjungoje, be kita ko, vietovėse, kuriose esama gamtinių kliūčių, būtų vykdoma žemės ūkio veikla; mano, kad, siekiant gebėti užtikrinti vienodas veiklos sąlygas bendrojoje rinkoje, išvengiant iškreipymus lemiančio poveikio vidaus rinkai, turėtų būti ir toliau mokama savanoriška susietoji parama, kaip priemonė, padedanti išlaikyti gamybą pažeidžiamuose sektoriuose ir įveikti specifinius sunkumus, visų pirma tuos, kurie atsiranda dėl struktūrinių konkurencinių trūkumų mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse;

Supaprastinimas

6. ragina Komisiją ir valstybes nares, kurios ir įgyvendins politiką, numatyti, kaip iš tikrųjų supaprastinti procedūras ir dokumentus, reikalingus norint gauti finansavimą, nepažeidžiant kontrolės ir stebėsenos principų; ragina ypatingą dėmesį skirti administracinei paramai smulkiesiems gamintojams, kuriems finansavimas yra būtina jų gamybos tęstinumo sąlyga;

Kaimo plėtra

7. pabrėžia, kad beveik visuose Audito Rūmų 2016 m. audituotuose kaimo plėtros projektuose buvo naudojama sistema, pagal kurią buvo kompensuojamos patirtos išlaidos, ir pažymi, kad per 2014–2020 m. programavimo laikotarpį valstybės narės gali kaip alternatyvą taikyti supaprastinto išlaidų apmokėjimo sistemą, kurioje taikomi standartiniai vieneto įkainiai, vienkartinės išmokos ir finansavimas nustatyto dydžio suma ir taip veiksmingai ribojama pernelyg didelių kainų rizika;

Žalinimas turi būti tobulinamas

8. yra ypač susirūpinęs, kad, kaip teigiama Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 21/2017, „mažai tikėtina, kad žalinimas, koks jis dabar įgyvendintas, būtų labai naudingas aplinkai ir klimatui <...> dėl to, kad apskritai žalinimo reikalavimai yra nesunkiai įgyvendinami ir iš esmės atitinka įprastą ūkininkavimo praktiką, be to, nėra kiekybinių tikslų“¹; todėl dėl žalinimo atsiranda konkrečių ūkininkavimo veiklos pokyčių tik labai nedidelėje dalyje ES žemės ūkio paskirties žemės;
9. apgailestauja dėl to, kad dėl žalinimo sistemų, kadangi žalinimo išmokos yra išmokų pagal plotą sistemos dalis, esant dabartinei programos struktūrai, gali didėti nelygybė paskirstant BŽŪP paramą; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją apsvarstyti galimybę vadovautis Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 21/2017 pateiktomis rekomendacijomis;

Jauniesiems ūkininkams skirta schema

10. pažymi, kad, neskaitant didelių ūkininkavimo sektoriaus plėtros skirtumų ES, didelė problema yra demografiniai iššūkiai – dėl jų reikia politikos priemonių, kuriomis būtų sprendžiama jaunųjų ūkininkų stokos problema, siekiant užtikrinti Sąjungos žemės ūkio ilgalaikį tvarumą;
11. yra ypač susirūpinęs dėl to, kad savo specialiojoje ataskaitoje Nr. 10/2017 dėl paramos jauniesiems ūkininkams Audito Rūmai pažymi, kad, kalbant apie tiesiogines išmokas, pagalba jauniesiems ūkininkams:
- a) nėra grindžiama patikimu poreikių vertinimu,

¹ „Žalinimas – sudėtingesnė pajamų rėmimo sistema, aplinkosaugos požiūriu dar neveiksminga“, 6 ir 47 p.

- b) neatspindi bendro tikslo skatinti kartų kaitą,
- c) net ne visada teikiama jaunesiems ūkininkams, kuriems jos reikia, ir
- d) kartais skiriama valdoms, kuriose jaunieji ūkininkai atlieka tik nereikšmingą vaidmenį;

12. apgailestauja dėl to, kad, kalbant apie paramą jaunesiems ūkininkams pagal kaimo plėtros sistemas, Audito Rūmai padarė išvadą, kad priemonės apskritai grindžiamos neaiškiu poreikių vertinimu ir nevyksta joks tikras pirmojo ramsčio išmokų ir antrojo ramsčio paramos jaunesiems ūkininkams koordinavimas;

Priemonės, kurių reikia imtis

13. ragina:

- a) Komisiją įdėmiai išnagrinėti bendro veiksmų pajamų mažėjimo nuo 2013 m. priežastis ir nustatyti kitos DFP naują pagrindinį veiklos rezultatų tikslą ir rezultato ir poveikio rodiklius, kuriais būtų siekiama sumažinti ūkininkų pajamų nelygybę;
- b) Komisiją ir toliau budriai stebėti atliekamus patikrinimus ir duomenis, kuriuos teikia valstybių narių valdžios institucijos, ir atsižvelgti į šias išvadas paskirstant savo audito pajėgumus, remiantis rizikos vertinimais;
- c) valstybes nares, taip pat paramos gavėjus ir jų asociacijas visapusiškai išnaudoti galimybes, atsiveriančias taikant supaprastinto išlaidų apmokėjimo sistemą kaimo plėtros srityje;

14. ragina:

- a) Komisiją iki kitos BŽŪP reformos parengti ir išplėtoti išsamią intervencijų koncepciją su aplinkosauga ir klimatu susijusiems ES veiksams įgyvendinti žemės ūkio srityje, įskaitant konkrečius tikslus, remiantis naujausiais mokslo duomenimis apie atitinkamus reiškinius; atliekant šią reformą reikėtų vadovautis visų pirma šiais principais:
 - i. ūkininkai turėtų gauti BŽŪP išmokas, jeigu atitinka Europos lygmeniu nustatyto bendro pagrindinių aplinkos apsaugos normų rinkinio reikalavimus, įskaitant geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės ir žalinimo reikalavimus, viršijančius aplinkosaugos teisės aktų reikalavimus; palankiai vertina Komisijos pasirinktą „į rezultatus orientuoto biudžeto“ principą; mano, kad būsima įgyvendinimo sistema turėtų būti labiau pagrįsta rezultatais;
 - ii; specifiniai aplinkosaugos ir su klimatu susiję vietos poreikiai gali būti tinkamai patenkinami įgyvendinant papildomus ir veiksmingiau nukreiptus su žemės ūkiu susijusius programų veiksmus;
 - iii. kai valstybėms narėms leidžiama pasirinkti BŽŪP įgyvendinimo priemones iš teisės aktų leidėjų nustatyto sąrašo, iš jų visų pirma turėtų būti reikalaujama įrodyti, kad jų pasirinktos priemonės, o ypač maisto saugos ir maisto kokybės, aplinkosaugos ir klimato politikos priemonės, bus veiksmingos ir efektyvios siekiant politikos tikslų, atsižvelgiant į jų poveikį sveikatai, žemės ir kaimo valdymui ir kovai su gyventojų mažėjimu ES;

15. ragina Komisiją:

- a) išsamiai įvertinti visą galiojančią BŽŪP politiką ir priemones, kurias galima taikyti kartu siekiant padėti jaunesiems ūkininkams, ir nustatyti kliūtis pradėti ūkininkauti esamuose

ūkiuose ir (arba) steigti naujus ūkius, su kuriomis susiduria jaunieji ūkininkai ir kurias galima pašalinti ateityje persvarstant BŽŪP;

- b) užtikrinti, kad, siekiant sėkmingo jaunųjų ūkininkų rėmimo programų įgyvendinimo, per žemės ūkio reformą būtų toliau gerinamos kaimo plėtros bendrosios sąlygos, kaip, be kita ko, nurodyta Korko deklaracijoje;
- c) į teisės aktus dėl BŽŪP po 2020 m. įtraukti (arba reikalauti, kad pagal pasidalijamojo valdymo nuostatas valstybės narės nurodytų) aiškiają intervencijų koncepciją, susijusią su politikos priemonėmis, kurias taikant skatinama kartų kaita žemės ūkyje;
- d) užtikrinti, kad įgyvendindamos siūlomus BŽŪP po 2020 m. teisės aktus Komisija ir valstybės narės (pagal pasidalijamojo valdymo nuostatas) pagerintų stebėjimo ir vertinimo sistemą.

Pagarbiai

Dr. Inge Gräßle

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	16.5.2018
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 32 -: 5 0: 6
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	John Stuart Agnew, Clara Eugenia Aguilera Garcí, Eric Andrieu, José Bové, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Jacques Colombier, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Anja Hazekamp, Esther Herranz Garcí, Jan Huitema, Peter Jahr, Ivan Jakovčić, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Laurenčiu Rebege, Bronis Ropé, Maria Lidia Senra Rodríguez, Ricardo Serrão Santos, Czesław Adam Siekierski, Maria Gabriela Zoană, Marco Zullo
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Franc Bogovič, Paul Brannen, Elsi Katainen, Gabriel Mato, Susanne Melior, Momchil Nekov, Annie Schreijer-Pierik, Ramón Luis Valcárcel Siso, Thomas Waitz
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Birgit Collin-Langen

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

32	+
ALDE	Ivan Jakovčić, Elsi Katainen, Ulrike Müller
ECR	James Nicholson, Laurențiu Rebeca
EFDD	Marco Zullo
GUE/NGL	Matt Carthy, Luke Ming Flanagan
PPE	Daniel Buda, Birgit Collin-Langen, Michel Dantin, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Esther Herranz García, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Czesław Adam Siekierski, Ramón Luis Valcárcel Siso
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Eric Andrieu, Paul Brannen, Nicola Caputo, Paolo De Castro, Susanne Melior, Momchil Nekov, Maria Noichl, Ricardo Serrão Santos, Maria Gabriela Zoană
VERTS/ALE	Thomas Waitz

5	-
ECR	Beata Gosiewska
EFDD	John Stuart Agnew
GUE/NGL	Anja Hazekamp, Maria Lidia Senra Rodríguez
VERTS/ALE	José Bové

6	0
ALDE	Jan Huitema
ECR	Zbigniew Kuzmiuk
ENF	Philippe Loiseau, Jacques Colombier
PPE	Mairead McGuinness
VERTS/ALE	Bronis Rope

Naudojami sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaukė